

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Torsdag den 6. september 2001 kl. 17.30

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal oplyse, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard har meldt afbud til mødet i aften på grund af sygdom. Der er i øvrigt afbud fra Preben Bille-Brahe, Karen Hækkerup og Birthe Nødgaard.

Vi har en dagsorden på i alt 22 punkter, hvoraf de 2 sidste er på lukket dagsorden. Der er derudover udsendt en tillægsgagsorden med 2 punkter. Det drejer sig om sagerne 357/01, der omhandler en udtalelse til Indenrigsministeriet over hjemmehjælpen, og sag 356/01, der omhandler et medlemsforslag om bedre service i ældreplejen.

Hvis tillægsgagsordenen godkendes, så skal jeg foreslå, at sag 357/01, der er udtalelsen til ministeriet, optages på dagsordenen og behandles efter punkt 15 på den ordinære dagsorden, og at sag 356/01, den, der handler om bedre service i ældreplejen, behandles som det sidste punkt på den ordinære dagsorden inden behandlingen af den lukkede dagsorden.

Så skal jeg foreslå, at vi af hensyn til de partier, der har forskellige ordførere på sagerne om HS- og HUR-budgetterne, behandler sagerne hver for sig, selv om de i den udsendte dagsorden er markeret med en »væltet tuborg«.

Så skal jeg også sige, at jeg har modtaget anmodning fra Kultur- og Fritidsforvaltningen om, at kontorchef Gerner Pedersen og fuldmægtig Grethe Skov kan overvære forhandlingerne vedrørende sag 352/01, der behandles for lukkede døre, og fra U & U-forvaltningen om, at fuldmægtig Lene Munck kan overvære forhandlingerne vedrørende sag 347/01, der ligeledes behandles for lukkede døre. Jeg skal høre, om der er bemærkninger til det sidste? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til de ting, jeg sagde tidligere, om rokeringer og ændringer på dagsordenen? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet.

Så er der et ønske om at få ordet til dagsordenen fra borgmester Søren Pind. (*Borgmester Søren Pind*: Jeg skal blot sige, at Vagn Hindkjær Pedersen også har meldt afbud). Det noterer vi, så det også kommer til at fremgå af protokollen, at der er afbud fra Vagn Hindkjær Pedersen.

Og Lars Hutters til dagsordenen.

Lars Hutters (L): På gruppeformandsmødet drøftede vi tillægsgagsordenen. På den ordinære dagsorden er der som punkt 15 forslag til ny ældrepolitik, og i forbindelse med det blev vi enige om, sådan som overborgmesteren også har foreslået, at svaret til indenrigsministeren om hjemmeplejen behandles umiddelbart efter.

Der var overvejelser om, og det skal jeg så stille forslag om, at da det her drejer sig om politik og er en af de store sager i København i disse måneder, at det sidste punkt på tillægsgagsordenen, om serviceforbedringer for ældre, kommer i umiddelbar forlængelse deraf, idet jeg synes, at det, at vi drøfter denne form for politik, bør være sammenhængende. Og jeg synes sådan set, der står ikke noget om i forretningsordenen, at det skal være sidst på dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Så jeg stiller altså forslag om, at det kommer umiddelbart i forlængelse. Jeg håber, at overborgmesteren vil medvirke til, at det bliver imødekommet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg ved, at det har været drøftet på gruppeformandsmødet. Jeg havde desværre ikke mulighed for selv at være til stede. Jeg har forstået, at hovedkonklusionen blandt gruppeformændene var, at man fastholdt dagsordenen, som den er udsendt, og det bør være muligt at fastholde sammenhængen mellem de 2 sager. Jeg forstår, at der ønskes afstemning om det forslag, som Lars Hutters har stillet.

Et af Lars Hutters (L) stillet procedureforslag om, at sag 356/01 behandles umiddelbart efter sag 357/01, blev godkendt med 23 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O, C, L og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: A, V, P, D og Lubna Elahi (UP).

Undlod at stemme: B.

Herefter blev dagsordenen godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det betyder så, at medlemsforslaget rykkes op og behandles umiddelbart efter den første sag. Det må være konsekvensen af det. O.k. En god ting at holde gruppeformandsmøder, kan jeg fornemme på det hele.

Så er dagsordenen med dette i sin helhed, går jeg ud fra, godkendt.

Vi bliver lige nødt til at afbryde mødet på grund af tekniske problemer.

Mødet suspenderedes kl. 17.45

Mødet genoptoges kl. 17.58

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så har jeg egenhændigt klaret teknikken og sikret, at alt er i orden, og hvis det ikke virker nu, så er det ikke min skyld, men nogle andres, og vi skal nok finde den ansvarlige og hænge vedkommende ud ved en tilbundsående undersøgelse.

1) BR 348/01. Trafiksikkerhedsplan for Københavns Kommune

Indstilling om, at antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken i Københavns Kommune søges reduceret med 40% inden udgangen af 2012 med udgangspunkt i 1998-statistikken gennem en målrettet indsats mod uheld i kryds, uheld med cyklister, uheld med spiritus, uheld med fodgængere, der krydser veje uden for vejkryds, og uheld med for høj hastighed, at indsatsen mod uheld med for høj hastighed gennemføres i overensstemmelse med beslutningen, der træffes om Hastighedsplanen for København, samt ved en massiv indsats for at få bilisterne til at overholde de allerede eksisterende hastighedsgrænser, samt at indsatsen finansieres ved, at der i 2003 reserveres 5 mill. kr. og derefter årligt reserveres 7 mill. kr. fra anlægsbudgettet øremærket til trafiksikkerhedsarbejdet, som tillægges de årlige driftsmidler således, at de samlede økonomiske udgifter til trafiksikkerhedsplanen er 91 mill. kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester Søren Pind: Jeg skal såmænd ikke sige så meget andet, end at jeg synes, at det resultat, der ligger af udvalgets arbejde, er et godt og pragmatisk rigtigt resultat. Man kan jo se på afstemningerne, hvad vi har været igennem.

Selvfølgelig vil nogle af yderfløjene bebrejde os, at man kunne gøre endnu mere. Andre vil sige, at det her er et fuldstændig vanvittigt indgreb i bilisternes frie ret til at drøne igennem byen. Og alt i alt, når man lægger de udsagn, der vil komme fra hver side i denne debat, sammen, så tror jeg egentlig, at vi, når vi lægger tingene sammen, får det rigtige resultat.

Det får mig sådan set til at sige, at jeg godt vil rose Ole Hentzen for et rigtig godt stykke udvalgsarbejde. Jeg vil også godt rose Socialdemokratiet og andre, som har bidraget til denne betænkning, og at det her forslag ser ud, som det gør.

Så vil vi se frem til at høre nærmere om, hvad der ellers er af bidrag fra resten af salen.

Manja Sand (A): Smukke ord fra borgmester Søren Pind, må man sige, og vi kan ikke være mere enige, fordi det er et flot stykke arbejde, der ligger her. Det er i fortsættelse af den hastighedsplan, vi har vedtaget, hvor man generelt vil nedsætte hastigheden til 40 km i timen i alle boligområder. Og nu gør vi her med Trafiksikkerhedsplanen en ekstra indsats for at sikre, at endnu færre kommer til skade i trafikken.

Vi lægger her op til, at cyklisterne skal sikres, og at de fodgængere, der krydser vejene uden for vejkryds, skal sikres, og at de vejkryds, hvor der sker mange færdselsuheld, skal sikres ekstra.

Men så skal der også gøres en indsats for at sikre, at bilisterne overholder de hastighedsbestemmelser, der ligger i forvejen for de københavnske veje. Det skal ikke bare ske ved skiltning, fordi det virker ... ikke en skid, var jeg lige ved at sige ... det siger man ikke, nej, men ikke en dyt. Men det skal ske ved fysiske foranstaltninger, således at det bliver helt umuligt at køre stærkere, end man må på de omtalte vejstrækninger.

De her tiltag er allerede startet i omegnskommunerne, og de er blevet en stor succes. Det er de blevet, fordi de tiltag, der er blevet foretaget med fysiske foranstaltninger, er foregået i samarbejde med de lokale beboere. Fordi det er jo de lokale beboere, der har fingeren på pulsen og ved, hvor problemerne er og hvor der bliver kørt for stærkt. Så derfor er det en fremragende idé, at man inddrager beboerne i lokalområderne og finder ud af, hvordan man skal indføre de her fysiske foranstaltninger.

Det er så også den model, vi skal bruge i København. Hvis der er boligveje, hvor det vil være »svært« at overholde de 40 km i timen, hvis det er sådan, at man kører for stærkt i boligområder, så er det klart, at der skal laves nogle fysiske foranstaltninger, der gør, at farten bliver sat ned.

Så der er ingen tvivl om, og jeg er helt sikker på, at københavnerne også vil indgå i et konstruktivt samarbejde for at få sat den her trafiksikkerhedsplan på skinner.

Mikkel Warming (Ø): Mange hundrede mennesker kommer hvert år til skade i den danske trafik. Derfor er det grundlæggende fornuftigt nu, meget langt om længe, at få en trafiksikkerhedsplan i København. Der er også mange rigtig gode og fornuftige tiltag, som handler om at forbedre sikkerheden for alle trafikanter, fodgængere, cyklister og bilister.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Men en ret stor del af de uheld, der sker, skyldes den hastighed, man kører med. Jo mere fart, man har på, jo længere bremselængde har en bil. 5 eller 10 km i timen kan være forskellen mellem liv og død, mellem et uheld og en ulykke.

For halvandet år siden, må det snart være, kom kommunens bygge- og teknikforvaltning med et oplæg til en hastighedsplan, som er en ret central del af den trafiksikkerhedsplan, der behandles i dag, hvor formålet var at sænke hastighedsgrænserne for at fremme trafiksikkerheden i byen, mindske antallet af mennesker, der kommer til skade i den københavnske trafik.

Dengang syntes vi egentlig ikke, det var et voldsomt ambitiøst forslag, men det har altså betydet 35 færre alvorligt tilskadekomne hvert år. Kort sagt, planen ville formentlig redde liv.

Men dengang skete der jo altså det, at billobbyen og bilborgmesteren var rasende. Man protesterede mod indgrebet i bilisternes frihed ved, at hastigheden på visse overordnede veje skulle sættes 10 km ned i timen. Det ville betyde 12 sekunders længere køretid fra kommunegrænsen til City, 12 sekunder. Men som man vel kunne forvente af de borgerlige partier: Intet over, intet ved siden af bilen.

Det var langt mere problematisk, at de københavnske socialdemokrater på det tidspunkt gik i total koma og befandt sig i et ilttelt det meste af et år. Da de kom ud igen fra iltteltet, så var udsagnet klart: Bilerne på de overordnede veje skal ikke generes, pendlerne skal ikke generes. Derfor fik Socialdemokraterne sammen med de borgerlige i januar måned fjernet hastighedssænkningerne på alle de overordnede veje. Det var altså ikke bare de store indfaldsveje. Det er fordelingsgader som brogaderne, Nørrebrogade, Vesterbrogade, Amagerbrogade. Det er også på bydelsgader som Istedgade og Holmbladsgade, at de hastighedssænkninger, der var lagt op til, blev fjernet.

Tilbage er de små lokale veje, det, man kalder boligveje, veje i boligkvartererne. Det synes vi var en stor skam dengang. Det synes vi sådan set stadig væk, for den plan, der ligger nu, opfylder ganske vist det samme måltal, kan man sige, om at sænke antallet af tilskadekomne i trafikken, men det er væsentligt dyrere end den oprindelige plan, 16 mill. kr. faktisk, formentlig også mere besværligt, fordi nu handler det om en hastighedskampagne, man skal forsøge at overtale folk til at overholde hastighedsbegrænsningerne.

Vi synes, det er skidt, at det lykkedes for billobbyen at gøre 12 sekunders ekstra køretid fra kommunegrænsen til City til et stort problem. Vi synes, det er et problem, at de 12 sekunders ekstra køretid blokerede for at øge sikkerheden markant ved at nedsætte hastigheden også på en række af de overordnede veje.

Vi ønsker en sikker trafik, hvor antallet af uheld og ulykker er så lavt som muligt. Lavere fart er et vigtigt middel til at nå det mål. Mens Socialdemokraterne knækkede på billobbyen, kan vi andre så tænke over, hvor meget 12 sekunder er i forhold til et menneske, der kommer til skade. For Socialdemokraterne var det åbenbart for meget.

Vi mener egentlig, det ville gøre byen mere sikker, hvis der var en generel hastighedsgrænse på 40 km i timen over hele byen, og derfor skal jeg stille ændringsforslag herom. Hvis dette fornuftige forslag ikke vinder frem, og det er vi bange for, det ikke gør, for det har det ikke gjort i udvalget på nogen som helst måde, så må det være et minimum, at hastigheden nedsættes på de overordnede veje, som kommunens egne embedsmænd foreslog det for snart halvandet år siden.

Derfor skal jeg også genfremsætte vores ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen, som er refereret i protokollen.

Her på det sidste viser det sig nu åbenbart, at der faktisk er nogle borgerlige politikere, som ikke engang vil være med til at nedsætte farten i boligkvartererne. København er en storby, er nogle citeret for at sige i JP København. Det er simpelt hen hjerteskerende tåbeligt. Jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

synes, at de, der måtte mene, at det vil ødelægge, standse trafikken at nedsætte farten til 40 km i boligkvartererne, skulle fortælle, hvilke boligkvarterer der kan tåle en højere fart end 40 km.

Jeg håber, at de, der foreslår det og udtaler sig om det, er klar over, at den nedsættelse af hastigheden i boligkvartererne, som er en del af denne plan, vil spare 14 alvorligt tilskadede om året, 14 mennesker, som ikke kommer til skade, hvis liv og lemmer ikke bliver berørt af uheld. Hvis man er klar over det og alligevel fremsætter sådan et forslag, så er det foragt for menneskeliv. Hvis det ikke er, burde man ærligt talt sætte sig bedre ind i tingene.

Ole Hentzen (C): Det er jo, som det er sagt, senest af Mikkel Warming, en sag, som har haft et langt forløb, et grundigt forløb. Det skal det også have, når det er en så væsentlig indgriben, som vi her snakker om.

Det er også en plan, som i hvert fald for De Konservatives vedkommende gav anledning til, at alle baggrundsgrupperne, der ligesom arbejder med disse ting, altså vores trafikgruppe, har deltaget i arbejdet om det her og har nikked til, at 40 km er det maksimale – i boligområder vel at mærke.

Man var også helt klar over, at problemet selvfølgelig er en afvikling af trafikken, og det er man enig i skal ske på det overordnede vejnet, og det overordnede vejnet er så det, der ikke berøres af det flertal, som i hvert fald har lavet udvalgsindstillingen. Så må vi se, hvad afstemningerne giver, når nu Enhedslisten stiller op til flere forslag om yderligere reduktioner.

Det er rigtigt, at der optrådte en forskelligartethed i holdningerne til, om det nu er rigtigt at begrænse hastigheden i boligområder, og det er selvfølgelig De Konservative, Mikkel Warming her henviser til. Jeg kan kun sige, at der er forskellige afstemninger, der kan forventes i aften heraf.

Udvalgsmedlemmet – det er altså mig – føler, at jeg er klædt på af baglandet til at reducere hastigheden i boligområder til 40 km, for det er det, der har været debatteret. Alt andet ville være vanvittigt i en by, hvor trafikken stiger, og hvor alle ved, det er veldokumenteret, det er jo ikke bare københavnerne der her, at vi kan spare 14 dræbte eller alvorligt tilskadede om året ved dette tiltag. Enhver, der ønsker yderligere 14 menneskeliv på sin samvittighed hvert år, skal selvfølgelig ikke stemme for det her.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal blot sige, at Det Radikale Venstre undlod at stemme til Enhedslistens forslag om, at det skulle være på alle overordnede veje, ikke fordi vi sådan set er imod, at vi udvider de 40 km, men vi synes bare, det ikke skal være alle overordnede veje. Vi er villige til, når det kommer til, at vi skal videre i denne proces, at snakke om, om der kan være øvrige veje ud over boligveje, hvor vi kan nedsætte hastigheden.

Derfor vil det, nu da det er blevet genfremsat, blive et nej fra Det Radikale Venstre til, at vi går ud over boligkvartererne. Så vi vil stemme nej til det af Enhedslisten fremsatte forslag.

Samtidig synes jeg, det er vigtigt at snakke om, at denne trafikplan jo ikke kun er et spørgsmål om, om det er 30 eller 40 km i timen. Der er også mange andre ting og mange andre elementer i denne trafikplan. Derfor synes jeg generelt, det er en god trafikplan, og derfor er jeg da lidt ked af, at Enhedslisten på grund af noget med en hastighed undlader at stemme for hele planen, fordi der er så mange gode elementer i denne plan, som kunne være positive.

Derfor synes jeg da, at af trafikmæssige årsager burde Enhedslisten jo i hvert fald, når nu deres forslag om de 40 km er faldet, stemme for hele trafikplanen, da den jo er til gavn for alle københavnere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Abderrahman Ben Haddou (D): Trafikglade CD støtter også trafikplanen – undskyld, det bilistglade parti CD støtter også trafikplanen. Det har jeg også tilkendegivet i min budgettale, så der er ikke noget nyt i det her.

Men det, jeg mangler i denne plan, er én væsentlig ting, som jeg synes, man har forbigået. Det er cyklisternes overholdelse af trafikregler. Informationskampagnen retter sig decideret udelukkende mod bilisterne, men der er intet, som jeg kan se ud fra det indhold her, som siger til cyklisterne, at de også skal overholde nogle spilleregler i trafikken. Jeg har selv på nært hold meget ofte oplevet, hvordan anarkiet hersker blandt cyklisterne i de københavnske gader, og der har man altså totalt forbigået det problem.

Men med hensyn til os bilistglade partier kan man se ud fra det her, at nu har vi taget initiativ til at tage et medansvar for at få dødstallet blandt de trafiktilskadekomne ned ved at sænke hastigheden til 40 km i timen.

Nu mangler jeg så fra venstrefløjten, at man også begynder at se på det anarki, der hersker rundt omkring blandt cyklisterne, og prøver på at køre en informationskampagne, der retter sig mod dem. For vi er jo alle interesserede i, at alle overholder trafikreglerne i København, og så er det uanset om man er cyklist eller bilist.

Så kan jeg sige selvfølgelig, at jeg stemmer imod Enhedslistens ændringsforslag, det skulle ikke overraske, men ellers stemmer jeg med resten af forsamlingen for det, der ligger fremme.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg er jo kommet til det tidspunkt i min politiske karriere, hvor jeg ikke længere behøver at foretage noget gustent overlæg, men kan sige, hvad det er jeg mener. Og jeg mener, at det er et rigtig godt standpunkt, som rigtig mange københavnere går ind for, og det er det standpunkt, jeg beder om afstemning om ved at stille ændringsforslag, og det hedder:

»Der foretages ingen ændringer i de eksisterende hastighedsgrænser.«

Johannes Nymark (A): Det er unægtelig svært at komme efter borgmester Thustrup Hansen, det var noget af en svada. Så vil jeg sige, at pensionsalderen nok er nærmere, end jeg forestillede mig, fordi sådan et standpunkt er fuldstændig ude af trit med, hvad københavnere forestiller sig.

Det, der fik mig til at trykke mig ind var Mikkel Warming. Jeg vil sige, at det er rigtigt, at vi i Socialdemokratiet har været lidt frem og tilbage omkring det her. Jeg vil godt lægge vægt på noget, som jeg også mener, vi kan høre fra Gladsaxe, som har erfaring med det samme, at man kan sætte alle de skilte op, man vil. Det hjælper ikke noget, hvis ikke det er i overensstemmelse med rimeligt mange borgere i byen.

Det var det, vi oplevede. Det, vi gør nu, er, og jeg tror, det vidner debatten også om, en bred opslutning om boligkvartererne, en håndhævelse – jeg gentager: en håndhævelse – af eksisterende hastighedsbegrænsninger med de penge, det kommer til at koste. Jeg har noteret mig, at borgmester Søren Pind også er på den bov der og siger, det vil vi godt bruge penge på sammen med politiet og sige, der er steder i byen, hvor de eksisterende grænser ikke bliver overholdt. Det må vi bruge penge på at få nedsat og få gjort sikrere.

Når det så er sagt, så har vi masser af arbejde at lave de næste 2, 3, 4 år, og så føler jeg mig personligt overbevist om, at resten kommer med stille og roligt.

Så hvis Enhedslisten, som normalt er meget gode pædagoger, vil lytte til det her ... (*Afbrydelse*). Søren Pind protesterer. Nej, jeg synes normalt, at Enhedslisten er meget god til at formidle. Men jeg vil sige, at vi har rigeligt at se til, og vi kan med vores handlinger i bolig-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

kvartererne og ved et andet punkt vise københavnernes, at det her nytter noget. Og så skaber vi en stemning for, at vi går videre om et eller andet antal år, når mange kræfter er brugt på at indfri de mål, vi nu har sat os.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Karin Storgaard (Ø): Hvem kan ikke støtte, at antallet af dræbte og tilskadede i København skal nedsættes? Men der er jo flere måder at gøre det på. Det er jo ikke nødvendigvis kun at nedsætte hastigheden. Men det kunne jo være dejligt, hvis man kunne få indført en anden trafikultur. Det er jo noget, man kan tage med i det fremtidige arbejde.

Jeg synes også, man skal være opmærksom på de store lastbiler, der svinger til højre. Der er så mange cyklister, der desværre bliver klemte i de højresving, fordi de store lastbiler ikke kan se dem.

Når man i indstillingen taler om spiritus, så synes jeg, man også skal tale om manglende eller frataget førerbevis.

Så synes jeg endelig, at man måske skulle få politiet til at gå lidt mere ind i sagerne. Det er jo sådan, at mange skader, der sker på grund af spiritus og manglende førerbevis, sker igen og igen, fordi man jo bliver løsladt, der sker ikke ret meget. Så kører man én gang til spirituspåvirket og uden kørekort og herregud, det betyder ikke noget, og en dag så slår man altså nogen ihjel. Så jeg synes bestemt, at man godt kunne stramme op på de ting i samarbejde med politiet.

Når jeg før sagde, at der er grænser for, hvor langt man kan sætte hastigheden ned, altså det har også noget at gøre med, så vidt det er blevet hvasket mig i øret, at hvis hastigheden kommer for langt ned, så sker der en stigende forurening af byen.

Derfor kan Dansk Folkeparti godt støtte Thustrup Hansens forslag. Og så vil jeg gøre opmærksom på, at hvis Thustrup Hansens forslag ikke bliver vedtaget, så vil vi gerne have delt afstemning.

Dermed har vi faktisk også taget stilling til Enhedslistens forslag, som vi ikke kan støtte.

Mikkel Warming (Ø): Det ligefrem vælter frem med gode argumenter fra Nymark, fra Thustrup, fra Karin Storgaard, om, hvorfor man nu gør, som man gør. Jeg synes selvfølgelig, det er interessant, at borgmesteren nu erkender, at i hans 40 år herinde har han i de 39 ikke sagt, hvad han mener. Det synes jeg for så vidt er meget interessant. Det må han så om, og det må det parti, der har valgt ham, så om. Men jeg bed mærke i, at der ikke var et eneste argument for, hvorfor hastigheden i boligkvartererne ikke skulle nedsættes eller ikke have en øvre grænse på 40 km, ikke et eneste.

Det samme gjorde sig for så vidt gældende hos Karin Storgaard. Ikke et eneste argument for, at dette vil betyde et eller andet stort, hvor trafikken går i stå og hvor byen bryder sammen osv.

Jeg vil godt bede om, at man dog er så anstændig, at man prøver at svare på: Hvilke boligzoner kan man f.eks. nævne, hvor det vil være helt fornuftigt f.eks. at køre 50 eller 60 km i timen? Specielt i forhold til de kort, det bilagsmateriale, der faktisk eksisterer, som viser, hvor det er at de her boligzoner, de her 40 km-zoner, faktisk er. Hvad er det for nogle gader, som Thustrup Hansen og Karin Storgaard mener sagtens kan klare det her?

Hvordan skal man ellers få nedsat antallet af alvorligt tilskadede med 14, hvis ikke det handler om at sænke hastigheden i boligkvartererne? Det kunne Thustrup Hansen og Karin Storgaard egentlig også godt vise alle mulige andre den anstændighed at svare på. Det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

meget, meget tyndt. Det er stort set lige så tyndt som den svada, som Johannes Nymark kom med, om, hvorfor Socialdemokratiet i løbet af et års tid gik i koma omkring det her og så fandt ud af, at det med de overordnede veje skulle der ikke røres ved.

Jo, det endte med, at nu skulle man lave noget i fællesskab, der kunne ses. Jamen ses for hvem? Det virker, som om Nymark egentlig fuldstændig har glemt, at når man kigger på fordelingen af, hvordan antallet af tilskadekomne kunne nedsættes, så ville det at sætte hastigheden ned på nogle af de overordnede veje, og det er altså også gader som Istedgade, Holmbladsgade, Nørrebrogade, Amagerbrogade, vi taler om, det er ikke motorvejene, alene tegne sig for 21 færre alvorligt tilskadekomne om året, 21.

Den eneste ulempe, der er peget på fra kommunens egne embedsmænds side, var, at det ville tage 12 sekunder længere at komme fra kommunegrænsen til City, 12 sekunder. Men det var altså nok for Socialdemokratiets bagland. Det synes vi stadig væk er trist.

Det har været lidt tragikomisk som sagt at høre argumenterne fra *de* borgerlige – det er ikke dem alle sammen – der ikke vil nedsætte hastigheden i boligkvartererne.

Nu håber jeg, at Thustrup Hansen kan komme med bare antydningen af et svar på, hvorfor han mener, at det åbenbart er så trafik sikkert at køre mere end 40 km på de små lokalgader, der er tale om.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg beklager at måtte starte med at fortælle Mikkel Warming, hvad udtrykket »gustent overlæg« betyder. Jeg troede, det var ret kendt fra litteraturen. Det betyder at anlægge taktiske overvejelser og ikke det der, Mikkel Warming åbenbart udlægger det til. Det betyder at anlægge taktiske overvejelser. Det behøver jeg ikke at gøre længere.

Hvorfor ikke reducere antal dræbte ved bilkørsel helt til nul ved at fjerne bilerne helt fra byen egentlig? Det er jo også det, venstrefløjens vil i virkeligheden, bilfri dage i byen hele tiden. Det kan man ikke komme igennem med. Derfor benytter man et godt, gammelt trick, der hedder salamimetoden.

Det, der vil ske, håber den venstrefløj, der har fået andre, bl.a. gode, borgerlige kolleger til at hoppe med på det her, er, at trafikken vil bryde sammen på grund af langsommelighed. Med velstand og øget aktivitet følger der mere trafik; de ting har altid fulgtes ad. Der var ikke meget trafik i de 40 forbandede år i København. Nu går det godt for København, og nu er der kommet trafik, fordi det går vældig godt. Hvis man kan få trafikken til at bryde sammen, jamen så kan det jo være, at man ad den vej kan få bilerne ud af byen.

Jeg tør næsten ikke sige det: Man merkt die Absicht und wird verstimmt. Skal jeg oversætte det, Warming?

Ole Hentzen (C): Hvis nu nogen skulle sidde med fornemmelsen af, at min deltagelse i at nedsætte antallet af døde skulle være ud fra noget gustent overlæg eller lignende, så vil jeg sådan set bare sige her fra talerstolen, og det er også til referat, at det er af et ærligt hjerte, jeg ønsker, at der bliver færre alvorligt tilskadekomne og dræbte i København. Der er altså ikke nogen taktiske overvejelser eller gustne overvejelser i denne relation.

Jeg er også sikker på, at politiets medvirken over alle disse år i denne plan heller ikke går efter nogle taktiske overvejelser eller gustne overvejelser, men efter et ærligt ønske om at reducere antallet af alvorligt tilskadekomne.

Den baggrundsgruppe, som jeg har været medlem af nu i flere år, der har beskæftiget sig med det her, har heller ikke haft nogen taktiske overvejelser, men har alene tænkt på, om det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

her var godt for København eller ikke. Og København er altså også københavnerne og antallet af alvorligt tilskadekomne.

Det er mine motiver, og det er også derfor, jeg vil stemme, som jeg vil i dag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Mikkel Warming (Ø): Thustrup Hansen kommer stadig væk ikke med et eneste argument for, hvorfor det er et problem, hvorfor byen bryder sammen, hvis man nedsætter hastigheden til maks. 40 km i boligkvartererne, i de små lokale gader i boligkvartererne.

Jeg savner stadig væk svar på: Hvilke boligkvarter vil det her give de store problemer? Det gælder for så vidt også Karin Storgaard i øvrigt. Hvor er det, problemer vil opstå ved at have en overgrænse på 40 km i timen?

Hvis ikke man kan svare på det, jamen så er det, specielt når man er klar over, at det her formentlig ifølge kommunens embedsmænds udregninger vil spare 14 alvorligt tilskadekomne om året, 14 mennesker, hvis liv og lemmer ikke kommer på spil, hvis man vedtager det her, så er det vel ikke andet end rigtig, rigtig, rigtig plat politisk profilering, som ikke har særlig meget med virkeligheden at gøre.

Hvis man ikke kan svare på, ikke ønsker at gå konkret ind og sige, hvor der vil opstå problemer, har man ikke noget særligt at have det i, og det gælder også borgmester Thustrup Hansen, al ære og respekt for hans alder.

Jens Johansen (F): Man skulle tro, det var Københavns Kommunes hastighedsplan, der var på dagsordenen. Som jeg læser dagsordenen, så er det trafiksikkerhedsplanen for Københavns Kommune. Det vil jeg gerne minde både Mikkel Warming og hr. Thustrup om. Den handler om at tilskynde og styrke overholdelsen af de hastighedsgrænser, som findes. Den handler ikke om at fastlægge hastighedsgrænsen.

I SF synes vi, at den bør være på 30 km i timen og ikke på de 40, som et flertal har besluttet. Det har vi indtil flere gange stillet ændringsforslag om, fordi vi ved, at de personskader, som opstår ved 30 km i timen, er mindre alvorlige, end hvis man bliver påkørt med 40 km i timen. 50 km i timen er fart, der dræber. Det siger Trafiksikkerhedsrådet, det siger de kampagner, vi laver for at opfordre bilisterne til at overholde hastighedsgrænserne.

Det problem, som denne sag handler om, Thustrup Hansen, er ikke hastighedsgrænserne. Det er overholdelsen af hastighedsgrænserne. Det er det problem, at folk på yderfløjen, som Søren Pind sagde – egentlig plejer det at være Søren Pind, der siger den slags – og i dette tilfælde er det altså Thustrup Hansen, mener, at der skal være fri fart igennem byen til stor fare for os andre bløde trafikanter.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet i denne forbindelse, når målsætningen er, at antallet af dræbte og alvorligt tilskadekomne ved uheld med hastighedsoverskridelse skal reduceres med 50 pct.: Hvis det viser sig, at det ikke bliver det, skal vi så have hastighedsgrænserne endnu længere ned, hvad vi mener, vi skal, således at vi kan få en reduktion af de alvorlige skader, som københavnerne påføres i trafikken? Antallet af dræbte og alvorligt tilskadekomne bilister, der ikke brugte sele, skal reduceres med 50 pct. Antallet af dræbte og alvorligt tilskadekomne ved spiritusuheld skal reduceres med 30 pct. Ingen kryds må have flere personskaueheld end 2,5 pr. år, osv.

Hvis de målsætninger nu ikke opnås, skal vi så have nedsat farten yderligere? Det mener vi, plus at vi skal have overvåget, at de fartgrænser, som findes, overholdes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Preben Møller Hansen (P): Det var ikke min mening at tage ordet, men jeg kan forstå, der var nogle, der havde et vældig godt indblik i de ulykker, der har fundet sted, og på baggrund af det er de med til at godkende det forslag, der ligger.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at få at vide af dem, der er så velbevandrede i forholdet: Hvor mange er blevet dræbt ved spirituspåkørsel? Hvor mange er hårdt skadet ved at køre over for rødt? Hvor mange gående er blevet ødelagt ved, at de ikke har brugt fodgængerovergangen? Sådant er der en lang række ulykker, som ikke fremgår af dette forslag. Det kunne jo godt være f.eks., hvis nogle har stjålet en bil, politiet er efter dem, og de bevirker en forfærdelig ulykke med dræbte til følge.

Alt dette vil jo også kunne forekomme, efter at man har vedtaget dette forslag. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få helt konkret at vide af dem, der er så velbevandrede – her er det specielt min kammerat Warming, der kunne fortælle os helt nøjagtigt, hvor mange er kommet til skade ved spirituspåkørsel osv., således at vi har et reelt grundlag for at se, om forslaget nu også får den betydning, som man forelægger det vil få.

Det er altså kun en forespørgsel. Når jeg læser forslaget, så er jeg sgu enig, men når jeg hører debatten, så stiller det mig en hel masse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Nu er jeg – og det er ingenlunde uvenligt ment, hr. Preben Møller Hansen – altså hverken hr. Møller Hansens kammerat eller velbevandret. Jeg håber, at han tilgiver mig, at jeg tager ordet alligevel og siger, at vi vil naturligvis sørge for, jeg kan desværre ikke gøre det i aften, men jeg vil selvfølgelig sørge for, at der tilgår hr. Preben Møller Hansen svar, fordi vi har de statistikker liggende, og det skal du selvfølgelig få tilsendt – undskyld, at jeg kom til at tale direkte..

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg er lidt ked af, at Enhedslisten har så travlt med at kritisere Thustrup, så vi ikke kan få lov til at høre, om Enhedslisten synes, det her er en god trafikplan, eller det ikke er en god trafikplan. Jeg synes, at Enhedslisten burde acceptere, hvis man bliver nedstemt, og så man går ind og siger, man gerne vil være med omkring denne trafikplan. Det kan ikke være rigtigt, at man så mener, at vi andre bare må køre den igennem.

Der er andre ting end høj hastighed. Vi arbejder med ulykker omkring spiritus, ulykker i kryds, ulykker med cyklister, uheld med fodgængere. Det kan ikke være rigtigt, at Enhedslisten ikke ønsker, at vi skal gøre noget for dem, blot fordi de ikke kan få deres krav igennem om reduktion af trafik.

Jeg synes, det er for småt af Enhedslisten, at man nu overlader det til andre at sørge for, at københavnernes får en god trafik, blot fordi man er utilfreds med, at man ikke kan få alle gader ned på 40 km i timen.

Karin Storgaard (O): Man skulle næsten tro, at dagsordenen var ingen biler i byen. Jeg tror faktisk, der var mange københavnere, der ville blive kede af det, fordi bilen er, hvad enten man nu kan lide den eller ej, altså kommet for at være her, også i en hovedstad som København. Eller hvad, skal vi skubbe bilerne rundt i byen eller ligesom i gamle dage, hvor man havde en til at gå med et flag ved siden af bilen? Det er vel ikke det, vi skal satse på. Selvfølgelig har vi da noget at have det i, når vi kommer her og siger noget.

Så vil jeg i øvrigt gøre opmærksom på, at i flere år har man jo allerede formindsket hastigheden i bl.a. boligkvartererne. Der er lavet bump, der er lavet brosten, man må ikke dreje

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

---

til højre, man må ikke dreje til venstre. Der er små smalle gader, der er parkerede biler i begge sider, og der er en parkeringsordning, der gør, at der er endnu flere biler.

Hvad tror man der sker? Det er, at folk vil køre endnu langsommere, og de trafikpropper, som vi i øjeblikket ser på de store gader i København, vil faktisk brede sig ud til de små gader, og så kan man slet ikke komme nogen steder ... (*Afbrydelse*). Det er ikke noget sludder, Mikkel Warming, men Mikkel Warming kan jo komme herop.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): To ting. Det var dog noget forrygende sludder, fru Karin Storgaard fik fyret af der. Altså jeg vil stadig væk godt bede om nogle eksempler på, hvilke bolig-gader, der, hvis hastigheden sættes til 40 km i timen som maksimum, vil gå i trafikprop.

Det problem, Karin Storgaard refererer til, nemlig at trafikken flytter sig fra de store veje til de mindre, jamen det er erkendt, det er korrekt. Det handler ligesom om, at der er for mange biler i byen. Men det vil Dansk Folkeparti jo heller ikke gøre noget ved, nærmest tværtimod.

Til Lars Rimfalk: I Enhedslisten har vi et dejligt princip, at en lille forbedring er bedre end ingenting. Vi ville ikke i udvalget legitimere den forringelse af trafiksikkerhedsplanen, der skete, da man pillede muligheden for at nedsætte farten på de overordnede veje ud, og derfor undlod vi at stemme i udvalget, men vil selvfølgelig, fordi det er en forbedring det her, stemme for, hvis der kommer en endelig afstemning i dag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg lige giver en kort bemærkning til Karin Storgaard, så vil jeg lige sige til fru Grete Henius, at en kort bemærkning ifølge forretningsordenen er 2 minutter, så man behøver ikke, og jeg skal nok holde øje med tiden.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Ja, sandheden er jo ilde hørt, hr. Mikkel Warming, og hvis der er nogen, der taler om noget sludder, så er det faktisk hr. Mikkel Warming, så det var bare tak for sidst.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det en kort bemærkning til Mikkel Warming, og så er det Mikkel Warmings sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Altså jeg beder stadig bare om svar på, om ikke nok fru Karin Storgaard vil give et eneste eksempel på en boliggade, som de er defineret i den del af Trafiksikkerhedsplanen, der handler om hastigheder, bare et eneste eksempel på, at denne bolig-gade er en fordelingsgade, hvor der kører meget trafik igennem. Det vil fru Karin Storgaard ikke, fordi det, der er defineret som bolig-gader i dette forslag, netop ikke er fordelingsgader og bydelsgader. Det er jo lige præcis dem, som bl.a. Socialdemokratiet har pillet ud. Derfor giver det stadig ikke nogen mening, det, fru Karin Storgaard siger.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det en kort bemærkning til Karin Storgaard, og det er også Karin Storgaards sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Karin Storgaard (O): Hr. Mikkel Warming vil gerne have et svar, og det skal jeg give: Kildevældsgade.

Abderrahman Ben Haddou (D): Det, jeg opfatter som minuset ved denne Trafiksikkerhedsplan, er, at den ikke indgår i en overordnet trafikpolitisk handling fra Københavns Kommune. Endnu en gang kommer man ind med en lappeløsning som forsøg på at få rettet op på de trafikale problemer i København.

Men det, jeg mangler, er en overordnet trafikpolitisk retningslinje for, hvilken vej vi skal gå, f.eks. at den også omfattede havnetunnel osv., osv. Jeg ved godt, det ikke har noget med trafiksikkerheden at gøre, men det vil da også betyde noget for trafiksikkerheden f.eks., at trafikken blev ledt uden om Indre By.

Men o.k., samlet set betyder den selvfølgelig, at der sker et fald i antallet af døde i trafikken, og det er det, der gør, at jeg selvfølgelig vil stemme for det, der ligger fremme. Det gør også de fleste andre borgerlige medlemmer af Borgerrepræsentationen, så det er der selvfølgelig ikke så meget galt i.

Det andet, der gør det, er jo også, at mange europæiske storbyer sådan set har en hastighed på omkring 40 km, så det er ikke noget unaturligt, at man har 40 km's hastighed i en storby.

Men så er det, jeg siger til SF's Jens Johansen, at så stopper festen altså, så kan man altså ikke komme længere ned. Fordi det her drejer sig ikke om at opfylde Enhedslistens og SF's ideologi om at stoppe alle bilister fra at køre ind i København.

Hvad er det, SF og Enhedslisten vil? Vil de udskifte alle bilister med folk, der skal på løbehjul? Skal vi bruge noget af overskuddet på næste års budget til, at alle københavnere skal få et løbehjul hver og møde på arbejde med det? Altså der må være en grænse for, hvor langt man kan gå ned i hastighed med en bil. Grænsen går lige omkring de 40 km og så heller ikke længere. Det kan jo ikke være rigtigt, at man som bilist skal blive overhalet af en cyklist. Så bliver det altså for latterligt at være bilist i Storkøbenhavn.

Så ideologien hos SF og Enhedslisten skal markeres klart for københavnere. Det er, at de slet ikke vil have nogen biler her i København. Dermed nul fremskridt for væksten i København, og det vil vi ikke være med til. Men vi vil være med til at sørge for, at antallet af døde i København falder, hvis det kan ske på en god måde, og det mener jeg, 40 km's hastighed på visse strækninger er fornuftig nok til at sørge for. Så derfor stemmer CD selvfølgelig fortsat for det her, men imod Enhedslistens ændringsforslag.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg har med den ydmyghed, der er et særkende for mig, stillet forslag om, at der ikke foretages ændringer i de eksisterende hastighedsgrænser. Det får Jens Johansen til at sige:

»Thustrup Hansen ønsker fri fart gennem byen.«

Det vil sige, at Jens Johansen lider af den tvangsforestilling, at man i øjeblikket har fri fart igennem byen. Jeg synes egentlig, at før Jens Johansen går på talerstolen og begynder at deltage i den ophidsede debat, bør han nok lige studere de rene fakta. Der er ikke fri hastighed i København, jeg har ikke stillet forslag om det. Jeg har bare sagt, at de hastighedsgrænser, der er i øjeblikket, har jeg egentlig lyst til fortsættes.

Jeg kan godt sige, at jeg vil stemme for det 1. »at« i indstillingen, det, der nemlig går på, at antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken i Københavns Kommune skal søges reduceret med 40 pct. osv. inden for en årrække, gennem en målrettet indsats mod uheld i kryds,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

uheld med cyklister, uheld med spiritus, uheld med fodgængere, der krydser uden for vejkryds, og uheld med for høj hastighed. Det »at« vil jeg stemme for.

Men så er det, man går grassat i forbindelse med det 2. »at«. Der peger man udelukkende på det, som jo for visse partier er et dogme: At sørge for at få presset hastigheden så langt ned for bilisterne, at bilerne ad den vej kan komme ud af byen, når nu man ikke kan få gennemført bompenge og alle mulige andre ting, man gerne ville have.

Så jeg kan altså stemme for det 1. »at«, jeg er enig i intentionen. Jeg kan ikke huske, om det var Preben Møller Hansen eller det var Ben Haddou, der gjorde opmærksom på, at der findes utallige måder, hvorpå man kan nedsætte antallet af trafikdræbte. Først og fremmest at politiet er mere kras over for dem, der ikke overholder de regler, der nu engang gælder. Det skal have min fulde opbakning, at man sørger for, at de regler, der findes, overholdes, men også, at man sørger for de farlige kryds, at gennemføre foranstaltninger, der gør dem mindre farlige, at man sørger for at udbygge mulighederne for, at cyklister kan komme sikkert igennem byen.

Der er utallige måder, som der står meget smukt i det 1. »at«, som er et rummeligt og rigtigt »at«, og som jeg også støtter, men derefter er det, at venstrefløjen gør det hele til det dogmatiske, som vi har hørt så mange gange, når vi har haft trafikdebat herinde.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Jens Johansen direkte: Mener Jens Johansen, at der i øjeblikket er fri fart gennem byen?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): En kort bemærkning til Mikkel Warming, hvis det henholder sig til det her og ikke til den forrige debat med Karin Storgaard, for så er det slut.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Blot lidt om, hvad der er bydelsgade, og hvad der ikke er. Kildevældsgade er defineret som en bydelsgade og bliver derfor ikke berørt af dette forslag. Beklager.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne sige, at når man hører Thustrup Hansen, så skulle man tro, at der var fri fart igennem byen.

Det 1. »at« taler om at reducere antallet af dræbte og tilskadekomne med 40 pct., bl.a. ved uheld med for høj hastighed. Vi ved fra Trafiksikkerhedsrådet, at en hastighed på 50 km dræber, en hastighed på 40 km skader alvorligt, og ved en hastighed på 30 km i timen ja der brækker man en knogle. Man skal være meget uheldig, hvis man bliver dræbt ved 30 km. Men ved påkørsel med 50 km i timen bliver man dræbt. Det har vi lavet færdselskampagner om i det storkøbenhavnske Trafiksikkerhedsråd. Det burde Thustrup Hansen også vide.

Derfor burde Thustrup Hansen også vide, at en hastighed på 50 km, som er den nuværende hastighedsgrænse, er for høj. Der skal altså ske en begrænsning af antallet af tilskadekomne og dræbte ved uheld med for høj hastighed. Derfor skal hastigheden sættes ned. Vi skal have sat hastighedsgrænserne ned.

Der er et eller andet hos Thustrup, der glipper her. Jeg ved ikke, om det er logikken, eller det er læsevnen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jens Johansen holder et langt foredrag, som ikke har noget med sagen at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Det, jeg sagde heroppe, var, at Jens Johansen påstod, at jeg gik ind for fri hastighed, for fuld, fri fart gennem byen. Det sagde Jens Johansen. Det er det, jeg ikke ønsker, at mit forslag skal opfattes som, og derfor bliver jeg nødt til at præcisere, hvad det er mit forslag går ud på. Det sagde Jens Johansen faktisk.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil gerne følge op på borgmester Thustrup Hansens bemærkning her.

Jens Johansen glemte én ting: Man dør også som en cyklist, der bliver dræbt, hvis man cykler over for rødt, og det bliver der altså heller ikke gjort noget som helst ved i dette oplæg. Det glemmer man hos venstrefløjen gang på gang.

Jeg var personligt ved at køre en cyklist over, der kom drønende over for rødt. Det var ubehageligt, skulle jeg hilse og sige, ikke kun for mig, men også for de mennesker, der så på. Der er noget galt med moralen blandt cyklisterne i København, men det gider venstrefløjen ikke tage op og diskutere. Det er altid bilisterne, der er de farlige i København.

Det har vi så erkendt, vi har taget det op her fra de borgerlige partiers side og er med til at nedsætte farten til 40 km. O.k., så er det venstrefløjens tur. Kom op og gør noget ved cyklisternes amoralske og anarkistiske opførsel i de københavnske gader.

Et af Mikkel Warming (Ø) stillet ændringsforslag om, at der indføres en generel hastighedsbegrænsning på 40 km/t i hele kommunen, blev forkastet med 34 stemmer imod 14.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af H. Thustrup Hansen (C) stillet ændringsforslag om, at der ingen ændringer foretages i de eksisterende hastighedsgrænser, blev forkastet med 40 stemmer imod 6.

For stemte: O og 2 medlemmer af C (H. Thustrup Hansen og Helle Sjelle).

Imod stemte: A, V, F, Ø, 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen), B, L, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: Lubna Elahi (UP).

Et af Mikkel Warming (Ø) stillet ændringsforslag om, at hastigheden på de overordnede veje nedsættes jævnt forvaltningens tidligere fremsatte forslag i Hastighedsplan for Københavns Kommune, blev forkastet med 34 stemmer imod 12.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Indstillingens 1. at blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Indstillingens 2. at blev godkendt med 41 stemmer imod 6.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

For stemte: A, V, F, Ø, 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen), B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O og 2 medlemmer af C (H. Thustrup Hansen og Helle Sjelle).

Hermed var indstillingen godkendt i sin helhed.

Indstillingens 3. at blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen), B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: 2 medlemmer af C (H. Thustrup Hansen og Helle Sjelle).

Enhedslisten stemmer for Trafiksikkerhedsplanen, da denne er et lille fremskridt, om end trafiksikkerheden kunne blive bedre ved at nedsætte hastigheden på de overordnede veje.

=====

2) BR 355/01. Lokalplanforslag for "Kommunehospitalet"

Indstilling om, at forslag til lokalplan for et område ved Øster Farimagsgade (Kommunehospitalet) vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, at offentliggørelse annonceres i områdets lokalpresse, at den foreslåede dialogstrategi bestående af en planens hjemmeside, en lokal udstilling samt et borgermøde vedtages, samt at den aftale om boligindretning og konvertering af ejendomme i Inde By til boligformål, der er knyttet til lokalplanforslaget, tiltrædes som forudsætning for vedtagelsen af lokalplanen. (Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ingen har bedt om ordet ... jo, værsgo, Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Jamen jeg forstår da ganske udmærket, at det store flertal i Borgerrepræsentationen ikke rigtig har lyst til at drøfte denne sag. For 4 år siden var det en af de store sager for københavnerne. Som bekendt havde 115.000 af borgerne skrevet under på, at de ville have bevaret Kommunehospitalet.

Nu skal det bare åbenbart sådan lige køres igennem her; der skal ikke tages hensyn til, hvad disse borgere har ment og opfordret til.

Jeg vil sige, at jeg er ualmindelig glad for denne høring om, at man vil frarøve københavnerne muligheden for, at Kommunehospitalet, som den 19. september fylder 138 år, at man sender ud til høring, at nu skal der altså ikke være mulighed for at være hospital på det pågældende sted, at man vil ændre selve lokalplanen.

Jeg tror helt sikkert, at der er mange københavnere, der vil bruge denne høringsperiode, sådan som jeg vurderer det her op til selve valget den 20. november, til både at deltage i høringsprocessen og til at blive mindet om, hvad det er de skal sige om dette flertal i Borgerrepræsentationen, der så groft har svigtet københavnerne og københavnernes ønsker.

Det har jo også vist sig, at det, som mange frygtede, når man lukkede Kommunehospitalet, at det forringede behandlingen for de ældre, beklageligvis og desværre har holdt stik. De 360 senge, der blev lukket, har jo ført til en overvældende overbelægning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

De løfter, man gav i forbindelse med, at man flyttede ud med genoptræningssengene og geriatrien, holder man ikke. Man vil senere hen i aften jo fuldstændig bryde enhver form for aftaler og lukke de geriatiske senge, selv om man lovede højt og tydeligt, at det ikke skulle ske.

For SOL og for mig er det her en sag, som vi ikke kan glemme, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for, at det massivt kommer ind i valgkampen. Jeg kan da sige, at på Kommunehospitalets 138 års fødselsdag den 19. september vil vi gamle KH'ere, der har kæmpet, og de borgere, der har været med til at kæmpe, udsende en dokumentationsbog, der vil vise alt det, som man lovede af gyldne løfter, og så i en sortrandet liste ved siden af alt det, man ikke lever op til.

Hvis der var mulighed for at få afstemning, så ville vi selvfølgelig stemme imod, at det er overhovedet kommer ud. Vi synes ikke, der er grundlag for, at det, som københavnernes igennem generationer har bygget op som et af de smukkeste hospitaler, skal ødelægges. Det skal bevares som hospitalsmæssige funktioner.

Vi har i Økonomiudvalget taget forbehold, og vi vil bede om, at det, hvis man vil sende det ud til høring, går med ud.

Hvis det kæmpestore tavse flertal her i Borgerrepræsentationen skulle have sådan et lille, stille håb og en drøm om, at det her bliver glemt, så skal jeg garantere jer for, at det bliver det ikke. Når endelig galt skulle være, så er vi glade for, at det kommer præcis 4 år efter, hvor københavnernes ... (*Afbrydelse*). Ja, det er heller ikke glemt, det ualmindelige grove løftebrud, som De Konservative har gjort i denne sag. De sagde forud for sidste valg, at Kommunehospitalet skal bevares, og lige så snart de fik chancen for det, så løb de alt hvad de overhovedet kunne.

Det bliver ikke glemt, og der er mange andre, der skal blive stillet til ansvar i denne sag. I skal få kamp til stregen, skal I!

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lad mig lige sige, at denne debat jo er om lokalplanforslaget.

Peter Skaarup (O): Som det måske er de fleste bekendt, så har Dansk Folkeparti også haft betænkeligheder ved den plan, der har ligget for Kommunehospitalet, og det har vi stadig væk.

Vi har i lighed med Lars Hutters tænkt os at tage et forbehold her i dag, og det vil vi gerne have sendt ud med skrivelsen angående lokalplanen for området. Vi mener, det er uheldigt, at man solgte Kommunehospitalet så billigt, som man gjorde, og der verserer i øjeblikket en klagesag, som vi også synes skulle være afgjort, før man sender denne lokalplan ud til høring.

Så vi undrer os, i lighed med, hvad SF har sagt i udvalget, over, at man afgør en sådan sag, uden at man har fundet en afgørelse på klagesagen.

Vi undrer os i lighed med Enhedslisten over institutionernes fremtid i området. Det er vi bekymrede for, når man ser på, hvordan planen er strikket sammen.

Så vil jeg sige afslutningsvis, som det er de fleste bekendt, at vi var modstandere af nedlæggelsen af Kommunehospitalet. Vi synes, det er en ærgerlig slutning, det her får, og derfor ønsker vi ikke at fremme sagen på nuværende tidspunkt.

Jens Johansen (F): Jeg synes, det sidste indlæg er utrolig interessant, fordi det belyser til fulde det faktum, at Dansk Folkeparti bortset fra enkelte områder, som vi alle sammen kender til, og som ville være uden for dagsordenen at komme ind på, ikke har nogen selvstændig politik, men klæber sig op ad os andre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

SF's medlem af HS' bestyrelse og undertegnede som suppleant i HS' bestyrelse klagede den 30. november 1999 over, at Kommunehospitalet var blevet solgt for billigt. Vi har endnu ikke fået noget svar fra indenrigsministeren. Vi har her senest på økonomiudvalgsmødet fået besked om endnu en gang, at det vil tage et par måneder mere. Den besked fik vi faktisk første gang i sommeren 2000, juni 2000, at der ville komme et svar i august. Vi var jo efter et halvt år så venlige at henvende os til Indenrigsministeriet for at fortælle, at nu tog vi på sommerferie, og vi havde en sommerferieadresse, hvis de skulle være blevet færdige med svaret.

Vi er af den opfattelse, at der i salget af Kommunehospitalet faktisk ligger en Tuliplan. Her er simpelt hen solgt for billigt. Man har sat 100 mill. kr. over styr, som man kunne have fået ved at sælge til en anden, som bød på bygningen og på grunden. Vi synes, det lugter langt væk, at indenrigsministeren ikke kan få smølet sig sammen til at få afgivet et svar. Det lugter langt væk. Vi synes, det er betændt.

Når man så studerer Indenrigsministeriets vejledning til kommunerne om, hvad god forvaltningsskik og hvad gode sagsbehandlingstider er, ja, så får Indenrigsministeriet i mine øjne klart en dumpekarakter. Det er ud over alle grænser kritisabelt og uacceptabelt, at Indenrigsministeriet og indenrigsministeren ikke har kunnet få smølet sig færdig, efter at der nu er gået snart 2 år.

Men der er en 2 års forældelsesfrist for embedsmænd, og vi ved jo, at der sidder statslige embedsmænd i HS' bestyrelse. Det kan jo godt være, at vi skal om på den anden side af 30. november 2001, før vi får et svar fra Indenrigsministeriet; så kan de ikke stilles til ansvar.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Det var bare, fordi der var noget, jeg ikke rigtig forstod i Jens Johansens tale. Det kunne være skægt nok lige at få det uddybet.

Det, som Jens Johansen sagde, var, at Dansk Folkeparti ikke havde nogen selvstændig politik, og jeg tror, vi klæbde os op ad SF i denne sag. Jeg troede normalt, det var sådan, at partier, der har en holdning på dette område, var glade for at få støtte fra andre partier, og hele tiden har det været sådan, at Dansk Folkeparti har været modstander af salget af Kommunehospitalet og lukningen af hospitalet.

Så jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor man er så negativ over for at få støtte fra andre partier. Tværtimod kunne jeg måske ønske mig, at SF med den holdning, de siger, de har, også rent faktisk ville tage et forbehold over for beslutningen om at sende denne lokalplan vedrørende Kommunehospitalet ud. Men det kunne måske være noget af det, som Jens Johansen kunne svare på på mit spørgsmål i forhold til: Hvorfor vil SF så acceptere videresendelsen uden problemer til borgerne i høring?

Abderrahman Ben Haddou (D): Det glæder mig selvfølgelig, at denne plan fastholder det ønske, som CD har, om etablering af et center for sundhed. Det glæder mig, at det er fastholdt i denne plan, som nu lægges frem.

Så er det selvfølgelig bare op til CD i Folketinget og de andre partier i Folketinget at arbejde for, at der i forbindelse med finanslovsforhandlingerne bliver givet penge til etablering af dette center. Så det er i hvert fald glædeligt for CD, at det også er med.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at det var alvorlige påpegninger, SF's Jens Johansen kom med i denne sag. Jeg tror, det er rigtigt, når Jens Johansen og SF kalder det for en Tulipsag,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

hvor man jo i Vejle handlede på en forkert måde, og så vidt jeg erindrer, kom de, der traf beslutningen om det, selv til at betale for det ikke korrekte salg.

Jeg har ikke været opmærksom på, at der er en forældelsesfrist, hvad Jens Johansen gør opmærksom på. Jeg synes, denne sag på mange måder er meget beklagelig, men på en måde er det jo også utrolig forkert, at Borgerrepræsentationen i en sag, som har taget så lang tid, og som der åbenbart er problemer i, ikke afventer, at Indenrigsministeriet får behandlet sagen med den påstand, som SF har nedlagt.

Jeg er også meget opmærksom på det, som Jens Johansen siger og vil forsøge at undersøge og forfølge sagen i de næste dage, om der skulle være en sammenhæng i, at der sidder statslige embedsmænd i HS' bestyrelse, og at det statslige apparat i øjeblikket åbenbart forsøger at spille på, at sagen skal trækkes så langt ud i afgørelse, så de pågældende embedsmænd, hvis de har ansvar, bliver ramt af forældelse og derefter efterfølgende ikke kan drages til ansvar. Jeg må sige, at det synes jeg er utrolig betænkeligt.

Det kan kun yderligere tilskynde, at jeg vil bede formanden om, at vi sætter til afstemning, at vi udsætter sagen, indtil Indenrigsministeriet kommer med en afgørelse, idet vi selvfølgelig samtidig anmoder Indenrigsministeriet om hurtigst muligt at komme med svaret.

Det er selvfølgelig først og fremmest af hensyn til, at man ikke i offentligheden kan beskyldte Borgerrepræsentationen for at medvirke til at spekulere i, at statslige embedsmænd, som måske handler forkert, undgår at blive draget til ansvar.

Et af Lars Hutters (L) stillet procedureforslag om sagens udsættelse, indtil der foreligger et svar fra Indenrigsministeriet på en klage vedrørende salgsprisen på Kommunehospitalet, blev forkastet med 28 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O og L.

Socialistisk Folkeparti, Dansk Folkeparti og Solidarisk Alternativ tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Fristen for aflevering af begrundelsen blev fastsat til mandag den 10. september 2001, kl. 12.00.

---

3) BR 339/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet vedrørende parkeringsordningen

Indstilling om, at det i indstillingen indarbejdede udkast til brev om parkeringsordningen i brokvartererne fremsendes til Indenrigsministeriet.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester **Søren Pind**: Det har måske overrasket nogle, at dette er en udvalgsindstilling, som er tiltrådt i enighed, og det kunne måske tjene debattens videre forløb, hvis jeg kort

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

opsummerede hvorfor. Jeg vil godt understrege, at jeg siger det her uden triumf i stemmen, for alle ved vist godt, hvor jeg står i relation til denne parkeringsordning.

Men sagen er i hvert fald den, at man på et tidspunkt i forløbet retter henvendelse på baggrund af en klage til Indenrigsministeriet, så retter Indenrigsministeriet henvendelse til Trafikministeriet for at høre om deres syn på denne sag.

Trafikministeriet tilkendegiver, at Københavns Kommune har begået noget, som ligner en ulovlighed, fordi man fra Trafikministeriets side hævder, at Københavns Kommune ikke har haft hjemmel til at indføre den pågældende parkeringsordning, altså en direkte lovhjemmel, og derfor vurderer man, at ordningen er ulovlig.

Vi gør som bekendt gældende, at der er aftalefrihed her i landet, at man udmærket godt kan aftale noget mellem Københavns Kommune og private vejparter og vejlav, og derfor kan vi ikke forstå Trafikministeriets udgangspunkt, og det sender vi selvfølgelig som svar.

Så går der en rum tid. Så vender Trafikministeriet pludselig tilbage via Indenrigsministeriet og meddeler os nu uden egentlig at skrive det, for man forholder sig slet ikke til det, man skrev før, nemlig at der var et hjemmelsproblem. Nu taler man om, at vi har overtrådt forvaltningsloven, fordi vi øjensynligt ikke har informeret borgerne godt nok. Der er bare det problem for Trafikministeriet, at deres saglige fagområde i relation til det her intet har med forvaltningsloven at gøre. Det er Indenrigsministeriets område.

Med andre ord har Trafikministeriet totalt fraveget deres første udgangspunkt og er gået over til at finde en undskyldning for, hvorfor man egentlig har skrevet noget forkert første gang, og har så rodet sig ud i noget omkring forvaltningsloven.

På den baggrund valgte et enig Bygge- og Teknikudvalg at tiltræde det her svar, fordi der ikke er fugls føde, og jeg siger det uden triumf, for jeg er ikke glad for den pågældende parkeringsordning, men naturligvis har Københavns Kommune ikke begået en ulovlighed ved at gå ind og regulere de her forhold og ved at lave aftaler med de private vejlav.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Peter Skaarup – han frafalder.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er ikke medlem af Bygge- og Teknikudvalget, og jeg har derfor et par kommentarer.

Først glæder det mig, at borgmester Søren Pind giver en kort redegørelse heroppe og også giver den oplysning, som vi jo alle sammen ved, og som han også selv siger, at vi ved, hvor han står i denne sag.

Jeg synes, at denne besvarelse om parkeringsordningen, som man vil have fremsendt til Indenrigsministeriet, fortæller faktisk taget om en strid mellem bygge- og teknikforvaltningen og Trafikministeriet. Den fortæller desværre meget mindre om, hvad mine politiske kolleger i Bygge- og Teknikudvalget mener, fordi der overhovedet ikke er skrevet et ord om, hvad man mener. Det kan da ikke være rigtigt, at man er indforstået med det her. Jeg ved, der er flere politikere, der har stået heroppe og har nævnt den ulovlige parkeringsordning og alle de dårlige ting, det medførte. Så det undrer mig meget, at det er tilfældet. Men der kan jo være nogle, der kan komme op og ændre på det.

Man henviser i selve besvarelsen til henholdsvis vejlovens § 107 og færdselslovens § 62, tror jeg det er, og så siger man, at det ikke er færdselsloven, det skal bedømmes efter. Det er jeg faktisk taget ikke enig i. Det er selvfølgelig et fortolkningsspørgsmål, men jeg vil vælge at fortolke det sådan, som der også står her, faktisk taget, at reglerne i færdselsloven og i vejlovgivningen supplerer hinanden. Det er ligesom om man fra forvaltningens side ser helt væk fra det her. Så vil jeg gøre opmærksom på, at man jo i § 107 i vejloven taler om adgangen til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

betinge parkering af afgift, og i § 92, stk. 1, i færdselsloven taler man om fastsættelse af parkeringsrestriktioner. Derfor synes jeg, det meget klart viser, at de regler supplerer hinanden.

Når jeg siger det her, så gør jeg det ud fra færdselsloven. Jeg står nemlig her med færdselslovens § 92, hvoraf det fremgår, og jeg må desværre sige til forvaltningen, at jeg ikke er enig i forvaltningens opfattelse af denne sag.

Forvaltningen peger også på ... eller der står i indstillingen på side 3, at tilslutningen til parkeringsordningen i brokvartererne er frivillig for de private veje. Der står videre på side 6, at Trafikministeriet i sin supplerende udtalelse har antaget, at Københavns Kommune har en særlig forpligtelse til uopfordret at vejlede de private vejejere om, at disse havde alternative muligheder til indgåelse af aftalen med kommunen.

Det er Københavns Kommune ikke enig i, og jeg er altså heller ikke enig med Københavns Kommune i det spørgsmål, fordi jeg mener bestemt, man har forsømt at fortælle, hvordan de skulle forholde sig.

Der står jo samtidig her, at spørgsmålet er, om Københavns Kommune på grundlag af ulovbestemte principper om god forvaltningsskik var forpligtet til uopfordret at give den omtalte udvidede vejledning af de private vejejere. Det kan så heller ikke undre, at Københavns Kommune mener, at det er man ikke.

Jeg mener, det er grundlæggende forkert, og jeg synes faktisk taget, det er meget dårligt, at vi vil sende sådan et brev til Indenrigsministeriet. Jeg synes ikke, vi kan være det bekendt, og jeg er stadig væk ked af, at det kun er forvaltningen, det er altså embedsmænd mod embedsmænd, der udtaler sig i denne sag, men det er da for søren ikke dem, der skal bestemme, hvad vi skal mene her i Københavns Borgerrepræsentation. Det er vel stadig væk politikerne, der bestemmer.

Derfor vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for denne besvarelse.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O.

=====

4) BR 342/01. Københavns Energis (KE's) bestemmelser for nettilslutning

Indstilling om godkendelse af KE's reviderede "Bestemmelser for nettilslutning og - adgang til det kollektive elnet", "Leveringsbestemmelser for bygas", og "Leveringsbestemmelser for fjernvarme", samt at KE kan foretage efterfølgende mindre justeringer af leveringsbestemmelserne i overensstemmelse med Energitilsynets eventuelle bemærkninger.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 341/01. Ændring af I/S Lynettefællesskabets vedtægt

Indstilling om ændring af vedtægt for Lynettefællesskabet I/S om at medarbejderrepræsentanter kan deltage i møder i selskabets bestyrelse som observatører med taleret, men uden stemmeret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

6) BR 351/01. Indkøbsstrategi for Københavns Kommune

Indstilling om godkendelse af indkøbsstrategi for Københavns Kommune 2001-2003.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 338/01. Redegørelse om udviklingen i kommunens økonomi for 2001

Indstilling om, at redegørelsen om udviklingen i kommunens økonomi for 2001 tages til efterretning, at de i bilag 1 til indstillingen foreslåede omplaceringer til budget 2001 tiltrædes, samt at de i bilag 2, 3 og 4 til indstillingen foreslåede tillægsbevillinger på i alt 97,1 mill. kr. til budget 2001 tiltrædes.

(Økonomiudvalget)

Peter Skaarup (O): Det er ikke sådan, at vi har tænkt os at stemme imod, fordi det er jo en redegørelse om udviklingen i Københavns Kommunes økonomi. Man kan sige, at de ting er sket, og de ting må vi så tage til efterretning.

Men det er klart, der er en række ting i kommunens økonomi og i håndteringen af vigtige ting i kommunens økonomi, herunder plejehjemssituationen, Københavns Energi, side 58, status vedrørende etniske minoriteter osv., osv., som vi ikke kan tilslutte os, hvor vi ikke har været enige i de prioriteringer, der er blevet lavet.

Derfor vil vi lave en protokolbemærkning til det, som jeg vil aflevere på baggrund af de 3 punkter, hvor vi nævner, at det ikke er en udvikling, vi har ønsket, men vi kan altså godt tilslutte os redegørelsen i sidste sekund.

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti er enig i en række af prioriteringerne i kommunens økonomi. Dog er Dansk Folkeparti specielt skeptiske over for de urimelige plejehjemslukninger, de manglende inddrivelses af tilgodehavender til Miljø- og Forsyningsforvaltningen samt initiativer i forhold til etniske minoriteter (s. 58).

=====

8) BR 318/01. Budgetforslag for Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) for 2002

Indstilling om Budgetforslag for 2002 og flerårige budgetoverslag for H:S (2. behandling).
(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det har været et ønske, og det var et udtrykt ønske sidste år, da vi behandlede kommunens budget, at såvel dette kompleks som det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

næste budgetkompleks, nemlig HUR's budget, kunne behandles i sammenhæng med kommunens samlede budget og de samlede prioriteringer.

Der vil jeg godt kvittere over for de aftalepartier, der har været. Jeg synes, der har været tale om en god og meget udbytterig proces i forbindelse med behandlingen af denne del af vores budget.

Når vi taler om HS og taler om HS' budget, kommer alt nemt til at handle om tal, og det er jeg ikke uenig i, at det gør det også, når man taler budget, men det kommer nemt til at handle om, hvem der byder ind med de største tal.

Jeg vil godt prøve at starte et andet sted, nemlig med at kvittere for den indsats, som alle i HS har gjort for at føre sygehusvæsenet i hovedstaden gennem 7 år med en lang række omstillinger. Jeg lægger stor vægt på, at det forslag, som vi behandler i dag, ikke alene handler om tallene. Jeg tror, det har været vigtigt, at det, der har været i gang, det, der er i gang, nemlig en god dialog mellem medarbejdere og ledelse i HS om fleksibel arbejdstilrettelæggelse, godt arbejdsmiljø og prioriteringer af nye behandlingstilbud, har været et væsentligt element i tilrettelæggelsen af vores fremtidige service på sygehusområdet.

Det er sådan, at de partier, der står bag aftalen, har foreslået at tilføre HS ekstra 50 mill. kr. til forbedringer på kræftområdet, på hjerteområdet og til nedbringelse af ventetiderne. Samtidig har vi med aftalen sikret, at HS kan finansiere udbygningen af de elektroniske patientjournaler. Alt sammen konkrete forbedringer, som borgerne vil kunne mærke, når de har behov for sygehusbehandling i vores område.

Det er ikke nogen hemmelighed, at ønskesedlen fra HS var større end de beløb, det er foreslået at forhøje bidraget med. På den måde kan man sige, at ønskelisten fra HS ikke adskiller sig fra udvalgenes ønskelister til budgettet. Der er mange gode forslag samlet set til at forbedre kommunens service.

Jeg tror, man også skal se på belastningen og prioriteringen i forhold til vores samlede økonomi. Med forslaget om at forhøje bidraget med 50 mill. kr. ja, så skal man se det i sammenhæng med, at vi tidligere på året på baggrund af en konkret vurdering af HS' økonomiske situation lagde ekstra 76 mill. kr. ind i HS' budget.

Borgmester Peter Martinussen: Så vil jeg starte med at sige tak til overborgmesteren for de pæne ord om HS' hidtidige virksomhed og løfterne om også i fremtiden at støtte virksomheden. Det er der også konkret udsagn for i aften.

Jeg vil også starte med at sige tak til den store kreds af aftalepartier, hvoriblandt Socialdemokratiet, mit eget parti, heldigvis indgår, som har tilkendegivet, meget positivt, synes jeg, at man ønsker at give HS de bedst mulige vilkår for at yde service til Københavns borgere, og også positiv i den sammenhæng sikret enighed om at tilføre yderligere ressourcer til HS.

Så skal jeg selvfølgelig også sige, at både jeg og andre medlemmer af HS-bestyrelsen, ja, vi havde jo en længere ønskeseddel, sådan er det jo, og havde et ønske om, at der blev givet mere end de 50 mill. kr. ekstra. Men vi er selvfølgelig glade for under alle omstændigheder at få dette skulderklap, kunne man vel sige, til den videre virksomhed.

Vi har også noteret os, jeg har noteret mig, at forligspartierne anmoder HS-bestyrelsen om, som det hedder, gennem dialog med medarbejderne fortsat at opnå en bedre udnyttelse af de tekniske ressourcer ved en fleksibel aktivitetstilrettelæggelse. Smukke ord; det vil og skal vi selvfølgelig også prøve på.

Så vil jeg også benytte lejligheden her til at minde om det ikke uvæsentlige faktum, synes jeg, i hele debatten om vores sygehusvæsen i denne by, jeg gjorde også opmærksom på det ved førstebehandlingen af HS-budgettet, at HS' udgifter faktisk i år 2000 for første gang lå

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

under landsgennemsnittet, når man måler pr. indbygger og korrigeret for en række særlige forhold, som vi alle godt ved findes uden for vinduerne og de tykke mure her.

At HS således fortsat i reelle tal har større udgifter end det øvrige land, ja, det skyldes som bekendt, at det område, som HS betjener, er en storby med flere psykisk syge, med flere ældre og med vanskeligere sociale forhold end i det øvrige land. Alligevel er vi altså kommet ned på landsgennemsnittet og faktisk lidt under, og dermed har HS løst en af de hovedopgaver, som HS var sat i verden for.

Jeg vil dog gerne understrege, at det jo ikke kun er økonomien, men selvfølgelig også muligheden for en bedre faglig organisatorisk planlægning på sygehusområdet til gavn for borgerne i vores by, der i hele perioden har været omdrejningspunktet. Jeg mener faktisk også, som overborgmesteren også så pænt sagde det, at det er lykkedes at give patienterne en bedre behandling og samtidig at reducere udgifterne ved at ændre strukturen og rationalisere.

Vi har altså faktisk i de senere år haft faldende nettodriftsudgifter pr. indbygger målt i faste priser, samtidig med, og det skal også med i billedet, at de amtslige sygehusvæsenere i samme periode har haft en betydelig årlig vækst. Det er selvfølgelig den balance, vi hele tiden står i, og hvis HS også i de kommende år skal være, og det går jeg ud fra, det skal, et attraktivt sygehusfællesskab, ja, så kommer vi til at håndtere den økonomiske ubalance, der ligger foran os, og som fremkommer ved et faldende statstilskud. Jeg tror fortsat ikke på, at det kan løses alene ved fortsatte besparelser. Det bliver rent faktisk ikke ved med at gå.

Når det så er sagt, så skal vi se på, hvad de 50 mill. kr., forsamlingen i aften velvilligt bevilger os, kan bruges positivt til i 2002. Det er forudsat i forligsaftalen, at HS med de ekstra aftalemidler skal arbejde for at opfylde målsætningerne i aftalen mellem regeringen og Amtsrådsforeningen, det forhandlingsresultat som Københavns Kommune så i sit forhandlingsresultat efterfølgende har tilsluttet sig.

Det bliver en stor og vanskelig opgave for os i HS at sørge for, at også Københavns og Frederiksberg Kommuner reelt kan leve op til dette, men vi skal gøre, hvad vi kan for at bidrage til at realisere målsætningerne på ventetidsområdet og fremrykningen på kræftområdet.

Jeg vil godt sige, at det er positivt, at der afsættes 18 mill. kr. yderligere i 2002 til udskiftning og nyanskaffelser af apparatur på kræftområdet. Her er der virkelig sket noget, der rykker, de senere år. Det er vigtigt, at vi formår at holde de behandlingsgarantier, som politikerne i Folketinget en gang imellem, ikke mindst i øjeblikket, udsteder meget rundhåndet.

Det er også positivt, at de senere års kraftige udbygning på hjerteområdet kan forsætte, at der hertil afsættes yderligere 22 mill. kr. næste år, 4 mill. kr. i 2003, således at vi fortsat kan udvide her ud over de 4 mill. kr., der allerede var indarbejdet i HS' eget budgetforslag. Endvidere bliver det så besluttet i aften, at der afsættes 10 mill. kr. i 2002, 5 mill. kr. året efter til en fortsat nedbringelse af ventetiderne på HS' hospitaler. Også det er godt.

Af aftalerne med regeringen fremgår bl.a., at nedbringelsen af ventetider skal indledes med en særlig indsats på det ortopædkirurgiske område, og det falder faktisk godt i tråd med, at samtlige hospitaler i HS har lidt problemer med at overholde vores ventetidsmålsætninger på netop dette område. Så det er klart et område, vi nu må se på, hvad vi kan gøre ved i HS, med den økonomi, der er til rådighed.

Sundhedsministeriets opgørelse af ventetiden på operationer viser stadig, at ventetiden på vores hospitaler generelt er kortere end i det øvrige land, og det er jo et godt udgangspunkt. Men der er også på en række områder stigende ventelisteproblemer i HS, og derfor tror jeg, det bliver nødvendigt at tilføre yderligere penge til dette område de følgende år. Men dem, vi har fået nu, skal vi nok bruge målrettet og godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Det er endvidere godt, at der er enighed mellem partierne om, at HS i de kommende år skal arbejde målrettet med en udbygning af elektroniske patientjournaler, som forventes at give os en række gevinster, bidrage til organisationsudvikling, til effektivisering af arbejdsgange, til kvalitetsudvikling og til det, som man vel primært råber efter: Kontinuitet i patientforløbet.

Også noteret, at det forudsættes, at finansieringen tilvejebringes ved egenfinansiering eller ved låntagning. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at vi i HS-bestyrelsen har anmodet HS' direktion om senest ved udgangen af dette år at fremlægge en samlet IT-strategi for HS. Så også her knokler vi videre.

Samlet giver disse initiativer altså en forhøjelse af Københavns bidrag til HS på 50 mill. kr. næste år, 9 mill. kr. året efter, i forhold til det fremsendte budgetforslag. Det er forudsat, at HS fremsender en redegørelse til Københavns Kommune om effekterne af de iværksatte initiativer. Det vil vi naturligvis også gøre.

Så er der også besparelsesforslag indeholdt i det budgetforslag, vi behandler nu. Og det, som man vel især, og som nogle budgetordførere især har hæftet sig ved, er omlægningen af den geriatriske behandling på Bispebjerg Hospital. Lad mig lige rekapitulere, at omlægningen indebærer, at man lukker 42 geriatriske sengepladser og i højere grad målretter sin virksomhed mod ambulante daghospitalsophold. Helt konkret ønsker man at konvertere 6 stationære sengepladser til daghospitalspladser, hvor de ældre sikres en mere glidende overgang mellem hospitalet og udskrivningen til eget hjem.

Derudover vil man oprette – bemærk: oprette – en hukommelsesenhed, faldambulatorier og en inkontinensklínik. Og sidst, men ikke mindst, vil man forsøge at undgå indlæggelser ved i højere grad at bruge geriatriske team, der tager ud til de ældre i deres eget hjem. Så der er altså andet og mere end blotte besparelser i det her.

Det er initiativer, som samlet sigter mod at skabe mere sammenhængende og effektive behandlingsforløb for den ældre patient, og så er det altså oven i købet langt billigere end at bibeholde de 42 sengepladser, der godt nok vil give folk et sted at ligge, men ikke sikre, at der kommer meget behandling ud af det. Således kan der kalkuleres med en årlig besparelse på ca. 13 mill. kr.

Jeg vil gerne sige, at jeg finder omlægningen på Bispebjerg Hospital meget fornuftig, og den er helt i tråd med, hvad der foregår andre steder, og i tråd med tankerne om fremtidens sygehusvæsen.

Jeg skal selvfølgelig også fremhæve, at de nye behandlingsformer med kortere og mere koncentrerede patientforløb end tidligere selvfølgelig øger presset på især hjemmeplejen. Sundhedsforvaltningen har derfor aftalt med HS-direktionen, at man vil følge udviklingen og de økonomiske konsekvenser for kommunens hjemmepleje nøje.

Jeg vil også gerne – undskyld, at det bliver lidt langt her i 1. runde – sige, at jeg synes, det er meget fornuftigt, at Københavns Kommune i forbindelse med aftalen her officielt tilkendegiver, at vi stadig ønsker et tættere samarbejde med Københavns Amt, herunder specifikt, at der skal forhandles med Københavns Amt om indgåelse af flere aftaler om samarbejde omkring de højt specialiserede områder på vores sygehuse, og en samlet plan for vagtberedskaberne på de enkelte sygehuse i HS og Københavns Amts sygehusvæsen. Blot endnu en gang vil jeg minde om, at der skal altså to til en vals, men vi byder gerne op til den forsatte dans.

Det er også helt fornuftigt at tage kontakt til Frederiksberg Kommune, selvfølgelig, om udarbejdelse af en samlet plan for dimensioneringen af speciallægepraksis i de 2 kommuner sammenholdt med specialeplanlægningen i HS.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Der er 2 ønsker mere i aftaleteksten, som jeg heller ikke tror, nogen kan være uenige i, nemlig at man i HS-bestyrelsen i højere grad skal tage stilling til, hvilke krav og ønsker man har til væsentlige nye behandlingsformer og prioritering af ny medicinvalg, og at undertegnede i øvrigt bemyndiges til at søge disse gennemført i det østdanske sygehussamarbejde. Jeg siger tak for støtten. Og at HS-bestyrelsen skal arbejde for et godt arbejdsmiljø på hospitalerne, kan vi jo også dårligt være uenige i.

Lad mig så også nævne til sidst, men ikke mindst, at de ekstra ressourcer, som ved den store budgetaftale vil blive tilført ældreområdet ved en senere lejlighed her, ja, vi tager jo faktisk allerede hul på det i aften, givet vil have en vis også positiv indvirkning på bl.a. at nedbringe antallet af færdigbehandlede plejehjemsgodkendte ældre på hospitalerne i HS. Den styrkelse af hjemmeplejen, der sker der, vil også alt andet lige aflaste presset på hospitalssenge.

Som både jeg og flere budgetordførere var inde på ved førstebehandlingen af budgettet for HS, så vil det som sagt blive vanskeligt at leve op til de mange krav og forventninger til HS, hvis man ikke gav en forhøjelse af de kommunale bidrag, måske endda en væsentlig forhøjelse. Nu får vi 50 mill. kr. Opgaven bliver ikke nem, men vi skal gøre, hvad vi kan for det.

Jeg vil også slutte med igen at fremhæve, at jeg er glad for overborgmesterens tilkendegivelse, ja også nu, men også i hans budgettale, om, at de kommunale parter i HS også fremover skal have opmærksomhed på sygehusvæsenet og sikre, at de penge, der bevilges, bliver ledsaget af klare politiske krav, ønsker og prioriteringer. Det er efter min opfattelse også det, som vi arbejder på. Der er efter min opfattelse også hos såvel ledere som menigt personale i HS et meget stort ønske om i virkeligheden, at mange lokale kommunale politikere i dette hus og på Frederiksberg Rådhus i langt højere grad føler og anerkender og har et reelt medejerskab til og interesse for patienterne og udviklingen af hospitalerne i HS.

Og jeg mener reelt medejerskab og reel interesse, og når jeg siger det, så er det, fordi de seneste dage har jo også givet reaktioner fra anden side, og talerlisten er jo lang, om HS-budgettet.

Jeg skal slutte af med at sige, at det er tankevækkende, at borgmester Søren Pind og Venstre ved førstebehandlingen af HS-budgettet – jeg har læst talen igennem flere gange for at være sikker på det, jeg siger nu – ikke med ét ord nævner, at HS skal have tilført flere midler.

Når der så er indgået en budgetaftale mellem mange partier, som jeg endnu en gang skal takke, for tilførslen af midler, ja, så melder man ud, at man faktisk ønsker at give, jeg tror, det var helt op til en kvart milliard kroner. Nu skal man selvfølgelig have pengene, før man kan give dem ud, men det er jo, hvad det er.

Jeg må sige, at valgkampen og de dertil gratis løfter uden reelt indhold ikke kun er skudt i gang på Christiansborg, men også her. Men partier, der har sat sig uden for indflydelse og fralagt sig ethvert ansvar, er jo de samme begge steder.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Peter Martinussen har halveret sin taletid i næste runde, og der vil ske det tilsvarende for øvrige ordførere nu, at overskridelser i denne runde vil blive overført til næste, i den udstrækning der er noget at overføre.

Borgmester **Søren Pind**: Som et parti, der, og nu citerer jeg fra Peter Martinussens tale, har sat sig selv uden for indflydelse, vil jeg godt benytte denne her helt specielle lejlighed til at takke for den ene invitation, Venstre fik til at deltage i budgetdrøftelserne. Det var en invitation, vi modtog med taknemmelighed og glæde. Vi er ufatteligt taknemmelige for, at vi fik

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

den mulighed. Men derefter valgte de åbenbart at sætte os uden for indflydelse. Hvordan ved jeg ikke, for i hvert fald blev vi ikke inviteret mere.

Det kan godt være, det er sådan en helt særlig socialdemokratisk forståelse af dette at sætte sig uden for indflydelse, og nu skal jeg ikke lege fru Grete Henius her og gå nærmere ind i den danske grammatik – undskyld, fru Henius – men jeg tror nok, at i hvert fald Socialdemokratiet og vi har en ganske forskellig opfattelse af, hvad det betyder at sætte sig selv uden for indflydelse.

Hvad er så fakta om den budgetaftale, som er indgået mellem Socialdemokratiet, De Radikale, Centrum-Demokraterne, SF, Enhedslisten, Fælles Kurs, Lubna Elahi og Aage Pedersen, og jeg forstår også Lars Hutters, blot ikke på dette område, helt i hvert fald, der er en række ændringsforslag fra Lars Hutters, har jeg konstateret?

Når jeg sådan gør lidt ud af at opsummere, så er det, fordi jeg forstår, at V, K og O har valgt at sætte sig uden for indflydelse, helt tilfældigt disse 3 partier. Jo, man har altså afsat 18 mill. kr. til apparatur til kræftbehandling. De ønskede i Hovedstadens Sygehusfællesskab 50 mill. kr. Man vil bruge 10 mill. kr. til nedbringelse af ventetider, som ikke er omfattet af hjerte-kræft-planen. Hovedstadens Sygehusfællesskab ønskede 38 mill. kr.

Derudover lukker man 42 sengepladser på geriatrik klinik på Bispebjerg. Det er en besparelse på 11 mill. kr., som vil øge presset på hjemmehjælpen, og det er jo helt givet det helt rigtige tidspunkt i Københavns Kommunes historie at gøre det på.

Så jeg må virkelig ønske budgetforligspartierne et hjerteligt til lykke. Det er en storladen indsats. Hvis den så bare var stoppet her, men det er den ikke.

På kræftområdet har vi behov for at udvikle og anskaffe nye scannere, nye kameraer. Det vil koste HS disse ca. 50 mill. kr., men som sagt giver budgetaftalen kun 18. Det er langtfra nok, hvis den gode udvikling, vi har været inde i på kræftområdet, som i øvrigt er aftalt med regeringen, skal fortsætte.

På ventelisterne er der brug for et bidrag for Københavns Kommune på 38 mill. kr., men som sagt gives der i budgetaftalen kun 10 mill. kr.

I virkeligheden er det her jo et af de allerallervigtigste områder overhovedet, og det gør man ikke noget ved. Man svigter ventelisterne totalt.

Hvor har man så tilsidesat områder i budgetaftalen? Ja, psykiatrien f.eks., bl.a. psykiatrien på Rigshospitalet, Sankt Hans og Bispebjerg Hospital. Der er voldsomt behov for modernisering og ombygning på Rigshospitalet. Der er behov for oprustning af den retspsykiatriske funktion på Sankt Hans. Her ville Københavns Kommunes andel have været knap 30 mill. kr. Det gør man ikke noget ved.

Demensudredning og behandling. Her er det nødvendigt med en styrkelse af en indsats i forbindelse med diagnostik og behandling af demens. Og hvorfor? Jo, fordi det er vigtigt at undgå fejlbehandling af vores ældre medborgere. Her kunne Københavns Kommune med en bevilling på 7 mill. kr. afhjælpe. Hvad er budgetforligspartiernes bud på det? Nul kroner. Osv., osv., osv.

Jeg synes også, der er god grund til her i aften at sige fra et af de partier, som rent faktisk tog et medansvar for lukningen af Kommunehospitalet, og det har vi måttet høre meget for, bl.a. fra Lars Hutters. Jeg begynder at blive bekymret for, at det er med god grund. Dengang fik vi et løfte om, at de ældres genoptræning ville i hvert fald ikke blive forringet, hvis vi lukkede Kommunehospitalet. Det var hundrede procent det, der blev stillet i udsigt, næh, vi blev faktisk nærmest lovet, at den ville blive forbedret.

Nu lukker man så ude på Bispebjerg disse 42 geriatriske sengepladser. Det er 11 mill. kr., vi taler om, i København. Vi har en situation, hvor hjemmeplejen ikke fungerer. Jeg synes, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

er et mærkværdigt tidspunkt, netop Socialdemokratiet, som påstår, at de sætter mennesker før penge, agerer sådan herpå, det må jeg sige. Jeg synes, det er et meget sigende tidspunkt, og jeg undrer mig over det.

Det er desværre, må jeg sige, en erkendelse for mig, efter 2 års budgetsamarbejde med Socialdemokratiet, efter at vi sidste år stod udenfor, og efter at vi i år blev smidt udenfor, at Socialdemokratiet sætter systemet før mennesket, at man sætter hospitalssystemet over patienten, og at man sætter kommunen over borgeren i denne by. Det ses kun alt for tydeligt i denne sammenhæng.

Derfor vil vi stille et underændringsforslag til punkt Æ1, og det stiller vi på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, som lyder som følger:

»Bidraget til Hovedstadens Sygehusefællesskab i 2002 forhøjes med 204,4 mill. kr., konto 4.01.1, i stedet for med 50 mill. kr.

Ændringen imødekommer HS' budgetønsker på alle områder på nær ønsket om at få tilført 42 mill. kr. til IT-området. Dette område tilføres i stedet 20 mill. kr. Desuden frafaldes den foreslåede besparelse ved lukningen af 42 sengepladser på geriatrisk klinik på Bispebjerg Hospital.

Forhøjelsen af bidraget finansieres ved at sende yderligere 2½ pct. af kommunens opgaver i udbud samt ved at effektivisere kommunens indkøb. Det skønnes, at kortsigtsgevinsten ved at udbyde opgaver er på 10 pct. Beregnet på grundlag af budget 2001 og opreguleret til 2002-niveau med 1½ pct. som et skøn for både pris- og lønregulering samt effektivitetsforbedringer og demografi, vil det yderligere udbud af opgaver frigøre ca. 90 mill. kr. En gennemsnitlig reduktion af priserne på 6 pct. vil, ligeledes opreguleret, frigøre ca. 150 mill. kr. på indkøbsområdet.

Den samlede gevinst er på ca. 242 mill. kr. De overskydende midler, nemlig omkring 38 mill. kr., indgår i den senere behandling af kommunens budget for 2002.«

Her er valget ganske klart. Vælger man at sige nej til dette forslag, så er det ren ideologi fra Socialdemokratiets side for at sige nej til udlicitering. Man vil sætte systemet først, det kommunale, stive, etablerede system, hvis resultater vi kun i alt for høj grad kender. Man ønsker ikke at prøve noget nyt, man ønsker ikke at hjælpe de gamle i København, man ønsker ikke at hjælpe de syge. Det er naturligvis et udmærket tidspunkt at have lejlighed til i direkte konfrontation at drøfte det med københavnerne.

Marlene Krogh (F): Man kan sige meget efter Søren Pinds indlæg, men jeg kan kun beklage, at der var nogle i Venstre, der tog på ferie; ellers kunne det jo være, at situationen havde været anderledes.

Jeg synes, jeg også er nødt til at kommentere nogle af de her ting. Jeg synes, det er utrolig nemt af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ligesom at slå fast, at HS skal have flere penge. Jeg vil godt spørge dem: Skal de også have det næste år, skal de også have det i år 2005, hvor regningen lyder på 667 mill. kr., tror jeg nøjagtig det er? Er det sådan, vi skal have vores sygehusvæsen?

Mener man i Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, at vi bare skal betale? Har man overhovedet gjort sig nogen overvejelser om, hvad det er for nogle opgaver, sygehusvæsenet skal tage sig af? Kunne man forestille sig, at der skulle prioriteres? Jeg vil gerne vide noget om, hvad de enkelte partier egentlig talte om det.

For SF har det været afgørende, at den politiske magt også bliver lagt i HS-bestyrelsen blandt politikerne, det vil vi ikke lægge skjul på. Vi har de sidste 3½ år, hvor jeg har siddet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

der, oplevet, at det i hvert fald ikke er blandt politikerne i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, som har taget de store afgørelser i de her sager.

Jeg vil godt sige her fra talerstolen, at jeg er glad for den aftale, vi har fået i hus, hvor vi også præciserer, at vi har noget at skulle have sagt i denne bestyrelse, og at vi har nogle budgetter, som vi skal overholde.

Derudover vil jeg også godt sige, at det også er SF's opfattelse, at vi på længere sigt ikke magter at have et hospital som Rigshospitalet, hvis det fortsat skal køre på dette niveau. Det er SF's opfattelse, at vi på længere sigt må have en ny sygehusstruktur, og vi ser gerne, at vi laver flere samarbejdsaftaler med amtet. Vi har også forståelse for, at amtet måske kan have lidt svært ved det, men vi håber så inderligt, at de vil være med til at se på nogle af de højt specialiserede områder. Vi mener, at vi i øjeblikket kaster nogle penge ud til noget, hvor vi kunne få mere for dem. Det er på nogle af de højt specialiserede områder, vi mener, vi kan spare penge.

Vi ved ikke helt, hvor mange penge det er vi kan spare, men vi har en anelse om, at det i hvert fald er nogle hundrede millioner, det er der i hvert fald et eller andet sted, det får vi selvfølgelig belyst hen ad vejen. Men vi mener, det er vigtigt, at der bliver set på det.

Ligeledes er det vigtigt, at der bliver set på beredskabet. Hvad er det for et beredskab, vi har, hvordan bruger vi det? Kan vi udnytte de her ressourcer mere effektivt, end vi gør i forvejen?

Jeg vil ikke stå og ridse de forskellige ændringsforslag eller hensigtserklæringer op, fordi det har borgmester Peter Martinussen været inde på, men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi kommer i arbejdstøjet i HS.

Det er også vores opfattelse, at der fortsat er penge inden for systemet, inden for rammerne. Og når jeg siger det, så mener jeg faktisk, at det er vigtigt, at vi begynder at se på, hvad det er vi får for vores penge og fordelingen mellem Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og HS.

Jeg hørte her, jeg kan ikke huske, om det var i dag, eller om det var i går, at en overlæge på Rigshospitalet nu konkluderede, at det, der ligesom skulle få børn til at tabe sig, var, at de skulle have noget nyt tøj. Så tænkte jeg: Gud fader, hvad beskæftiger han sig med det for? Jeg troede da, hans opgave var at sikre, at det her barn nu engang fik en forståelse for, hvorfor det var vigtigt at spise noget rigtig mad, og hvordan man fik det i sin krop, når man spiste noget rigtig mad. Er hans udgangspunkt at lokke med, at et barn skal have noget nyt tøj, så synes jeg, at vi lige så godt kan sige til os selv: Skal vi have sådan en opgave i HS på Rigshospitalet? Var der andre steder, den opgave kunne klares? Det mener jeg faktisk, der er.

Skal vi have en rygeklínik på Rigshospitalet, når vi har en masse Sund By-butikker rundt omkring i København? Jeg synes, det rejser nogle spørgsmål, som vi er nødt til at kigge på meget seriøst i HS. Hvad er det for nogle opgaver, vi skal varetage, og hvor kan vi finde nogle penge? Fordi jeg er enig i, at vi skal have denne her garanti for kræftbehandling og andre behandlingsformer. Det mener vi da også, vi skal, men det er muligt at finde pengene inden for egne rækker.

Vedrørende den geriatriske afdeling på Bispebjerg Hospital har vi selvfølgelig også været nervøse, fordi det ligesom var i sammenhæng med den ældrepolitik, som vi nu får lagt også her senere i aften. Vi har været nervøse for, at der skulle komme til at sidde flere ældre hjemme i eget hjem. Men vi har faktisk også været bevidste om, at man på Bispebjerg Hospital lige så langsomt er overgået til ambulante behandling.

Vi er også bevidste om, at der ikke længere findes det nødvendige personale til at klare de her opgaver, sådan er det faktisk, og derfor har vi også en forpligtelse til at sætte andre initia-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

tiver i gang. Men det er klart, at det ikke er en nem beslutning, og vi vil følge utrolig tæt, hvad det er der sker med de ældre, og hvordan og hvorledes de har det på vores hospitaler.

Sidste torsdag var vi til en høring ude på Rigshospitalet, hvor forskellige brugere fik lov til at stille spørgsmål til nogle af HS-bestyrelsesmedlemmerne. Det syntes jeg var yderst interessant. Det, der faktisk viste sig, var, at langt de fleste patienter ikke føler, at der er helhed i deres behandling. De føler ikke, at der er nogen hvid tråd eller rød tråd eller blå tråd i den behandling, de får i primærsektoren og så i hospitalssektoren.

SF vil i de kommende år ved budgetforhandlinger og andre ting sætte fokus på den kvalitet, vi tilbyder vores patienter. Vi mener, det er vigtigt, at vi tager udgangspunkt i, at brugerne får et fornuftigt forløb. Vi mener, det er vigtigt, at de psykisk syge, når de er udskrevet fra Sankt Hans, også får en bolig eller er sikret en bolig eller et andet tilbud. Det der med at de lukkes ud til gaden, er uacceptabelt. Det er ikke kun på det område, men der er også mange andre områder, hvor vi mener, det er vigtigt, at der er en tråd i de her ting.

For de ældre er det også vigtigt, når man er faldet og har slået sig, at man så bliver udskrevet til en behandlingsplan, som ligesom bliver overholdt. Man får et træningsforløb, som er sikkert, og som man ved på forhånd giver mulighed for at komme hjem i eget hjem, hvis det er det, man ønsker.

Og sådan er der en lang række eksempler, hvor vi faktisk skal til at arbejde ud fra brugerens interesser.

Bente Møller (Ø): Jeg har siddet i bestyrelsen for Hovedstadens Sygehusfællesskab i al den tid, det har eksisteret, og i år nåede jeg til en smertelig erkendelse: Enten så er jeg for doven, eller også så er jeg for dum, fordi det er ikke lykkedes et eneste år at forstå de forklaringer, jeg får budgetmæssigt af de ansatte i HS. Jeg forstår ikke, hvad der bliver sagt, jeg forstår ikke sammenhængen.

De få gange, jeg har dristet mig til at afsløre min dumhed, har oplevelsen været, at alle andre bestyrelsesmedlemmer forstår det så enkelt. Så min konklusion er, at jeg simpelt hen må være for dum til at være medlem af HS-bestyrelsen, eller også så er jeg for doven. Jeg kan nogle gange undre mig over, at det forekommer væsentligt enklere at overskue budgetterne herinde, når embedsmænd har gennemgået dem, end det gør i HS.

Enhedslisten har fra starten bekæmpet den der konstruktion, der er udemokratisk og underlig, og som i sidste uge ved borgermødet tydeligt viste, hvem det var der skulle tage ansvaret, og hvem der var ansvarsfri.

Der var planlagt et borgermøde, hvor politikerne skulle sidde i panel. Da jeg så formen for det borgermøde, valgte jeg, at det ville jeg simpelt hen ikke deltage i, fordi de, der ikke skulle sidde i panel eller være ansvarlige i forhold til borgerne, var de 6 statsligt udpegede bestyrelsesmedlemmer, de er nemlig ikke at betragte som politikere i den sammenhæng.

Jeg vil ikke finde mig i at sidde i en bestyrelse, hvor vi alle sammen skal forestille at have samme indflydelse og samme ansvar, men når der er konfrontation med borgerne, så er der 6, som sundhedsministeren kan putte hen i en papkasse med lyserødt vat, som ikke behøver at stå til regnskab for noget som helst, selv om de har temmelig stor indflydelse, er i hvert fald min erfaring.

Enhedslisten har traditionelt i de år, der er gået med HS, stillet mange forslag, også mange forslag om mertilførsler af penge til psykiatrien eller andre enkle ting, som en dårlig socialrådgiverhjerne som min har været i stand til at fatte, genoptræning for gamle, bevarelse af Kommunehospitalet og andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

I går valgte vi et andet udgangspunkt. Vi konkluderede, at lige meget hvor mange penge vi stillede forslag om at tilføre, så havde vi fornemmelsen af, at det, vi beskæftigede os med, var danaidernes kar, at det ikke gjorde nogen reel forskel.

Det lykkes heller ikke for dem, der er ansat til at administrere dette foretagende, at give i hvert fald mig en forståelse, der gjorde, at jeg var i stand til at prioritere imellem en ønskeliste, der var så stor, så den langt overskred, hvad man overhovedet kunne forestille sig, der kunne blive at lege med herinde til et budget, medmindre man ville gå ud med en stor skatteforhøjelse også igen i år.

Så man kan sige, vi har ageret helt omvendt af Venstre, der hvert eneste år i øvrigt har sørget for, at HS ikke fik nogen som helst penge, men i år sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti tilsyneladende synes, at »hvad du ønsker, det skal du få«.

Vi undte såmænd gerne de københavnske borgere en bedre sygehusbehandling, hvis vi var sikre på, at det var det, man fik ved at føre en hel masse flere penge over. Det er vi ikke. Vi har set en af konsekvenserne af frit sygehusvalg, nemlig at den lille grad, der er af frit sygehusvalg i dag, betyder, at hver gang vi får ventetiderne nedbragt i HS, så får vi patienter ind fra de amter, der har længere ventetider.

Og hvem er det så, der får fornøjelsen af anstrengelserne? Det er ikke de københavnske og frederiksbergske borgere i hvert fald primært. Det er såmænd ikke, fordi jeg ikke under borgerne i København, Frederiksborg og Århus og Nordjyllands Amter, eller hvem der ellers skulle have lyst til at rejse til København, fordi ventetiden er kortere her, en bedre sygehusbehandling. Jeg synes bare, det gør det enormt svært politisk at agere i, at man skal være med til at lave prioriteringer, som vi ikke altid selv får gavn af.

HS har med det budgetudspil, man lagde først, allerede fået tilført 99,2 mill. kr. ekstra fra København, det var indarbejdet i budgetforslaget for 2002, ca. 16 mill. kr. fra Frederiksberg, altså mere end statstilskuddet bliver nedtrappet med.

Med den aftale, som Enhedslisten har været med til at indgå, får HS så tilført yderligere 58 mill. kr. De er jo ingenting i forhold til Hovedstadens Sygehusfællesskabs ønskeseddel, det ved vi godt, men det var så, hvad vi sådan kunne overskue, og hvor vi kunne se også en logik i at bruge pengene og havde en fornemmelse af, at vi forstod, hvad det var vi var med til at gøre.

Så får HS jo en indirekte nettotilførsel, nemlig ved, at antallet af plejeboliger bliver forhøjet, og vi så forhåbentlig i højere grad bliver i stand til at tage vare på de gamle medborgere, vi har, der vil trives meget bedre ved at få den plejehjemsplads, de ønsker sig, end ved at ligge færdigbehandlede i en HS-seng.

Enhedslisten er enig i, at geriatrien efter lukningen af Kommunehospitalet ser ud til at være blevet elendig, og at de løfter, der dengang blev givet, ikke er blevet holdt. Det smerter os sådan set, at man lukker geriatrike senge på Bispebjerg, men det smerter os næsten lige så meget, at de senge har stået ubelagte i et halvt år, hvis de oplysninger, jeg har fået, og jeg tror da ikke, der er embedsmænd, der lyver, er korrekte.

Louise Frevert (O): Til borgmester Peter Martinussen vil jeg da sige, at Dansk Folkeparti sandelig ser tingene i sammenhæng, og det gælder da også det økonomiske. Men mit spørgsmål går nu på, om vi overhovedet har råd til at spare på dette område.

Forligspartierne er jo blevet enige om at bevilge, hvad jeg vil kalde snoldede 50 mill. kr., når der i virkeligheden er brug for 257 mill. kr. Når man tager i betragtning, at vores middelalder på verdensplan ligger fuldstændig i bund, under en 30. plads, og at hygiejnen på ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

ke alene de københavnske hospitaler, men på mange af landets hospitaler er af så ringe standard, at der faktisk skal et godt helbred til at komme på hospitalet og være syg.

Apparaturet er mange steder på afdelingerne, bl.a. på Rigshospitalet, så nedslidt, at hvis man går på en privatklinik, så er apparaturet 10 gange bedre, end det er på et hospital, som burde være et af Danmarks fremmeste hospitaler. Det synes jeg simpelt hen er for ringe. Derfor må forligspartierne have en meget dårlig smag i munden, når de ikke har kunnet bevilge mere end, som jeg siger, snoldede 50 mill. kr. til området.

Men det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti helst så HS hen, hvor peberet gror, og det har vi også udtrykt meget bombastisk tidligere. Men så længe vi nu har dette uvæsen, så skal vi altså også have det til at fungere, og det skal vi helst gøre på en optimal måde.

Så derfor er det helt klart, at der skal tilføres de fornødne ressourcer, og det er en af grunde til, at vi som ansvarlige partier, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, har lavet det underændringsforslag, som jeg har fået at vide, at det bliver, og synes, at det selvfølgelig ikke kan være mindre end på nuværende tidspunkt. Det er åbenbart det, som en af mine forligsparter deroppe er ved at diskutere med juristen og overborgmesteren.

Men det eneste, jeg har at sige til det her, er: Vorherre bevares, hvordan kan man overhovedet gøre det her?

Og så blev jeg simpelt hen så vred på Marlene Krogh. Det er da den værste gang vås, jeg nogen sinde har hørt heroppefra. Se, det kunne jo godt være, at selv en overlæge selv i hospitalsvæsenet kunne have nytænkning. Det kunne godt være, man kunne angribe tingene fra en anden psykologisk synsvinkel end de gængse.

Jeg vil sige, det kunne jo også godt være, at der var andre her i denne forsamling, der ville have godt af at få noget nyt tøj og se sig selv i et spejl. Man ved jo godt, at klæder skaber folk, og det kunne godt være, at den overlæge rent faktisk havde ret i, at hvis det barn fik noget andet tøj, så ville det pludselig se på sig selv på en anden måde og have lyst til at tabe sig.

Nu skal jeg ikke nævne nogen navne herinde, men hvis der var nogle her, der fik noget andet tøj på, kunne det også godt være, at de kunne se sig selv på en friskere måde og i lidt mere frisk lys.

Så jeg vil nok sige, at det var en dum udtalelse, fordi jeg synes, det er vigtigt med nytænkning, og jeg synes, det er vigtigt at kunne angribe tingene psykologisk fra en anden vinkel. Det er vidunderligt at kunne stå og være lige så usaglig som SF heroppe en gang imellem, så det har jeg hermed gjort.

Men jeg er som sagt glad for at være med i et forlig med Venstre og Konservative, som forhåbentlig, hvis man er ansvarlig, hvis man er ansvarlig, vil stemme med os for, når vi laver dette underændringsforslag.

Ole Hentzen (C): Buddene på, hvordan vi får et sygehusvæsen til at fungere, er jo mange. Især i et valgår vil der formentlig være mange muligheder for masser af løsninger. Men lad det nu være sagt med det samme: Vi oplever, at HS har masser af dygtige læger, masser af dygtige sygeplejersker, masser af dygtige ansatte i alle kategorier. Det er ikke der.

Systemet i sig selv er vel lidt for stift, fleksibiliteten skal øges, og der skal ligesom være det råderum, der gør, at det egentlig er spændende at arbejde i et system, som traditionsmæssigt vel egentlig har stået for noget, der er godt. Der har været penge til også det spændende og det sjove, også alt det ubehagelige, som nu politikere putter ned i halsen på dem. Det er sådan noget med, at ventelister selvfølgelig ligesom ikke må forekomme, at man skal samarbejde med andre. Det har også altid været et stort problem, fordi det er jo konkurrenceforhold og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

dermed samarbejde læger imellem. Det er næsten det værste, man overhovedet kan forestille sig, fordi tænk nu, hvis den anden opfandt den runde tallerken også.

Vi har valgt at måtte sige, at når nu udgifterne til et sygehusvæsen, som der er meget fokus på i øjeblikket, kommer under landsgennemsnittet, jamen så har vi ikke været i stand til at løfte vores økonomiske opgave godt nok. Vi kan ikke blive ved med at lade det synke derned under. Ja, vi skal oven i købet være udsat for, at lillebroderen i dette samarbejde, altså Frederiksberg Kommune, amtskommunen Frederiksberg, ved sin næstformand udtaler, at han synes, det er for lidt, der sådan set tilføres HS med disse budgetforslag, der er lagt frem. Det er vi enige i, ikke fordi det er en konservativt ledet kommune, men fordi sygehusvæsenet som sådant åbenbart er blevet fortrængt.

Vi oplever, det er katastrofalt, at et budgetsamarbejde, som nu er indgået her, ikke fokuserer mere på at nedbringe ventelister. Det er rimelig uforståeligt for os, at I sådan set bare siger: Skråt op med det. Vi tager kun en lille bid.

Når jeg siger skråt op med det, så mener jeg, at enten må man sige til direktionen for HS: Skråt ud med jer, for I duer ikke, for de tal, I giver os, holder ikke en meter. Fordi det er det samme signal, I sender til dem, I tror ikke på dem, for deres bud på, hvordan ventelisterne skal nedbringes, er et helt andet tal.

Men dette politiske flertal, der er rendt sammen her og har sagt: Kære venner, pyt da være med, hvad direktionen siger på dette vitale punkt, altså det vitale punkt, som også Folketinget beskæftiger sig med, og som samtlige borgere i denne hovedstadsregion samtaler om, ja, det tror vi ikke en meter på. Direktionen har ikke forstand på det, så vi afsætter bare et lille beløb til det.

Man tror samtidig, at man kan vedblive med at stole på direktionen i HS, når den siger: Vi kan løse alle problemerne for de ældre ved at nedlægge de geriatriske sengepladser ude på Bispebjerg. Det er en forklaring, vi har hørt før. Ja, vi var mange, der lod os besnære af den, da vi nedlagde Kommunehospitalet. Der var ingen ende på, hvilken ideel lykke der blev beskrevet, om, hvordan disse medicinske centre virkelig blev oprustet, forskningen blomstrede, de ældre ville jo altså rejse sig fra graven og sige: Jamen vi tager et par år eller fem mere, fordi dette system er jo ganske simpelt fundenes Fressen.

Og hvad skete der? Ja, der skete jo det, som vi andre ligesom forsigtigt sagde: Jamen er der nu nogen prestige i overhovedet at have med ældre at gøre, når vi snakker sygehusvæsen? Og vi må desværre sige, at det har vi fået ret i, og lægernes udtalelser må de skamme sig over i dag. For det er jo et faktum, at der ikke er nogen som helst prestige for lægeverdenen i at beskæftige sig med ældre og deres genopbygning, så de kan komme hjem igen. Nej, det er en opgave, som skal fjernes fra hospitalsvæsenet. Det må de der primærkommuner altså ligge og hygge sig med, de er til besvær.

Man skal oven i købet opleve, at det siges af et bestyrelsesmedlem her fra talerstolen, at de sengepladser, der har været til rådighed på Bispebjerg Hospital, ikke har været til rådighed, fordi man ikke har belagt dem. Jeg siger: Fy for pokker, hvis det er rigtigt, fordi så er direktionen jo direkte fyringsbar, for de 2 politiske forsamlinger har vedtaget nogle målsætninger for, hvad der skal ske i hospitalsvæsenet, og der er vel ingen, der skal sige, at der ikke er brug for disse geriatriske sengepladser, når vi hører på alt det andet om sygehusvæsenet.

Der er noget, der er rivravruskende galt. Og til det kære bestyrelsesmedlem vil jeg sige: For guds skyld, bliv ved at forfølge den sag, for et eller andet er rivravruskende galt. Og jeg tror ikke en lyd på, at Bente Møller er dum, uforstående, doven og lignende. Nej, jeg tror, hendes opfattelsesevne har det på samme måde, som da vi diskuterede en direktør i denne forvaltning, hvor vi altså heller ikke kunne stole på noget som helst af, hvad der blev sagt og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

skrevet, og hvor det førte til nogle ting, som gjorde, at et flertal i denne forsamling sagde: Nu må det være nok, nu skal han ud. Og det på trods af at det om den pågældende embedsmand jo af borgmestere, overborgmester og lignende blev sagt, at det er det fineste og det bedste, vi overhovedet kan præstere i København.

Jeg tror, Bente Møller, at der er noget om det samme. Man skal gøre op med det system, fordi jeg tror, at systemet i sig selv styrer, hvordan de nu har lyst til at styre rundt med dem, som altså skal betale regningen, og det er politikerne i de 2 kommuner.

Når der ønskes 50 mill. kr. til at udvikle elektroniske patientjournaler, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at det kommer til at koste langt mere end det. Jeg er heller ikke et sekund i tvivl om, at det er nødvendigt, at man her i landet ser at få det gjort.

Men jeg er flintrende uenig med HS i, at det er HS, der skal udvikle det. For er der noget, HS ikke duer til, så er det at stå i spidsen for noget landsmæssig udvikling. Det er en opgave, som Danmark må tage på sig, og Danmark vil i dette tilfælde sige Folketinget, og det vil sige sundhedsministeren, der må bestemme, hvordan de elektroniske journaler skal udvikles. Og så må man uddelegere det, hvor det skal være, og hvem der skal finansiere det.

Vi har sagt, vi vil selvfølgelig være med til at finansiere, vi er et stort sygehusvæsen, så derfor afsættes der 20 mill. kr. Men at tro, at HS skal være dem, som ligesom skal sige: Vi er de bedste her i verden, og vi kan det hele, vi skal nok fortælle resten af landet, hvordan elektroniske journaler til hele landet skal fungere. Det vil jeg bare sige, det er idioti. Det er nøjagtigt den samme tænkemåde, som da man det år, hvor vi var med i et budgetforlig, kom og ville have nogle flere kræftmaskiner, hvor vi sagde: Jamen hvad vil I med dem? I kan jo sådan set bare bruge dem, I har, og så få noget personale til at bemane dem. Næh, næh, for vi skal jo være førende i hele regionen, og derfor skal vi kunne tage patienter ind fra Frederiksborg Amt og de andre amter.

Jeg måtte sige: Jamen hvorfor det? Er det ikke vigtigere, at patienterne i det område, vi skal betjene, og det er altså Frederiksberg og Københavns Kommuner, egentlig får den behandling, de har brug for, frem for at man skal ligge og lege landshospital, slå sig for brystet og sige: Jamen vi kan også behandle patienter oppe fra Frederiksborg Amt og ja så galt fra Nordjylland, og så kommer der kontanter i lommen?

Jeg er fnysende ligeglad med de kontanter i lommen fra andre amter. Det er et spørgsmål, om borgerne i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune skal have den behandling, som vi politikere siger, de skal have, og at der ikke skal være ventelister ud over alle grænser. Og ud over alle grænser er dem, som lægerne bestemmer der skal være, og ikke dem, som politikerne skal have.

Derfor er vi enige i de intentioner, som SF har fået ind i deres aftale, om, at nu må politikerne altså til at blande sig en smule i, hvad det er der rent faktisk sker på disse hospitaler. Det er måske uvant, og man skal også lære 6 mærkeligt udpegede ikke-politikere, men som har samme stemmeret, at de også må stå til ansvar for, hvad der egentlig skal være. Det kunne man jo passende gøre ved, at flertallet af politikere bestemmer, hvad det er der skal offentliggøres fra bestyrelsesmøderne hver gang. Det er måske en god indgangsvinkel. Så kan man måske også få sat navne på, hvem det er der stemmer imod, hvis de 6 statslige stemmer imod.

Jeg vil gerne sige, at jeg forstår, der er lidt problemer med den finansieringsmodel, som blev anvist af partneren Søren Pind, men det er jeg sikker på bliver løst i mellemtiden, således at det kan indgå i den større budgetmæssige sammenhæng. Det forstår jeg, der er givet accept af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Henrik Morgen (B): Der er jo ingen tvivl om, at om nogen er der en forsmået part i det budgetforlig, der er indgået, og som Det Radikale Venstre også er en del af, om nogen er der én part, som har betalt prisen, og det er HS, det er hospitalerne.

Derfor har vi også fra radikal side sympati for sigtet med det ændringsforslag, som Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har stillet, nemlig sigtet om at øge HS-rammen. Herom senere.

Vi er sådan set også enige i det behov, der anvises. Man er måske i overkanten med overbudspolitikken med de 200 mill. kr., men 100-200 mill. kr. i år er nok ikke helt urealistisk.

Det, der er fuldkommen og komplet urealistisk, er derimod den finansiering, som de 3 partier anviser. Der er jeg også glad for at høre den konservative ordfører egentlig understrege her, at der er man nok lidt løs i koderne. Fordi det er jo nemt at påvise hundredvis af ikke millioner, men fantasillioner, ved at »effektivisere« indkøb og udlicitere.

Lad os nu bare sige, at vi kunne hente 150 mill. kr. ekstra ved at udlicitere i år, hvad jeg tvivler stærkt på, jamen de penge vil jo på ingen måde kunne hentes i løbet af ét budgetår, og det er i virkeligheden det, som de 3 partier lægger op til.

Omkring Bispebjergs geriatriske afdeling er det rigtigt, at diskussionen fra Borgerrepræsentationens side og i HS-bestyrelsen har jo været centreret om, at med den kurs, der var lagt, sikrede man en langt bedre behandling af de ældre. Men det, der nu sker ude på Bispebjerg, er jo, at den pågældende afdeling af egen drift uopholdeligt selv kommer og siger: Vi mener, at det ud fra et fagligt synspunkt er bedst for vore patienter, at vi nedlægger disse sengepladser og ændrer vores fokus til en ambulans behandling.

Det er jo præcis den type initiativer, vi meget, meget gerne vil se nogle flere fra politisk hold, i hvert fald fra radikalt hold, hvor lægelig ekspertise kommer frem og siger: Her er der altså en måde, hvor vi kan gøre tingene anderledes, end vi hidtil har gjort, med en bedre effekt.

Præcis denne sag viser jo også, at i modsætning til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti er løsenet jo ikke: Send flere penge. Løsenet er jo ikke: Send bare flere penge, lige så lidt som løsenet er for Københavns Kommunes hjemmehjælp for så vidt angår de over 67-årige bare at sende flere penge. Nej, det løser ikke problemerne.

Problemerne er kort fortalt, når vi taler om hele sygehusproblematikken, ventelisterne og andre gode ting, som de 3 borgerlige partier vil gøre meget ved, jo snarere, som Enhedslistens ordfører kort antydede, at den jo i virkeligheden er helt, helt gal med den nationale sygehuspolitik, fordi det frie sygehusvalg og andre måder, som vi indretter vores nationale sygehusstruktur på, gør, at vi som sygehusejere her i virkeligheden ikke kan gøre noget som helst for at nedbringe ventelisterne, uanset hvor mange fantasillioner vi poster i det.

Pointen er jo, at der er for mange sygehusejere i Danmark, der er for mange kejserdømmer, og HS er også et af de her kejserdømmer. Det vil jeg også kort vende tilbage til.

Et par korte kommentarer til SF's ordfører. Ja, det er rigtigt, at sygehusstrukturen skal ses efter i sømmene, og vi vil meget gerne også fra radikal side være med til at intensivere dialogen med Københavns Amt.

Derimod vil jeg sige, at jeg ser ingen grund til som SF's ordfører at lægge Rigshospitalet så meget særligt for had, som tilfældet var, fordi der er jo sket næsten ufatteligt mange forbedringer på netop Rigshospitalet og netop takket være HS. Der er sket så utrolige fremskridt på Rigshospitalet styringsmæssigt og økonomisk, måske også behandlingsmæssigt, efter at staten endegyldigt har opgivet sin rolle som sygehusejer. Det skal vi være glade og taknemmelige for, og det skal vi opmuntre til kan fortsætte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Derimod har SF's ordfører helt ret i én ting, og det er, at prioritering er nødvendig. Det er da fuldstændig rigtigt at stille spørgsmålet mere end retorisk: Skal et hospital som Rigshospitalet entrere i aktiviteter vedrørende rygeafvænnning, når Københavns Kommune og andre primærkommuner har det som en af deres kerneaktiviteter? Det synes jeg er et relevant spørgsmål.

Fra radikal side vil ønskerne og kravene vedrørende sygehusfællesskabet i de kommende år være, at vi fastholder og gerne intensiverer et politisk fokus på at skabe meget større sammenhæng i patientforløbene, ikke kun i patientforløbet, som det opleves delt imellem den primære og den sekundære sektor, men sandelig også sammenhængende patientforløb inden for hospitalssektoren alene inden for HS. Her er der masser af ting at gøre, og nøgleordet er: Sæt patienten i fokus. Ja, jeg vil endda næsten med Venstres ord sige: Sæt dog kunden i fokus, sæt borgeren i fokus.

Et meget, meget vigtigt middel her er jo de elektroniske patientjournalssystemer, som der synes at være stigende forståelse for også fra politisk hold er meget, meget nødvendigt at få gennemført, ikke mindst i øvrigt på Rigshospitalet, som døjer med meget forældede systemer. Om enigheden så fra politisk hold bliver ved, når vi så også på et tidspunkt skal til at bevilge de nødvendige fantasillioner til dette, vil så vise sig. Fra radikal side vil vi gerne være med.

Men at sætte patienten i fokus kræver mere end IT- og patientjournalssystemer og prioritering. Det kræver altså også en helt, helt anden virksomhedskultur i det storkøbenhavnske sygehusvæsen. Det er en ledelsesopgave af dimensioner, som kun finder sit sidestykke ét sted, nemlig i den kommunale sundhedspleje i Københavns Kommune. Der er udfordringer forude af karakter.

Andre krav til HS, vi forhåbentlig må kunne blive enige om at samles om i de kommende år, må være at fortsætte den effektiviseringsindsats, det har været genstand for siden HS' dannelse. Det betyder jo, at vi både skal blive bedre til at kommunikere imellem funktionerne på de enkelte sygehuse og sygehusene imellem, og igen her er elektroniske patientjournalssystemer og rene og skære ledelseskvalifikationer helt afgørende.

Men for at få et mere effektivt HS er det altså også nødvendigt, at vi bliver langt, langt bedre til at udnytte ressourcerne og måske især de tekniske ressourcer. Her mener jeg, at nøgleordet er at få skabt nogle bedre overenskomster med personalet, nogle overenskomster, som giver det personale i HS, der har lyst og mulighed for det, ret til og mulighed for at yde en ekstra indsats mod behørig betaling for at udnytte det dyre apparatur, der står rundt omkring, mere end de 4, 5, 6 timer ugens 5 dage – jeg siger 5 dage. Det er ikke tilfredsstillende med så lav udnyttelsesgrad. Der er masser at hente her på effektivisering.

Men det er heller ikke noget, der sker næste år, lige så lidt som en effektivisering på 150 mill. kr. i form af bedre indkøb eller udlicitering kan ske næste år. Det er en langsigtet opgave, det er et langt og sejt træk.

Prioritering er kort sagt, som allerede nævnt, nødvendig, og jeg synes, det er helt rigtigt at stille spørgsmålet: Skal HS kunne alt? Nej, jeg tror det ikke. Også HS må komme ud over kejserdømmementaliteten og sige: Hvad er det, vi skal være gode til, og hvad er det, som løses bedre, billigere, mere effektivt i vore naboamter, i andre sygehusvæsen, i andre dele af Danmark eller for den sags skyld Nordeuropa? Her er det altså, at vi langt hen ad vejen også har en stor national opgave, som jeg slet, slet ikke synes, at den nuværende regering med skam at melde løfter godt nok.

Til sidst vil vi fra radikal side godt give tilsagn om, og det er noget, som binder an til det, jeg startede med at sige, at der nok bør flere ressourcer til HS-området i de kommende år. Tabellen i dette års budgetforlig har været HS, og det er med urette, og vi kender alle sammen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

godt grunden. Det var, at skoen trykkede endnu mere voldsomt på den blødende vabel, der hedder hjemmeplejen i Københavns Kommune. Men også HS har brug for flere midler på alle de prioriterede områder, så den diskussion må vi have, om prioritering og hvor det er vi vil sætte ind. Derfor har vi også brug for en meget mere kvalificeret ønskeliste at diskutere ud fra. Det er, hvad vi fra radikal side ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg har taget ordet fra dig Henrik Morgen, nu har du fået lov at tale i 10 minutter, tak.

Så vil jeg sige, at vi ikke er beslutningsdygtige. Nu ringer jeg ind, og vi starter ikke mødet igen, før vi sidder her alle sammen ... (*Afbrydelser*). Ja, f.eks. har Dansk Folkeparti kun haft 1 til stede i den tid, jeg har siddet her. Venstre har 0 tilstedeværende, Konservative har 1 tilstedeværende, Socialdemokratiet har 4 tilstedeværende, Enhedslisten har 5, og SF har også 5 ... (*Afbrydelse*). Nej, der er ikke en eneste Venstrepolitiker til stede i salen. Jeg skal bede om, at nogle kommer ind ... (*Afbrydelser*). Nej, vi har været så få, og jeg har oplyst lige før, at fra Venstre var der ingen til stede, Dansk Folkeparti havde 1 til stede, Konservative havde 1 til stede, Socialdemokratiet havde 4 til stede. Det er ikke noget nær halvdelen af medlemmerne, som der skal være her, og de skal altså være her for, at vi er beslutningsdygtige.

Vi genoptager mødet.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at jeg også har været dybt forbløffet under hele denne debat, som nærmest har været at opleve som en spøgelsesdebat.

Det er efter min opfattelse den største og mest omfattende økonomiske krise i HS' historie, vi drøfter. Der har været fremsat ændringsforslag om betragtelige millionbeløb, som jeg stort set ikke har kunnet konkurrere med. På et vist tidspunkt var der ingen af de pågældende ordførere fra de pågældende partier, der har stillet forslaget, der var til stede. På nuværende tidspunkt har ingen af Borgerrepræsentationens medlemmer ud over de pågældende partier kendt den skriftlige tekst for, hvad det egentlig er de fremsætter forslag om.

Jeg må sige, at det er dybt politisk utroværdigt for Venstre, for Dansk Folkeparti og for De Konservative. Jeg har i hele den tid, jeg har siddet i Økonomiudvalget, det ved ikke mindst borgmester Søren Pind, adskillige gange advaret imod denne økonomiske krise, der kom med underfinansieringen i HS. Jeg har fremsat adskillige forslag om, at der skulle analyserarbejde i gang om, hvordan og hvorledes vi skulle løse det her.

Jeg går ud fra, at borgmester Søren Pind om lidt selv vil fortælle, hvad borgmester Søren Pinds indsats i Økonomiudvalget har været på det pågældende punkt: Stort set at modarbejde, at det overhovedet kom igennem. Jamen det kan ikke nytte noget, borgmester Søren Pind, fordi det her kan man ikke være bekendt. Man har haft en tidsfrist, som man ikke har overholdt, og så kommer man her i dag og fremsætter et eller andet, som ingen af os kan gennemskue, og så udvander man stort set fra debatten i Borgerrepræsentationen.

Det er ikke troværdigt over for de alvorlige problemer, der er i HS. Jeg tror stort set ikke, jeg har oplevet noget lignende på dette punkt. Det er ikke mere eller mindre end en kæmpe politisk skandale og ikke mindst for borgmester Søren Pind, som stod heroppe i starten og fremsatte en hel masse og bare render sin vej igen.

Dette kunne have været undgået. Hvis Venstre havde ment det seriøst og lagt politiske kræfter i det her, så havde man allerede lyttet efter, da jeg både sidste år og sådan set også i år, gjorde opmærksom på det, så havde I støttet mig i, at man havde forberedt grundigt både i forhold til forhandlingerne med regeringen og efterfølgende her i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Hvor har Venstre og borgmester Søren Pind været i det ærinde? Væk, fuldstændig, totalt væk. Det er bluff af værste rang, som jeg er dybt skuffet over, fra borgmester Søren Pind og Venstres side, at man kommer med det her.

Jeg vil gerne bede Venstre om at komme op senere hen i debatten og påvise, hvordan man vil finansiere ud fra udlicitering og effektivisering. I øjeblikket er man i fuld gang med inden for HS at udlicitere. Hvad har det givet? Jeg går da ud fra, at borgmester Søren Pind og Venstre ved alt om de tal, så vi andre her i Borgerrepræsentationen kan få lidt form for troværdighed.

Jeg må sige, jeg er saftsusemig skuffet, fordi det er jo rigtigt, hvad der bliver sagt, at HS er i dyb økonomisk krise, og at der burde skaffes nogle flere penge.

Solidarisk Alternativ har deltaget i de her budgetdrøftelser og er en del af budgetaftalen. Solidarisk Alternativ har, det ved alle de partier, der er med i budgetaftalen, virkelig kæmpet for, virkelig kæmpet for, at der skulle afsættes nogle flere penge til HS, som er i dyb økonomisk krise, og jeg kan godt sige med det samme, at der kommer en situation i foråret 2002, hvor der bliver grebet ind, og hvor der kommer nogle drastiske ændringer, drastiske ændringer, det kommer der. For det budget, der bliver vedtaget nu, kan overhovedet ikke holde i 2002, så der kommer et drastisk indgreb.

Jeg vil så også sige, at Venstre og De Konservative ved borgmester Thustrup Hansen var også fuldstændig fraværende, da jeg forsøgte at rejse en drøftelse om de aftaler, der er med regeringen. Jeg har fået oplyst, at Københavns Amt afsætter 130 mill. kr. for at opfylde deres aftaler med regeringen på sygehusområdet. Århus Amt afsætter 180 mill. kr. for at opfylde aftalerne med regeringen, mens jeg har forstået, at vi reducerer reelt, når vi tæller det hele sammen, med 45 mill. kr.

Borgmester Søren Pind ved, jeg har rejst det den ene gang efter den anden og har ikke været tilfreds. Jeg har ikke været tilfreds med de aftaler, der har været med regeringen på dette punkt.

Man straffer også København og HS ved, at man vil fratage bonuspuljen. Hvor har Venstre og Søren Pind været med hensyn til, at vi får frataget bonuspuljen, 400 mill. kr.? Hvor var Venstre henne? Hvorfor har Venstre ikke støttet, hvis man har syntes, det her har været så nødvendigt?

Jeg vil så sige, at heldigvis har SOL fået politiske friheder i det her, fordi vi er nødt til at være ærlige, når vi går ind i noget. Vi er utilfredse med hensyn til, hvad der sker på HS' område, hvad jeg lige forsøgte at forklare, men der er gode aftaler på en lang række af de andre områder. Og alt i alt så har vi sagt ja til det.

Men vi har fået lov til at fastholde, at der hvor vi har fremsat ønsker allerede under forelæggelsen af budgettet, og der ved alle og enhver, jeg tror stort set, at blandt partiernes budgetordførerne tror jeg ikke, der er nogen, der har været mere detaljerede omkring ønskerne omkring HS end SOL, så det har alle vidst. Som sagt, Venstre havde intet som helst. Jeg tror i øvrigt, det var borgmester Søren Pind, der holdt den tale, og det er jo lidt overraskende, at efter at det hele næsten er faldet på plads, så kommer man her med et fuldstændig utroværdigt finansieringsforslag.

Jeg vil også godt sige, at jeg har altså andre oplysninger omkring geriatrien. Jeg fastholder, det er et aftalebrud, der finder sted. Der er meget, meget, meget stor kritik fra dem, der beskæftiger sig med ældreområdet.

Jeg er beklageligvis også underrettet om, at der er en stor ledelsesmæssig krise på det pågældende område, og der burde man, der er jeg enig med Ole Hentzen og for den sags skyld også Søren Pind, have grebet ind og have gjort et eller andet. Så det er måske baggrunden for,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

at man i øjeblikket ikke kan bemande. Men de der geriatriske senge må ikke lukke, det vil være en katastrofe for de ældre, det er svært nok i forvejen. Denne periode har jo frem til det nuværende budget været den ene forringelse efter den anden. Så derfor fastholder vi vores ændringsforslag, at der skal tilføres penge med hensyn til det.

Så har vi jo en lang række hensigtserklæringer, som tilsigter, at man demokratiserer dette område, og der har vi jo frit slag aftalepartierne imellem, så der vil jeg da egentlig godt bede om, at man stemmer for det, fordi det er jo som sådan ikke omfattet af forbud mod at stemme for det.

Så vil jeg sige, hvis Søren Pind, Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative ville noget fornuftigt med hensyn til finansieringen, så ville man stemme for SOL's forslag om, at vi genoptager forhandlingerne om det aftalebrud, der ligger, ved, at bonuspuljen bortfalder. Efter SOL's opfattelse ligger der reelt en mulighed for, at man allerede på nuværende tidspunkt kan forebygge den kæmpe økonomiske krise, man er på vej til at sætte HS ud i, og som nødvendigvis næste forår kommer med meget, meget stramme og ubehagelige reaktioner over for Borgerrepræsentationen.

Lars Engberg (A): Jeg vil godt sige til Henrik Morgen, at der var stort set ikke eneste af de bemærkninger, du kom med, som jeg ikke kunne skrive under på.

Så kunne jeg sådan set godt sætte mig ned og henvise til De Radikale og deres ordfører, men lad mig så alligevel sige, at vi i Socialdemokratiet sådan set er tilhængere af at give HS flere penge, men vi er principielt imod at give penge ud, som vi ikke har. Og det er lige præcis det, der er problemet med forslaget fra Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative om flere penge til HS.

De 3 borgerlige partier, det må vi jo konstatere, har åbenbart ikke noget imod at bevilge penge, som ikke er til stede. De 3 borgerlige partier ved udmærket, lige så godt som vi andre, at en forudsætning for, at besparelser kan indgå i budgettet – og det gælder også besparelser som følge af mere effektive indkøb eller udlicitering – er, at besparelserne umiddelbart kan realiseres. Hvis ikke de kan det, så er de ulovlige. Det ved vi alle sammen, det kan ikke nytte noget, at Venstre og Dansk Folkeparti og Konservative spiller tungnemme.

Det vil sige, at de 3 borgerlige partier skal komme med forslag til helt konkret, hvordan besparelsen eller merindtægten kan gennemføres i hvert eneste udvalg, ikke bare på hvilken konto det skal gøres i det enkelte udvalg, men også, hvordan besparelsen eller merindtægten skal realiseres. Og hvis ikke de kan det, eller ikke vil det, hvad ved jeg, så er den eneste måde at gennemføre besparelsen eller merindtægten på, at foretage en procentvis reduktion af budgettet i de enkelte udvalg, med andre ord en ren grønthøsterbesparelse, en ren grønthøsterbesparelse..

Det, de borgerliges forslag til finansiering af de her udgifter til HS, hvor sympatiske de ellers måtte være, reelt betyder, er, at i stedet for de 2 pct., som vi har pålagt i løbet af foråret, at de enkelte udvalg skal spare, ja, så foreslår Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative, at nu skal der spares 2 pct. yderligere. Det vil sige 4 pct. i alt. Det er, hvad man forstår ved en grønthøsterbesparelse.

Jeg vil bare sige, at vi i Socialdemokratiet ikke er tilhængere af den slags uansvarlig eller uigennemtænkt politik.

Så kan jeg høre på borgmester Søren Pind, at han er knotten over, at han kun er blevet inviteret én gang til budgetforhandlingerne. Jeg vil bare sige, at det er jo noget af et signal, der vil noget, at man umiddelbart efter førstebehandlingen af budgettet – og det gælder både

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

borgmester Søren Pind og borgmester Thustrup Hansen, budgetordførere for hver sit parti – vælger at afholde en længere udenlandsrejse.

Borgmester Søren Pind har været medlem af denne forsamling i næsten 8 år, borgmester Thustrup Hansen har været medlem af denne forsamling i, ja, en menneskealder. Det må være på tide, at de herrer to borgmestere lærer, at mellem førstebehandlingen og andenbehandlingen af budgettet diskuterer man budget her på Københavns Rådhus. Hvis ikke man er til stede på Københavns Rådhus i den periode, ja, så diskuterer man ikke budgettet, så enkelt er det sådan set, så vælger man selv at holde sig udenfor.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg er ganske enig med mine partifæller i deres synspunkter. Men jeg vil da godt sige til Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, at det virker faktisk som om det er nogle børn, der er holdt uden for fællesskabet og nu provokerende stiller sig frem.

Det var præcis de 3 partier, som stemte imod 35 mill. kr. til ældreområdet. De bliver pludselig så gode af sig: Nu overbyder vi. Det er fint nok, vi har alle sammen fra alle partier mange ønsker. Vi kunne alle sammen tænke os, der blev tilført nogle flere penge netop til sundhedsområdet. Men pengene kan nu engang kun bruges én gang, og det må man også kunne se både i Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative.

Det undrer mig også lidt, at både Dansk Folkeparti og Venstre siger, at det apparatur, man har på hospitalerne, det er gammelt, det er slidt, og det er egentlig forfærdeligt. Og så siger man fra Ole Hentzens side, fra De Konservative, at så køber man apparatur til cancer, man køber strålekanoner, det er kun for at hjælpe amterne. Nej, det er det ikke. Det er netop for, at vi gerne vil udskifte, vi gerne vil have mere apparatur netop på det område, så der ikke er ventelister. Men gør det så meget, hvis vi kan tage patienter ind fra amterne og også tjene lidt penge, få nogle penge tilført, som måske, hvis man ser på længere sigt, kan betale en del af de strålekanoner? Betyder det så meget? Det er da vel det, De Konservative plejer at være talsmænd for.

Så vil jeg godt sige til Marlene Krogh, som taler om, at der skal være en helhed i behandlingen, det kan ikke være rigtigt, når psykisk syge bare udskrives til gaden. Nej, det er vi fuldstændig enige i, men det er jo altså sådan, at vores sygehusvæsen, vores hospitaler er beregnet til operationer, de er beregnet til at behandle psykisk syge, og når de så er færdigbehandlede, jamen så er det jo andre, der skal tage over, med bofællesskaber og bolig på alle andre områder. Det kan vi da vel for pokker ikke klandre HS for. Det må da vel for pokker være politikerne, både landspolitikere og vi borgerrepræsentanter, som må stå inde for, hvad det er for en politik vi fører, og hvad det er for en prioritering, som Lars Hutteres så flot sagde. Ja, politik handler også om en prioritering, og det gør vores sundhedsvæsen også.

Så siger Marlene Krogh også, jamen det er da ikke hospitalerne, der skal ind omkring en rygepolitik eller overvægtige, at man skal tale med patienterne om deres spisevaner. Jo, det er det da netop. Der er da nogle, der netop bliver indlagt på grund af overvægt, hvor der er forskellige andre gener. Det kan være slidgigt, det kan være mange andre ting, der er årsag til, at man må gå ind omkring på hospitalerne og hjælpe patienterne med at spise på en lidt anden måde, noget mere fedtfattigt.

Det samme gælder de patienter, som måske har rygerlunger eller på anden måde, hvor det er en kæmpegen, hvor man må sige, man måske kunne have undgået en behandling, såfremt de havde fundet en ordentlig rygepolitik, eller man havde hjulpet med en afvænnings ... (*Afbrydelse*). Ja, jeg tror, Marlene Krogh godt kan komme herop om lidt og svare på det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Alt i alt vil jeg sige, det er da fuldstændig rigtigt, ventelister er der da ikke nogen af os, der ønsker. Vi ønsker måske også, at man finder en anden struktur inden for sundhedsområdet, inden for HS-området. Men med de penge, der er til rådighed, synes jeg faktisk, de gør det ganske godt, og jeg synes især, vores læger og sygeplejersker laver et kæmpearbejde, de knokler faktisk.

Så alt i alt må jeg sige, vi bør nok næste år tilføje nogle flere penge på budgettet, men i år kan vi ikke, der har vi brugt en del af dem bl.a. til hjemmeplejen. Derfor må vi få det til at køre så godt, som det overhovedet kan, og også i HS-regi prøve at få pengene til at strække til.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde. Borgmester Peter Martinussen, som har 4 minutter tilbage, værsgo.

Borgmester **Peter Martinussen**: Så skal jeg jo gøre det kort, det skal jeg prøve at leve op til. Så kan jeg i hvert fald love forsamlingen, at jeg ikke vil kommentere alt, hvad der er blevet sagt i denne lange 1. runde, hvor vi har været vidt omkring, må man sige, på et stort og erkendt, kompliceret område.

Jeg tror, det er nødvendigt – og dette er ikke nogen karakter til nogen af indlæggene, der er sagt mange fornuftige ting, så er der sagt så meget andet – at denne forsamling en gang imellem bruger lidt mere tid på at drøfte sygehuspolitik, det kan jeg mærke. Det refererer meget godt til det, jeg startede med i 1. runde at sige, at i dagligdagen, og sådan tror jeg desværre også, man føler det i HS, langt ude på det enkelte hospital, hos den enkelte medarbejder, der faktisk, som det lige blev sagt, knokler og har travlt og prøver at levere en god service til vores borgere, der føler man en gang imellem det politiske system langt væk og også langt væk mentalt. Det har ikke så meget at gøre med, om vi i aften bevilger 50 eller 60 mill. kr., det stikker i virkeligheden meget dybere.

Det at have et medansvar og et medejerskab til den konstruktion, hvad enten vi nu kan lide den eller ej, og i Socialdemokratiet har vi det også sådan, at vi ikke synes, at HS-konstruktionen er det mest ideelle, der er set på Jorden. Men tingene skal fungere, servicen skal fungere, og man skal jo ikke, fordi man ikke kan lide konstruktionen, tage den som gidsel eller tage medarbejderne som gidsel og i sidste ende borgerne som gidsel og ikke ville bevilge penge eller endnu værre: Bevilge fiktive penge. Men det skal jeg vende tilbage til, fordi man egentlig helst vil undgå den reelle debat.

Så skal jeg i øvrigt ikke kommentere de enkeltheder, der er sagt, men bare sige, at jeg glæder mig til det videre samarbejde omkring, hvad vi gør med vores HS-konstruktion, så længe vi har den, og jeg skal ikke her lege spåmand og sige, hvornår der sker ændringer i sygehusstrukturen i Danmark, det tror jeg, der vil gøre i løbet af den næste valgperiode, altså den på Christiansborg og dermed i virkeligheden også den, vi går ind til her. Men det synes jeg, vi skal tage, når det kommer.

Det, det handler om nu, og det håber jeg, vi kan være enige om, er, som det er blevet sagt stikordsmæssigt, at patienten skal i centrum, patientforløbene skal være gode og rigtige, og vi skal have kvalitet.

Må jeg bare stilfærdigt sige, at for mig handler det ikke om, og det tror jeg faktisk ikke, det gør for HS-direktionen eller andre, at HS altid bare skal være nummer 1 for at være nummer 1, men det gør jo ikke noget, at vi en gang imellem har en ambition om at gøre tingene godt, endda bedst muligt, Ole Hentzen, og måske endda rigtig godt, også set landsgennemsnitsmæssigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Til det vil jeg bare sige, at den akkreditering og det kvalitetsarbejde, vi har gang i i HS nu, efter min mening er noget af det mest fremragende, vi har fundet på længe. Jeg er sikker på, at det sætter fingeren på lige der, hvor Henrik Morgen og mange andre sagde mange rigtige ting om, at der er behov for at sætte fingeren, nemlig på patientforløb m.v.

Så skal jeg vende tilbage til borgmester Søren Pind og hans tro væbnere i de 2 andre partier, der har været væk, ikke bare mentalt, men også fysisk, fra budgetforhandlingerne, og nu kommer tilbage og skal frelse verden.

Det er jo trist at skulle sige nej til en gave. Nogle gange kan man gå ned og bytte den. Det er ikke engang muligt her. Tænk at skulle sige nej til en dejlig check på mange millioner.

Jeg må sige, det er topmålet af politisk hykleri, vi oplever i aften, at en borgmester Søren Pind, der holder en duvertale om menneskesyn – det kunne man holde mange taler med Venstrefolk om på den måde, de fører sig frem i det politiske arbejde – ikke siger et eneste ord om HS i sin tale ved førstebehandlingen, derefter rejser bogstavelig talt væk fra budgetforhandlingerne og kun udtaler sig over mobiltelefon i Jyllands-Posten en enkelt gang, tror jeg, mens den reelle politiske ledelse af Venstre i øvrigt holder politisk orlov, politisk orlov i medierne, og så vender tilbage her og vil forgyldte HS med penge, man ikke har. Og penge, som hvis de endelig skal skaffes, ganske rigtigt, som budgetordføreren for mit parti, Lars Engberg, sagde, vil blive skaffet ved grønthøsterbesparelser.

Det vil sige, hvis man sådan hurtigt lægger sammen – nu har jeg ikke set papiret på det endnu, fordi der arbejdes åbenbart stadig på forslaget, man har ikke været hjemme så længe, så det er jo svært at nå at få det færdigt – at 20-25 mill. kr. af det, der skal til for at finansiere pengene til HS, skal tages fra det ældreområde, som borgmester Søren Pind og Venstre har gjort sig til frelser for.

Vi oplever faktisk borgmester Pind sige mere om ældreområdet end om parkeringsområdet i disse tider, og det er jo imponerende – måske fordi han har opgivet det sidste – at opleve, at vi nu skal tilføres penge, som skal tages fra det ældreområde, som Søren Pind og Venstre sammen med fællerne i Dansk Folkeparti og De Konservative nu rent faktisk vil frelse.

Hykleri. Vælgerne vil gennemskue det, vi andre har gennemskuet det. Jeg så det i finanslovsdebatten i dag. Der kom Thor Pedersen, Søren Pinds kampfælle, lige så dårligt fra at lave et Venstreoplæg, hvor man mangler næsten 2 mia. ufinansierede kroner. Det skal vi også opleve her.

Der var engang, hvor man skældte Enhedslisten ud – det er det sidste, jeg skal sige, så skal jeg stoppe – for altid at komme med ufinansierede budgetforslag. Jeg kan huske, vi altid drillede med, at man altid skulle sende regningen til staten. Jeg må sige tak til Enhedslisten for at være blevet budgetmæssigt ansvarlig, og så må jeg sige til Venstre: I har søreme overtaget rollen langt ude i grøften.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Søren Pind, der har 2½ minut i 2. runde.

Borgmester Søren Pind: Det er rigtigt nok, der er noget omvendt ved aftenens debat. Jeg har f.eks. hørt Enhedslisten sige, at man ikke tror, det hjælper at give sygehusene flere penge. Der vil jeg godt have lov til at sige, det er faktisk en fantastisk aften i aften. Det tror jeg, ingen i denne sal nogen sinde før, altså ikke én eneste gang før har hørt netop Enhedslisten sige. Så det er i sandhed en særlig aften i aften.

Det er også en særlig aften for De Radikale, og lad mig sige det med et smil. Jeg begik jo desværre den fejl, det er det, der har indledt de sidste 14 dages diskussion om taktik på Råd-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

huset, i stedet for det egentlige indhold af det her rædselsfulde budgetforlig, man har indgået, og tillader mig at være en anelse utilfreds med De Radikale i denne sammenhæng.

Det vil jeg godt afstå fra at sige mere om, for det har jeg fået snakket med de mennesker om, som jeg skulle snakke med det om. Men jeg er nødt til at sige til Henrik Morgen, når han siger, at vores finansiering er utroværdig, at det er nøjagtigt det samme forslag, som Venstre, Konservative og Det Radikale Venstre stillede i fjor ... (*Afbrydelse*). Ja, vi lader den stå et øjeblik, ikke, så kan du komme tilbage på den senere.

Lars Hutters, som har brugt utrolig, ja nærmest ufattelig mange kræfter på Venstre i aften, det er jeg lidt uvant med, må jeg indrømme, for Socialdemokratiet plejer at være prygelknabe for Lars Hutters, beklager sig meget over Venstres manglende støtte til Lars Hutters' uden tvivl fremragende og mange og ihærdige og flittige forslag. Han nævner specielt Venstre som et stort problem i denne sammenhæng. Jeg er nødt til at spørge Lars Hutters: Hvor mange i denne sal har støttet mange af disse ihærdige, flittige og gode forslag fra Lars Hutters? Hvor mange i denne sal har det?

Jeg tror, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten til nød har støttet dem, ellers ingen andre. Så jeg synes, uden at det skal hedde ene, men stærk, og alting, Lars Hutters måske er lidt præget af situationen. Det er i virkeligheden udtryk for, at Lars Hutters har dårlig samvittighed over, at Lars Hutters er med i en budgetaftale, med i en budgetaftale, hvor han kunne have prioriteret flere penge til de ældre, have sørget for, at der var blevet givet flere penge til sygehusene, men så har ladet sig nøje med at få lov til på dette ene område at stille sine egne forslag.

Herregud, Lars Hutters, Venstre var engang et bondeparti, vi kom engang ude fra landet, men ærlig talt, Lars Hutters må længere ud på landet, end jeg kom fra, for at bilde nogen det ind.

Så kommer jeg til Lars Engberg og til Peter Martinussen, og nej, jeg kommer desværre ikke til Jette Bergenholz Bautrup, for jeg fandt ikke noget i hendes tale, der var værd at kommentere.

Men jeg forstår på Lars Engberg, at de borgerlige partier vil give penge ud, som de ikke har. Hvem tror Lars Engberg egentlig, det er, han narrer? Hvem tror Lars Engberg egentlig ude i vælgerkorpset tror på, at de borgerlige partier økonomisk set skulle være mere uansvarlige end Socialdemokratiet? Jeg tror, det bliver en meget svær sag at føre for Socialdemokratiet i denne sammenhæng.

Og ulovligt forslag, siger Lars Engberg. Jamen jeg kan jo kun henvise til, at i så fald blev der optaget ulovlige forslag sidste år i budgetforslagene, og det tvivler jeg ærlig talt også meget på.

Ren grønthøster, siger Lars Engberg. Der vil jeg godt have lov til at sige, at hvis en grønthøster kan sørge for, at de ældre og de syge i denne by får det bedre, så vil vi ikke afvise en grønthøstermetode. Men der har vi det igen, Socialdemokratiet sætter systemet over mennesket, er ikke interesseret i at finde og gøre det, der skal til.

Og så når man egentlig et nyt lavpunkt, men jeg har jo set det før. Lars Engberg bruger meget omhyggeligt ordene »afholde en længere udenlandsrejse«. Peter Martinussen var knap så tilbageholdende i sit valg af udtryk. Ja, det er rigtigt, at jeg var nødt til at forlade byen, fordi min broder havde bryllup. I andre sammenhænge har jeg set Socialdemokratiet været ude og angribe et af vore medlemmer, som har været kræftramt, og jeg har set, at man har angrebet et af vores medlemmer, som har haft en blodprop, for fravær.

Jeg ved ikke, om der er et lavpunkt, som Socialdemokratiet endnu ikke har nået, jeg ved det faktisk ikke, jeg ved det ikke. Jeg kan i hvert fald ikke få øje på det. Peter Martinussen ta-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

ler meget om at bytte en gave. Så vidt jeg hidtil har opfattet det, så er det Socialdemokratiet, der er ved at bytte Peter Martinussen. Jeg vil i hvert fald ikke tages til indtægt for, hvad der bliver sagt fra denne talerstol om de her ting. Jeg synes, det er uacceptabelt, og jeg synes, det er urimeligt.

Og det at give udtryk for, at Venstre kun skulle være mig, er jeg naturligvis uhyre flatteret over, men jeg ved dog, at vi havde en budgetordfører, som var til stede til ved den ene, den ene forhandling, vi blev inviteret til.

Så derfor igen: Hvad er det egentlig det her handler om? Ja, det handler om, som jeg har sagt det før, som jeg siger det nu, og som jeg vil sige det igen, at Socialdemokratiet i modsætning til alle de fagre ord i Folketinget, i kommunerne og i amterne i virkeligheden sætter penge før mennesker. At man hellere vil lade folk stå, eventuelt til de segner, på en venteliste, end sørge for behandling, at man hellere vil lade systemerne stå uantastet og uangrebet end at hjælpe de ældre. Det er, hvad denne sag handler om.

Hvis jeg så lige må få lov til at præcisere ændringsforslaget ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen så er det også Søren Pinds sidste ord for i aften.

Borgmester **Søren Pind**: Det vil jeg ikke love, men i denne sag i hvert fald, i denne sag, formand ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nå ja, selvfølgelig.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal blot sige, at efter at vi havde fået accepteret dette underændringsforslag fra sekretariatet, blev der over for os gjort opmærksom på, at vi er nødt til at skubbe finansieringen på udliciteringen til det egentlige budget og i mellemtiden stille forslag om, at pengene tages fra den udisponerede pulje. Og det er så det, vi foreslår i en lidt nærmere præciseret tekst, men da jeg ikke har mere tid, vil jeg afstå fra det. Det vil selvfølgelig blive omdelt på pladserne.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det var slut på Søren Pinds taletid i denne debat. Så er det Lars Hutters, og Lars Hutters har 2 minutter i 2. runde, værsgo.

Lars Hutters (L): Til Søren Pind fra Venstre vil jeg sige, at det kan da godt være, at mine forslag ikke altid har fået flertal i Økonomiudvalget og slet ikke om HS. Men så vil jeg jo så sige til Søren Pind, at den politiske linie og den måde, man har forsøgt at skaffe finansiering for HS, i hvert fald slet ikke er lykkedes.

Jeg kan forstå, at når Søren Pind og Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i dag kommer med et forslag, som ikke engang jeg havde turdet drømme om at fremsætte, selv om jeg må sige, det sådan set er meget rigtigt, at så er de enige med mig i, at det er en meget omfattende økonomisk krise, der er i HS.

Jeg havde gerne set, og det er derfor, jeg beskæftiger mig med Søren Pind og Venstre, at man havde erkendt det i tide, at man havde forberedt igennem de nødvendige analyser, hvad det er vi skulle gøre ved det. Det kunne man have gjort allerede i foråret i år omkring det aktuelle budget, fordi der fremsatte jeg faktisk forslag om det i Økonomiudvalget. Men det har man ikke villet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Så har jeg også klandret, at jeg synes, det er lidt mærkeligt, når man ved, at det er så alvorligt, at man ikke engang kan få på bordet i aften i tide, hvordan og hvorledes Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti vil løse det her.

Men lad det nu bare være. Det viser bare, at der mere end nogen sinde er brug for et systemskifte herinde på Københavns Rådhus, hvis de her store problemer skal løses.

Jeg vil sige, at jeg bryder mig ikke om den måde, Søren Pind og Venstre finansierer deres tilskud til HS på, så jeg fremsætter et ændringsforslag, der lyder:

»Finansieringen sker via reduceret gældsafdragelse.«

Det vil jeg i hvert fald stemme for, så der er i hvert fald mulighed for, at hvis De Konservative og Venstre vil være med til det, at så kommer vi et skridt hen ad vejen med hensyn til at få finansieret HS' budget.

Louise Frevert (O): Når jeg sidder og hører denne debat, så er det, som om man fuldstændig egentlig glemmer, hvad det hele drejer sig om. Det drejer sig jo rent faktisk om syge mennesker, det drejer sig om, at vi skal varetage de syges tarv.

Det, der fik mig til at flyve i harnisk, var fru Jette Bergenholz Bautrup, der kom med den sædvanlige fuldstændig middelmådige socialdemokratiske forklaring på, at man jo bare skal få det til at køre så godt, man kan. Typisk for Socialdemokraterne, at de kun vil nøjes med det næstbedste i stedet for det bedste. Det er en typisk middelmådig socialdemokratisk tankegang, der ligger så fjernt fra mange af os andre, at det er usmageligt, specielt når man skal varetage et område som det her, hvor det handler om syge mennesker.

Så synes jeg også, at man skal skille tingene ad. Det forslag til vedtagelse med de 35 mill. kr. har ikke noget med dette at gøre. Det er faktisk HS' budget, vi diskuterer på nuværende tidspunkt. Men har man ikke andre måder at forsvare tingene på, så begynder man at skyde med nogle kugler, som er fuldstændigt skudt hen i vejret, i en blindgyde. Så det vil jeg overhovedet ikke kommentere på denne måde. Det er en vildfarelse, det er et vildskud.

Og så tror jeg og håber på, at det var en decideret fejl citering, at fru Jette Bergenholz Bautrup ville have, at de psykisk syge skulle trepaneres eller have det hvide snit. Altså jeg mener, det må være en virkelig fejltagelse, at de psykisk syge skulle opereres. Det var måden, det blev formuleret på. Jeg tror, det var en fejl citering.

Men jeg er meget pikeret over, at man faktisk, som Socialdemokraterne gør, går hen og med deres forligspartier sætter, ikke for at bruge borgmester Søren Pinds ord igen, men at de faktisk sætter pengene over mennesket. Det er jo tydeligt at se i dette røde budgetforlig, der er så kortsigtet, at man overhovedet ikke kan komme ud over sin egen middelmådige næse, at man har lavet dette budgetforlig og ikke ville have os andre med. Et er, at vi måske ikke ville være med, men man kan jo ikke forvente et ja, før man har spurgt. Så vi har ikke haft mulighed for overhovedet at være med i det her.

Så har jeg heller aldrig nogen sinde pointeret, og jeg har heller ikke sagt, at det var samtlige apparaturer inden for HS, der er nedslidte. Nej, jeg har sagt, at en del af apparaturet er nedslidt. Det var lige præcis det, jeg sagde, fordi det, man har gjort, er, at man ikke har fulgt bevillingerne tilstrækkeligt, så der hele tiden har været et hængeparti, så man ikke har været up to date, og det er fakta. Det er nemlig rigtigt. De får nogle nye scannere, de får nogle nye operative ting derinde, men det er slet ikke nok. Der vil hele tiden være apparater, der er imellem 18 og 20 år gamle, hvad der er fuldstændig utilstedeligt, specielt på et universitetshospital som Rigshospitalet.

Men det hele skal gribes an på en helt, helt anden måde. Det er hele strukturen i HS, der er gal. Det er bestyrelsen, der er gal. Man har en masse lægfolk, der sidder, hvor man burde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

have nogle eksperter, der kan rådgive ordentligt, i stedet for at det er akademikere og andre, der tror, de er kloge – jeg skal ikke sige noget om politikerne – der sidder og træffer nogle dispositioner. Det er en forkert måde, det hele er skruet sammen på.

Jeg vil så sige og kvittere for hr. borgmester Peter Martinussens ord, at jeg håber og tror på, at der kommer en helt, helt anden konstruktion i den næste valgperiode både rent kommunalt og på landsplan.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg synes, det var lidt groft, og jeg håber kun, det er en middelmådig hørelse, der er skyld i, at fru Louise Frevert oplyser herfra, at jeg skulle have sagt, at psykiatriske patienter skulle opereres. Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at hospitalerne er til operationer, og det er til behandling af psykiatrisk syge patienter. Det var præcis det, jeg sagde. Jeg tror ikke, der er nogen her, jeg har i hvert fald ikke forstået det, der har taget fejl af det. Jeg tror, man skulle høre det i en helhed. Det var netop bofællesskaberne, jeg talte om, som der var en fra et andet parti, der nævnte, og det er helt fint, at vi skal ind omkring det. Men prøv at skille tingene ad.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bente Møller, og Bente Møller har 3½ minut tilbage i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Dem skal jeg gøre mit bedste for ikke at bruge alle sammen. Det er borgmester Søren Pind, der kalder mig på talerstolen.

Bare for at der ikke skal være nogen misforståelser, så sagde jeg ikke, at jeg ikke troede, at flere penge nyttede noget. Jeg sagde, at jeg kunne simpelt hen ikke gennemskue, hvad flere penge ville gøre i denne sammenhæng, for jeg kan simpelt hen ikke gennemskue HS' budget, og jeg beklager, jeg er så dårligt begavet.

Så vil jeg ikke undlade at komme med en anden lille kommentar til borgmester Søren Pind, for det er jo forrygende at stå her i det Herrens år 2001 og høre en top-Venstrepolitiker fra København være klar til at frelse hele sygehusvæsenet, næsten ikke kun i København, men også på landsplan, når et af sundhedssektorens allerallerstørste problemer er, at der findes ikke kvalificeret færdiguddannet personale til rådighed, og vi må købe vikarer til 2-3 gange, hvad de ville koste, hvis vi skulle fastansætte dem.

Hvis hr. borgmester Søren Pind tænker historisk tilbage bare 10, 12, 14 år, så kan det godt være, han kan huske, hvilket parti der havde en del af regeringsmagten, da man reducerede optaget på bl.a. social- og sundhedsuddannelserne på et tidspunkt, hvor der var masser af kvalificerede unge, der søgte ind hvert eneste år, som ikke fik chancen for at få sådan en uddannelse.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ole Hentzen har opbrugt sin taletid i 2. runde, men Ole Hentzen får ordet som den første i 3. runde.

Lars Engberg (A): Man må jo ikke sparke på en mand, der ligger ned, men der er jo ikke noget, der forbyder en at tale til en borgerrepræsentant, der ikke har mere taletid, så derfor vil jeg godt tale til Søren Pind.

Jeg vil bare sige, at det er lidt svært at forholde sig til en finansiering, som endnu ikke er blevet præsenteret for Borgerrepræsentationen. Vi har fået læst et forslag om en finansiering op, og jeg må sige, at det jo er det, jeg bliver nødt til at forholde mig til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Jeg vil bare påpege og fastholde, at den finansieringsmåde, som Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative foreslår, er en ren grønthøsterfinansiering, som bl.a. vil medføre, som bl.a. vil medføre, at ældreområdet skal bidrage med ca. 50 mill. kr., og at Familie- og Arbejdsmarkedet – det er daginstitutionerne, det er børnene, og det er de hjemløse – skal bidrage med 92 mill. kr. Det er dem, der skal betale for, at HS skal have 204 eller hvor meget det nu er, millioner kroner.

Så stiller Søren Pind det retoriske spørgsmål, som han undlader at svare på selv, nemlig: Hvem tror befolkningen på er mest økonomisk ansvarlig, Socialdemokratiet eller de borgerlige partier? Jeg vil meget gerne svare: Det tror de nemlig, at Socialdemokratiet er ... (*Afbrydelse*). Jeg er ked af at sige det, Søren Pind, men Søren Pind befinder sig i 70'erne, lad mig være så large at gå lidt ind i 80'erne også, og der kan der måske være grund til den latter, som Søren Pind synes er rimelig nu. Men jeg kan godt love, at i stigende grad har befolkningen den opfattelse, at Jens Kramer Mikkelsen i Københavns Kommune, Mogens Lykketoft i regeringen er mere økonomisk ansvarlige end Thor Pedersen og Søren Pind, det er jeg overhovedet ikke i tvivl om.

Så vil jeg i øvrigt sige, at Søren Pind nævner, at Venstre jo lod sig repræsentere af andre ordførere på budgetområdet. Det er da rigtigt. Jeg vil sige, at vi, der sådan så på det lidt udefra, havde lidt vanskeligheder ved det, fordi Venstre lod sig repræsentere ved én person til det møde, der blev indkaldt mellem partierne, nemlig Bente Frost, men tydeligvis var repræsenteret af en anden person, nemlig Leslie Arentoft, i den debat, der fandt sted i, lad mig sige anden halvdel af førstebehandlingen. Så det var en anelse forvirrende, hvem Venstre egentlig var repræsenteret ved.

Så til sidst vil jeg sige til Louise Frevert, som siger, at det her drejer sig ikke om alt det, vi snakker om, det drejer sig om syge mennesker. Ja, det gør det, det her drejer sig om syge mennesker, det drejer sig om ældre mennesker, det drejer sig om de hjemløse, det drejer sig om skolebørnene, det drejer sig om vuggestuerne, og det drejer sig også om de syge mennesker. Kort sagt, det her drejer sig om prioriteringen af de midler, som kommunen har.

Jeg vil sige, at vi i Socialdemokratiet er tilfredse med den prioritering af midlerne, der ligger i den budgetaftale, der er indgået, klart, at alle de nævnte områder kunne trænge til flere penge, overhovedet ingen tvivl om det, også HS, men der skal prioriteres, og det valg, vi har foretaget, er vi tilfredse med.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere talere i 2. runde, så vi går til 3. runde.

Ole Hentzen (C): Kære Jette Bergenholz Bautrup. Jeg vil gerne kvittere ved at sige, at jeg oplevede det ikke som om man skulle operere de psykisk syge. Men Jette Bergenholz Bautrup nævnte, at hospitalerne egentlig kun skulle tage sig af 2 ting, det var egentlig operationer, og så var det psykiatriske patienter. Vi vil sådan set fra konservativ side mene, at der bør være en tredje gruppe, det er sådan set dem, der skal behandles medicinsk, og vi håber, at Socialdemokratiet ikke har ekskluderet dem med den plan, som de ligesom er gået i gang med nu. Nu er det nævnt 2 gange. Fru Jette Bergenholz Bautrup sidder i bestyrelsen, så det er sådan set lidt mere vanskeligt, hvis det er Socialdemokratiets opfattelse. Vi vil i hvert fald gerne inkludere en medicinsk behandling også i HS-systemet.

Hvad der bekymrer lidt mere, er selvfølgelig, at Lars Engberg enten må have valgt at gå ud på det tidspunkt, eller også har han siddet med ørerne klappet fuldstændig sammen, fordi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

det har faktisk været præsenteret, hvordan finansieringen skulle finde sted, altså ud over det her ulovlighedskriterium, som der blev væltet lidt rigeligt rundt i.

Det giver mig også anledning til at sige, at jeg synes, det er lidt ubilligt det her med rejseaktiviteten, at det ligesom skal være nogen begrundelse. Jeg ved i hvert fald fra konservativ side, at det er første gang, jeg hører, at det skulle være årsagen til, at De Konservative ikke fik en invitation ud over denne nat, at hr. Thustrup Hansen skulle befinde sig sammen med embedsmænd og andre politikere til en kongres i Boston.

Jeg ved i hvert fald, at min telefon har været åben hele tiden, og vi har ikke været inviteret til nogen som helst forhandlinger. Vi var der den pågældende aften, som var en orienteringsrunde, og det valg, som Socialdemokratiet derefter har truffet, er ikke at invitere os igen. Rejser eller ikke rejser – det synes jeg i hvert fald er en noget ubillig kommentar fra hr. Lars Engberg.

Peter Martinussen var naturligvis oppe og slå lidt til højre og venstre igen, men han undlod helt bevidst – jeg er sikker på, det er bevidst – at svare på de 2 spørgsmål, jeg havde: Hvorfor skal ventelisterne ikke nedbringes, sådan som HS' direktion har ønsket det? Stoler borgmesteren, bestyrelsesformanden, ikke på de oplysninger, han får fra HS' direktion, om, at det er nødvendigt med den tilførsel for, at ventelisterne kan komme ned, og man kan komme i overensstemmelse med den aftale, som man i øvrigt har indgået med regeringen?

Det andet var: Hvor mener borgmesteren rent faktisk, at der er blevet afsat midler i dette budgetforlig til at kunne klare nedlæggelsen af de geriatriske sengepladser? Hvor er de midler henne i den budgetaftale, der er lavet? Jeg har spurgt om det før, det ved borgmesteren, der ville han heller ikke svare på det. Jeg håber stadig på et svar her.

Socialdemokratiet (A), Socialistisk Folkeparti (F), Enhedslisten (Ø), Det Radikale Venstre (B), Fælles Kurs (P), Solidarisk Alternativ (L), Centrum Demokraterne (D), Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) stillede følgende ændringsforslag/hensigtserklæringer:

” Københavns kommune ønsker at give H:S de bedst mulige vilkår for at yde service til Københavns borgere. Der er derfor enighed om at tilføre yderligere ressourcer. I den forbindelse anmodes H:S bestyrelsen om gennem dialog med medarbejderne opnår en bedre udnyttelse af de tekniske ressourcer ved en fleksibel aktivitetstilrettelæggelse. Udover det i budgetforslaget indarbejdede foreslås følgende :

Apparatur til kræftbehandling

I H:S' budgetforslag for 2002 er afsat 50 mill. kr. til kræftområdet. Der afsættes yderligere 18 mill. kr. i 2002 til udskiftning og nyanskaffelser af apparatur. Det forudsættes, at H:S finansierer eventuelle afledte driftsudgifter.

Fortsat udbygning af hjerteområdet

Der er de seneste år sket en kraftig udbygning af hjerteområdet. I H:S' budgetforslag er der afsat yderligere 4 mill. kr. i 2002. Der afsættes ekstra 4 mill. kr. i 2002 og 2003 til en fortsat udvidelse på hjerteområdet. Der afsættes endvidere 18 mill. kr. i 2002 til udskiftning af hjerteapparatur.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Nedbringelse af ventetiderne

Der afsættes 10 mill. kr. i 2002 og 5 mill. kr. i 2003 til en fortsat nedbringelse af ventetiderne på H:S hospitaler. Sundhedsministeriet opgørelse af ventetiden på operationer viser, at ventetiden på H:S hospitaler generelt er kortere end på landets øvrige hospitaler.

Elektroniske patientjournaler

Der enighed om, at H:S i de kommende år skal arbejde målrettet med en udbygning af elektroniske patientjournaler. Indførelsen af elektroniske patientjournaler forventes at give H:S en række gevinster, herunder bidrage til organisationsudvikling, effektivisering af arbejdsgange, kvalitetsudvikling og kontinuitet i patientforløbet.

Det forudsættes, at finansieringen tilvejebringes ved H:S' egenfinansiering eller ved låntagning.

***

Samlet giver initiativerne en forhøjelse af Københavns bidrag til H:S på 50 mill. kr. i 2002 og 9 mill. kr. i 2003.

I budgetforslaget for 2002 er Københavns Kommunes bidrag til H:S forhøjet med 76 mill. kr. eksklusiv DUT og tekniske korrektioner.

H:S skal med de ekstra afsatte midler arbejde for at de i aftalen mellem regeringen og Amdsrådsforeningen - som Københavns Kommune efterfølgende har tilsluttet sig - besluttede målsætninger om nedbringelse af ventetider m.v. gennemføres.

Københavns Kommune lever hermed op til resultatet af økonomiforhandlingerne om at bidrage til at H:S realiserer målsætningerne på ventetidsområdet og fremrykningen af kræfthandlingsplanen.

H:S fremsender en redegørelse til Københavns Kommune, om effekterne af de iværksatte initiativer.

Samarbejde med Københavns Amt

Der skal forhandles med Københavns Amt om indgåelse af flere aftaler om samarbejde omkring de højt specialiserede områder på sygehusene.

Der skal forhandles med Københavns Amt om en samlet plan for vagtberedskaberne på de enkelte sygehuse i H:S og KAS med henblik på en forbedring af den samlede økonomi i de 2 sygehusvæsener.

Der skal tages kontakt til Frederiksberg Kommune om udarbejdelse af en samlet plan for dimensioneringen af speciallægepraksis i de 2 kommuner sammenholdt med specialplanlægningen i H:S.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

H:S-bestyrelsen skal tage stilling til hvilke krav og ønsker man har til nye væsentlige behandlingsformer samt prioriteringen af nye medicinvalg og nye behandlingsformer og bemyndige bestyrelsesformanden til at søge disse gennemført i Østdanmarksamarbejdet.

Arbejdsmiljø

Det pålægges H:S-bestyrelsen at arbejde for et godt arbejdsmiljø på hospitalerne.”

Endvidere stillede Solidarisk Alternativ følgende ændringsforslag/hensigtserklæringer:

1. ”Borgerrepræsentationen pålægger Sundheds- og Omsorgsudvalget at færdigbehandle forslaget om en reel demokratisering af H:S – således at forslaget kan indgå i Borgerrepræsentationens behandling af H:S’ budget.”
2. ”For at forbedre de syge ældres behandling på H:S’ hospitaler, herunder forhindre lukning af de geriatrike senge og løse overbelægningen på de medicinske centre, afsættes 20 mill. kr.
(Finansieres ved gældsnedbringelse).”
3. ”Borgerrepræsentationen kan ikke acceptere, at Københavns Kommune finansierer mere end 2/3 af H:S’ udgifter og samtidig har mindre end 50 pct. af pladserne i H:S’ bestyrelse. Det er i strid med demokratiets og Folketingets principper. For at eliminere det demokratiske underskud anmodes Økonomiforvaltningen om at fremlægge et forslag med en ændring af H:S’ bestyrelse, hvor Borgerrepræsentationen sikres en repræsentation i H:S–bestyrelsen, som svarer til Københavns Kommunes finansiering af H:S’ udgifter.”

Lars Hutters (L) stillede følgende underændringsforslag til ændringsforslaget fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende apparatur til kræftbehandling, udbygning af hjerteområdet, nedbringelse af ventelister og elektroniske patientjournaler, sidstnævnte finansieres ved H:S’ egenfinansiering eller låntagning:

”Bidraget til H:S i 2002 forhøjes med 204,4 mill. kroner (konto 4.01.1.) i stedet for med 50 mill. kroner.

Ændringen imødekommer H:S' budgetønsker på alle områder på nær ønsket om at få tilført 42 mill. kroner (Københavns Kommunes andel af 50 mill. kroner) til IT-området (elektroniske patientjournaler). Dette område tilføres i stedet 20 mill. kroner. Desuden frafalder den foreslåede besparelse ved lukning af 42 sengepladser på geriatrisk klinik på Bispebjerg Hospital.

Finansiering ved mindre gældsnedbringelse.”

Underændringsforslaget blev forkastet med 36 stemmer imod 5.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V.

Søren Pind (V), Louise Frevert (O) og Ole Hentzen (C) stillede følgende underændringsforslag til ændringsforslaget fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende apparatur til kræftbehandling, udbygning af hjerteområdet, nedbringelse af ventelister og elektroniske patientjournaler, sidstnævnte finansieres ved H:S' egenfinansiering eller låntagning:

”Bidraget til H:S i 2002 forhøjes med 204,4 mill. kroner (konto 4.01.1.) i stedet for med 50 mill. kroner.

Ændringen imødekommer H:S' budgetønsker på alle områder på nær ønsket om at få tilført 42 mill. kroner (Københavns Kommunes andel af 50 mill. kroner) til IT-området (elektroniske patientjournaler). Dette område tilføres i stedet 20 mill. kroner. Desuden frafalder den foreslåede besparelse ved lukning af 42 sengepladser på geriatrisk klinik på Bispebjerg Hospital.

Finansieringen foretages i første omgang over den udmøntede pulje, idet forslagsstillerne vil vende tilbage ved behandlingen af kommunens eget budget med følgende forslag:

Forhøjelsen af bidraget finansieres ved at sende yderligere 2,5 pct. af kommunens opgaver i udbud samt ved at effektivisere kommunens indkøb. Det skønnes, at kortsigtsgevinsten ved at udbyde opgaver er på 10 pct. Beregnet på grundlag af budget 2001 og opreguleret til 2002-niveau med 1,5 pct. (som et skøn for både pris- og lønreguleringen samt effektivitetsforbedringer og demografi) vil det yderligere udbud af opgaver frigøre ca. 90 mill. kroner. En gennemsnitlig reduktion af priserne på 6 pct. vil - ligeledes opreguleret - frigøre ca. 150 mill. kroner på indkøbsområdet. Den samlede gevinst er på ca. 242 mill. kroner. De overskydende midler (37,6 mill. kroner) indgår i den senere behandling af kommunens budget for 2002.”

Underændringsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 15.

For stemte: V, O og C.

Imod stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Ændringsforslaget fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende apparatur til kræftbehandling, udbygning af hjerteområdet, nedbringelse af ventelister og elektroniske patientjournaler, sidstnævnte finansieres ved H:S' egenfinansiering eller låntagning, blev godkendt med 37 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, O, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V og C.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Hermed var hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende fremsendelse fra H:S til Københavns Kommune af en redegørelse om effekterne af de iværksatte initiativer godkendt.

Ændringsforslaget fra L vedrørende forhindring af lukning af geriatriske senge og løsning af overbelægningen på de medicinske centre, begge forudsat finansieret via reduceret gældsafdragelse, blev forkastet med 35 stemmer imod 5.

For stemte: O og L.

Imod stemte: A, F, Ø, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Hermed var ændringsforslaget fra L vedrørende reduktion af kommunens gældsafdragelse bortfaldet.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende dialog mellem H:S – bestyrelsen og medarbejderne for at opnå en bedre udnyttelse af de tekniske ressourcer blev godkendt med 33 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O og C.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende forhandling med Københavns Amt om indgåelse af flere aftaler om samarbejde omkring de højt specialiserede områder på sygehusene blev godkendt med 37 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, O, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V og C.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende forhandling med Københavns Amt om en samlet plan for vagtberedskaberne på de enkelte sygehuse i H:S og KAS med henblik en forbedring af den samlede økonomi i de 2 sygehusvæsenere blev godkendt med 32 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O, C og L.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende kontakt til Frederiksberg Kommune om udarbejdelse af en samlet plan for dimensioneringen af speciallægepraksis i de 2 kommuner sammenholdt med specialeplanlægningen i H:S blev godkendt med 33 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O og C.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende stillingtagen fra H:S – bestyrelsen til krav og ønsker til nye væsentlige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

---

behandlingsformer samt prioriteringen af nye medicinvalg og nye behandlingsformer blev godkendt med 32 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O og C.

Hensigtserklæringen fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende pålæg til H:S – bestyrelsen om at arbejde for et godt arbejdsmiljø på hospitalerne blev godkendt med 33 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O og C.

Hensigtserklæringen fra L vedrørende en sikring af Københavns Kommunes repræsentation i H:S' bestyrelse, der svarer til kommunens finansieringsandel af H:S' udgifter blev forkastet med 22 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, C, B med undtagelse af 1 medlem (Lars Rimfalk Jensen), P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V og 1 medlem af B (Lars Rimfalk Jensen).

Hensigtserklæringen fra L vedrørende forslag om, hvad konsekvenserne bør blive i tilfælde af, at regeringen ikke opfylder sine forpligtelser over for H:S i forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2002, blev forkastet med 29 stemmer imod 12.

For stemte: Ø, O og L.

Imod stemte: A, F, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V.

Hensigtserklæringen fra L vedrørende pålæg til Sundheds- og Omsorgsudvalget om at færdigbehandle forslaget om en reel demokratisering af H:S blev godkendt med 21 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: A, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V.

Herefter var indstillingen, med de tiltrådte ændringsforslag og hensigtserklæringer, godkendt.

Dansk Folkeparti mener, at beslutningerne ligger et forkert sted, dvs. i H:S-bestyrelsen, samt at de fremsatte hensigtserklæringer sætter H:S i fokus på en måde, som ikke varetager patienternes tarv.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

9) BR 319/01. Budgetforslag for Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) for 2002

Indstilling om, at HUR's budgetforslag for 2002 og budgetoverslag for 2002-04 og det heri forudsatte tilskud fra ejerkredsen tages til efterretning, samt at der tages forbehold for den i budgetforslaget forudsatte medfinansiering fra Københavns Kommune af investeringer i busfremkommelighed i perioden 2002-2005 (2. behandling).

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal ud over at henvise til det omfattende materiale, der ligger fra forvaltningen og fra udvalget og baserer sig på HUR's budgetforslag på samme måde som i forhold til HS-budgettet, som vi netop har behandlet, kvittere for den aftale og det samarbejde, der har været om den aftale, og de forhandlinger, der har ført frem til også på dette område at opnå en aftale om HUR's del af budgettet.

I aftalepartiernes forslag indgår, at bidraget til HUR forhøjes med 7,5 mill. kr. til styrkelse af den kollektive trafik. Heri indgår, som det er formuleret, en kombination af afskaffelse af spærretiden og modvirkning af den planlagte reduktion af busvogntimer, og at det kompleks skal prioriteres.

Jeg vil godt sige som mit eget personlige synspunkt omkring spærretiden, at der er det sådan, at det kan virke noget paradoksalt, at i den del af hovedstadsregionen, hvor bilejerskabet er lavest, og hvor behovet for kollektiv trafik er for netop disse grupper, er det ikke muligt at anvende pensionistkortet, det er ikke muligt at gøre det i bogstaveligste forstand syd for Klampenborg, men det er det nord for Klampenborg.

Den begrænsning af rabatmulighederne er i virkeligheden en begrænsning af mulighederne for pensionisterne i vores del af området for at bevæge sig og være mobile. Der ligger efter min opfattelse både en social og en geografisk skævvridning.

I forhold til det er der taget højde for, hvis viljen og stemningen er for det i HUR, når vi behandler budgettet i morgen, at det kan der gøres noget ved. I den formulering, som ligger blandt aftalepartierne, så er der også mulighed for at flekse hen over spærretiden, også med henblik på at modvirke det, der sker med timetallet i det budget, der ligger.

Det er klart, at når metroen åbner, så vil der komme mere fokus på rejsetiden, end tilfældet er i dag på bussiden. Der indgår i HUR's budget og i budgetforslaget en række investeringer i busfremkommelighedsprojekter. Der er på samme måde afsat midler i kommunens budget til Københavns bidrag til busfremkommelighed. Naturligvis er målet med det at sikre, at fremkommeligheden øges med henblik på at få en også positiv driftseffekt.

Jeg tror, man kan sige, at det forslag, der ligger her, og især de 7,5 mill. kr. ovenpå, kan bidrage til at understøtte, at med den tilpasning af busnettet til metroen, som vil ske, vil der samlet set kunne ske, og det er jo det, der er formålet med det, en styrkelse af den kollektive trafik med henblik på at sikre en langsigtet balance også i den kollektive trafiks økonomi.

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil blot meget kort også kvittere for, at det lykkedes at få reduktionen af bustimer ind i det ændringsforslag, der ligger til HUR's budget. Fordi det er jo lidt paradoksalt, det er vi alle sammen enige om, tror jeg grundlæggende, at man søsætter metroen, som man kan mene meget om, men som skal være et løft for den kollektive trafik, snakker om at indføre stambusnet, som også skal være et løft for den kollektive trafik, og gør det i en nedskæringsrokade.

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at de investeringer, hvad vi så end har ment om dem, skal give så stor bonus som overhovedet muligt i form af at få flere i den kollektive trafik. Derfor er vi meget glade for, at det sammen med afskaffelse af spærretiden, som er et vig-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

tigt område, også bliver muligt at prøve at få i hvert fald modvirket nogle af de reduktioner, som HUR desværre indtil nu har lagt op til i bustimerne.

Kaja Jacobsen (F): I SF er vi glade for aftalen om, at vi fra Københavns Kommunes side vil tilføre HUR 7,5 mill. kr. til køretimer, det lægger vi også meget vægt på. Fremkommelighed er også en mærkesag for os, fordi den forbedrer den samlede busøkonomi simpelt hen. Og så synes vi, at det også er en værdig sag med denne her spærretid.

Men mens vi knap nok kan få armene ned i Københavns Kommune over alle de forbedringer, vi laver for den kollektive trafik, så leger musene så at sige på bordet. Den 8. august holdt det selvbestaltede uformelle forretningsudvalg for Hovedstadens Udviklingsråd møde og besluttede sig for, at man skulle spare 19 mill. kr. på budgettet og sende dem tilbage til enhederne. Det betyder samlet set for Københavns Kommune 5 mill. kr. Det betyder også, at de 7,5 mill. kr., vi skal kæmpe for, maksimum kan blive til 2,5 mill. kr.s forbedringer af den kollektive trafik. Det er en meget utilfredsstillende beslutningsproces.

Jeg vil sige, at vi har faktisk prøvet i Københavns Kommune i enighed at gøre denne beslutningsproces bedre i forhold til sidste år, fordi vi har prøvet at lave en budgetprocedure, hvor vi har vedtaget og diskuteret tingene i Københavns Kommune ud fra en samlet prioritering. Det synes vi er en god idé. Men det hjælper ikke meget, når borgerlige borgmestre fra yderamterne sætter sig ned og bliver enige om, at det er en god idé at spare på den kollektive trafik og sende pengene hjem i enhederne, så de kan bruge dem til at dele gaver ud i et valgår. Det er sådan, jeg ser på situationen, som den er.

For yderligere at sætte dette i perspektiv, så kan jeg fortælle, at det, vi diskuterer budget i HUR inden for, er, at man opererer med nogle vældig store ændringer, som betyder en ubalance i primærbusdriftens økonomi. Det er forhøjede dieselpriiser, og det er passagerfracfald generelt som følge af en generel og ikke positiv udvikling, en negativ udvikling, og som følge af, at man åbner metron.

Til dette blev der sidste år lavet en flerårsplan, hvor man ville prøve at løse den ubalance med flere ting, dels nogle besparelser, dels at man fra enhederne forhøjede tilskuddet, og dels at man satte taksterne, billetpriserne op.

Man kan sige, at for et borgerligt domineret Hovedstadens Udviklingsråd, som ikke giver meget for kollektiv trafik, så var det da, selv om SF dengang protesterede primært mod takstforhøjelserne, og stadig væk gør det, alligevel et kompromis, at man delte denne ubalance på et mertilskud fra enhederne og så de andre tiltag.

Denne strategi er fuldstændig udvandet nu ved, at man fører alle pengene tilbage til enhederne. Det synes vi i SF ikke er rimeligt. Det er faktisk ikke rimeligt, at man hæver taksterne på busbilletter, samtidig med at man sænker serviceniveauet. Det må selv en høne kunne forstå, og det må selv en borgerlig kunne forstå, når borgerlige hver eneste gang vi faktisk laver forbedringer på finansierede områder, hvor folk betaler til, kloakker og til miljø og jeg ved ikke hvad, affald, og vi laver forbedringer, så betaler folk mere, men når vi laver forringelser, at folk så skal betale mere, det er simpelt hen urimeligt, og det skal der gøres noget ved.

Så det er, hvad SF fortsat vil beskæftige sig med. Vi er glade for aftalen og de 7,5 mill. kr., den er noget udvandet af dette selvbestaltede forretningsudvalg for Hovedstadens Udviklingsråd af borgerlige borgmestre, som har bestemt sig for, at det ikke skal være sådan. Men vi arbejder videre for den gode sag, og vi glæder os til at forsøge at få noget af det igennem.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det prøver vi så.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Borgmester **Søren Pind**: Dette er jo en kær genganger, og alle har jo ret til at blive kloge-re, selv i Venstre, vi kan ikke altid det hele.

Så nu må vi så konstatere, at der er et meget bredt flertal i denne sal for dette forslag. Men det afstedkommer jo altså nogle problemer, for der er ikke nogen tvivl om, at dette vil medføre, at flere ældre vil tage bussen på det tidspunkt, hvor de ellers ikke har gjort det, og det er på de tidspunkter, hvor busserne er relativt hårdt presset. Det mener vi egentlig ikke, at dette forslag tager højde for.

Vi mener samtidig, at de ældre skal have et sted at sidde i de her busser, når de er deri, i så vidt omfang det nu er muligt, og derfor vil vi godt stille et underændringsforslag til det her, som lyder:

»Der reserveres i konsekvens af denne beslutning 8 sæder pr. bus som seniorsæder.«

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare meddele på Den Konservative Gruppens vegne, at vi også støtter, at der selvfølgelig forsøges tilført HUR disse ekstra penge, og alle ved jo, at det er afhængigt af, om de øvrige partnere i HUR egentlig vil være medfinansierende her. Det må vi så kæmpe for.

Uanset om man kan have stor sympati for, at borgmester Søren Pind, medlem af Trafikudvalget under HUR, ønsker at ændre på de allerede indgåede kontrakter, som HUR har med samtlige busselskaber, så synes vi ikke, at det er tiden i aften til egentlig at lave underændringsforslag om bussernes ændring og indretning, fordi det kræver en væsentligt mere detaljeret gennemgang af, hvad der så kræves. Det kunne være stativer til stokkene, som jo også må blive forøget i antal i så fald, så andre passagerer ikke skulle falde over dem, og den slags ting.

Så vi opfatter nok forslaget lidt mere i den humoristiske side af sagen og er helt sikre på, at borgmester Søren Pind i det videre arbejde i Trafikudvalget, som jo har med de kontrakter at gøre, der skal indgås med alle disse operatører, kan få den seriøse, fornuftige drøftelse, om der skal være flere og bredere og længere og kortere sæder og stativer til stokke og rulleskøjter og skatere og hvad der nu ellers måtte være af behov, der skal dækkes.

Fordi det ville jo være kedeligt at indrette alle busserne udelukkende til de ældres behov i myldretiden, som jo er det, dette spørgsmål egentlig indretter sig efter, for de ældre kører jo rent faktisk også med busser uden for myldretiden, og der må man da håbe, de kan sidde ned også.

Winnie Berndtson (A): Venstre har jo en sjælden evne til at fremkomme med deres ændringsforslag i god tid, sådan så man kan nå at forholde sig til dem, så derfor må vi klare lidt sagsbehandling sådan her fra talerstolen. Det kunne vi måske have løst før.

Men vi er nødt til i Socialdemokratiet at spørge, om de 8 seniorsæder er inklusive eller eksklusive de sæder, der i forvejen i busserne er reserveret til folk, der er dårligt gående og har andre handicap.

Peter Skaarup (O): I Dansk Folkeparti er vi meget tilfredse med overborgmesterens forslag, og vi synes egentlig, det er godt, at det »barn« af overborgmesteren, som en afskaffelse af spærretiden er, måske bliver vedtaget.

Men vi kunne da godt tænke os at spørge, om overborgmesteren har en prognose for, om vi i morgen kan forestille os, at der bliver flertal for det i hele HUR, eller det mest bliver 7½ mill. kr., som vi så kan bruge til noget andet, og i givet fald, hvad skal de 7½ mill. kr. bruges til, hvis nu HUR's flertal ikke vil være med. Det kunne være ganske interessant at vide, om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

han har nogen tanker i forhold til det, fordi det er jo desværre sket før, at det beløb ikke kan bruges til at fjerne spærretiden.

Så vil jeg også godt tilkendegive, at vi som udgangspunkt synes, at der da selvfølgelig kunne være noget fornuft i at skabe en højere grad af busfremkommelighed, men det kræver for os at se nogle initiativer, som vi nok er lidt usikre på, om HUR reelt lever op til.

Vi er da også derfor meget usikre over for, om det er rimeligt, og om det er fornuftigt at nedskære antallet af timer så voldsomt, som der er tale om, altså den mulighed, at borgerne kan få fat i en bus, så voldsomt, som der er tale om.

Vi hæfter os bl.a. ved på side 5, hvor det nævnes, at antallet af vogntimer nu kan reduceres, regner man med, med 190.000 i perioden 2002-2004, hvor man tidligere forudsatte i budgetforslag 2001, at der ville ske en reduktion med 300.000 vogntimer. Så der er altså noget, der tyder på, at nogle af de tal, nogle af de beregninger, man lægger frem, ikke rigtig kommer til at holde stik i den sidste ende.

Så vi er nok lidt skeptiske over for nogle af de forudsætninger, der ligger her. Og problemet er, at hvis forudsætningerne for større busfremkommelighed ikke er til stede, så holder besparelsen jo heller ikke, og så holder det, der går ud over borgerne her i den sidste ende, heller ikke særlig godt.

Så vi hælder altså mest til at være meget skeptiske over for dette forslag. Vi er til gengæld som sagt positive over for at fjerne spærretiden.

Vi er også positive over for det forslag, som Søren Pind kom med, med hensyn til antallet af seniorpladser i busserne. Vi har også lagt mærke til, at en socialdemokratisk folketingskandidat er inde på i et brev til overborgmesteren og også andre inden for partiet, som har været omtalt i Østerbro Avis her i sidste uge, at servicen skal være bedre i busserne, før vi får flyttet folk fra bilerne over i busserne. Om det så er noget med, at man skal servere kaffe, eller man skal sørge for, at der er en ordentlig mulighed for at følge med i forskellige ting og sager, læse aviser, nyhedsmedier og hvad det kan være, i busserne, er for os ikke så afgørende.

Men det, der er afgørende, er, at der er et reelt alternativ til bilerne, og det er busserne desværre ikke i dag. Og før der er det, så tror vi ikke rigtig på, man kan få rettet ordentligt op på HUR's økonomi og HT's økonomi, fordi det er desværre noget, der har været forsøgt mange gange, men det er ikke lykkedes endnu, at få folk fra bilerne over i busserne og i metron.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde, vi går videre til 2. runde.

Der har jeg selv en betragtning over de bemærkninger, som Peter Skaarup gør, at spørgsmålet om, hvad er prognosen for at få vedtaget dette med ophævelse af spærretiden, som jeg er sikker på vil have meget, meget bred dækning her i Borgerrepræsentationen. Det kan jeg selvsagt ikke sige noget om. Det er klart, jeg har foretaget nogle sonderinger her på det sidste, og min oplevelse er, at der er en vis bevægelse. Men det indgår jo i den samlede vurdering, også den samlede regionale fordeling af bustimer.

Derfor vil jeg sige til Peter Skaarup som til andre, at hvis det er sådan, at når vi behandler HUR's budget i morgen, at der ikke er flertal for en ren ophævelse af spærretiden, så kan man forestille sig varianter af det tema, f.eks. en ophævelse om eftermiddagen eller et forsøg med ophævelse for at prøve af virkelig, om de ældre vil bevæge sig så meget ud og blokere pladser i myldretiden.

Det, der er det væsentlige, er så, at de ressourcer, der er sat af, samlet set skal bruges til den kollektive trafik og bruges også til at modvirke reduktionen i bustimer i forbindelse med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

metroens igangsætning. Så er det sådan, at hvis den resterende del af HUR ikke med de regler, der er afstemningsmæssigt for rådet, vil bruge de her penge, så er tanken, at pengene falder tilbage og bliver brugt til busfremkommelighed, så vi bliver i stand til mindst at matche det, som HUR vil sætte ind regionalt i København. Der er sat en pulje af til de her projekter. Der er ingen tvivl om, at effekten vil være størst i det indre område, og så kan vi forstærke det.

Så tanken er, at den pulje, der ligger aftalepartierne imellem, på de 7,5 mill. kr., skal bruges på den ene eller anden måde til kollektiv trafik og fremkommelighed.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil blot for god ordens skyld sige, altså jeg ved selvfølgelig ikke, om der er nogen, der herefter vil komme op som ved en anden udbudsforretning her i Københavns Borgerrepræsentation og byde over, men når jeg siger 8, så mener jeg 8, og det vil sige 8 i alt, ikke 4, ikke 12, men 8.

Jeg synes, det er en naturlig konsekvens af den beslutning, som Borgerrepræsentationen nu vil tage, for det vil betyde, at der vil stå utrolig mange ældre nu i busserne, som vil få på sæt og vis utroligt besvær med at komme rundt og meget let kommer til skade. Vi har jo hørt om de HT-ulykker, der er sket for mange, som er kommet i klemme diverse steder, som er blevet rystet og er faldet på gangen.

Så jeg synes, det er en helt naturlig konsekvens, og jeg håber naturligvis, at Borgerrepræsentationen vil stemme for Venstres forslag.

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal måske bede borgmesteren om at holde sig klar til at komme herop igen, fordi for os er det lidt vigtigt at vide, hvordan disse pladser reserveres, forstået sådan, at hvis der ikke kun menes ældre, men også andre gangbesværede, der ikke er over 67, som muligvis også kunne tænkes, børnefamilier med meget små børn, som de skal have på skødet, så kunne der absolut være en pointe i det. Men hvad mener borgmesteren sådan helt præcist med sit forslag?

Borgmester Søren Pind: Jamen jeg skal gerne forklare, inspireret bl.a. af den franske metro og de piktogrammer, som i forvejen er, at når jeg siger seniorsæder, så mener jeg ældre, gangbesværede, gravide og frihedskæmpere.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så vil jeg godt sige, tror jeg, uden at det har været drøftet i min gruppe, at med den bredde, der er over Søren Pinds forslag, uden at man skal lave en meget, meget synlig afmærkning, fordi det er jeg ikke sikker på, at det er dansk kultur. Og uden at kunne besvare et spørgsmål fra Peter Skaarup, hvad odds er for at få det vedtaget, det skal jeg ikke kunne sige.

Men jeg vil godt sige, at da Søren Pind selv vil stille forslaget på HUR-mødet i morgen og argumentere for det og søge opbakning i den borgerlige gruppe, så er jeg tæt på at sige, at her vil jeg godt støtte det. Med den bredde, det har fået, så skal ingen særlige grupper mangle en plads i de københavnske busser. Jeg har ikke flere ord.

Bente Frost (V): Jeg synes, det er lidt utroligt at overvære denne debat. Der er i hvert fald én ting, man er fuldstændig klar over. Det er, at ingen af de medlemmer, der deltager i debatten, kører i bus, for der er 4 piktogrammer i bussen over for 4 pladser, der er reserverede til ældre, gangbesværede, gravide kvinder og kvinder med børn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Socialdemokratiet (A), Socialistisk Folkeparti (F), Enhedslisten (Ø), Det Radikale Venstre (B), Fælles Kurs (P), Solidarisk Alternativ (L), Centrum Demokraterne (D), Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) stillede følgende ændringsforslag:

”Parterne er enige i, at Københavns Kommune bør afsætte 7,5 mill. kr. til forbedring af den kollektive trafik i HURs budget under forudsætning af, at de øvrige enheder bidrager med deres andel af finansieringen. Der er enighed om at prioritere en afskaffelse af spærretiden for pensionister og modvirke den planlagte reduktion af bustimer.”

Ændringsforslaget fra A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP) vedrørende forbedring af den kollektive trafik ved afskaffelse af spærretiden for pensionister og modvirkning af den planlagte reduktion af bustimer blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af Venstre stillet underændringsforslag til ovennævnte ændringsforslag om, at der i konsekvens af denne beslutning reserveres 8 sæder pr. bus som seniorsæder m. v., blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).
Undlod at stemme: B.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 42 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, 3 medlemmer af F (Kaja Jacobsen, Jens Johansen og Marlene Krogh), Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O.

Undlod at stemme: 3 medlemmer af F (Martin Günter, Hellen Hedemann og Charlotte Wieth-Klitgaard).

Indstillingens 2. at blev godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Hermed var indstillingen, med det tiltrådte ændringsforslag og under- ændringsforslag, godkendt.

Dansk Folkeparti kan ikke acceptere de store nedskæringer på busdriften, idet det er højst usikkert, om der kan laves særlige busbaner, hvilket er en forudsætning for, at de store besparelser kan lade sig gøre.

Dansk Folkeparti mener tillige, at kvaliteten af rejser med busserne fortsat er under al kritik, hvilket betyder, at busserne fortsat ikke er et reelt alternativ til bilerne.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

10) BR 350/01. Nyt medborgerhus på Havnefronten

Indstilling om anlægsbevilling på 1,2 mill. kr. til færdiggørelse af nyt medborgerhus på Havnefronten, at de resterende 0,7 mill. kr., som KUC har ansøgt om, findes inden for de eksisterende økonomiske rammer for byggeprojektet, samt at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling Kultur og Fritid konto 0.30.3 (idrætspulje).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal som varslet på mødet i Økonomiudvalget stille det forslag, at de resterende, de 0,7 mill. kr., der er nævnt i 2. »at«, som skal holdes inden for de økonomiske rammer for byggeprojektet, i stedet for at holdes inden for byggeprojektet anvises på Økonomiudvalgets budget 2001, konto 6.51.3, puljen til uforudsete udgifter.

Leslie Arentoft (V): Det ændrer jo sagen en del, og jeg skal lige tænke over, hvordan det ændrer sagen i virkeligheden. Fordi som grundindstilling må Venstre have det udgangspunkt, at vi ikke er tilbøjelige til at give denne bevilling, og det er vi ikke af flere årsager.

Den helt generelle er den, at vi i Københavns Kommune har en meget, meget dårlig vane med at sige, at det er nemmere at få tilgivelse, end det er at få tilladelse. Det her er et meget grelt eksempel på, at man bare kan komme og hente penge, fordi man åbenbart ikke har undersøgt sagen grundigt nok i første instans. Det er den generelle.

Den helt specifikke grund til, at vi er modstandere af de her 2 »at«-punkter, er den, at den kasse-mæssige dækning går fra en idrætspulje. De 30 mill. kr., vi har afsat til at renovere idrætsanlæg, og det er Venstres indstilling, det var det, som pengene var afsat til, er nu pludselig gået til en hel række andre ting, deriblandt en overskridelse tidligere på selv samme byggeri, som vi skal tage stilling til i dag, på 3,5 mill. kr. ud over den bufferpulje, der altid er lagt ind til uforudsete udgifter.

Nu kommer de så og beder om 1,9 mill. kr. flere penge. Der må være en grænse for, hvad vi bare blåstempler herinde. Dette er ikke det eneste eksempel. Det er et groft eksempel på, at de overskrider budgetterne i sådan en grad, så man ikke forstår, at de ikke har kunnet finde ud af ved at undersøge grunden, at de bygger altså på en havnegrund, så de skal være sikker på undersøgelser, når det gælder spunsning af grunden, osv.

Så kan jeg forstå, at de 0,7 mill. kr., som skulle findes inden for de eksisterende økonomiske rammer, jamen der har man pludselig fundet en pulje, og så vidt jeg forstod, så var det i økonomiforvaltningens regi, man havde fundet de her penge. Det vil så omvendt sige, at hvis vi skal have en afstemning om det her, så vil jeg bede om delt afstemning, hvor Venstre, og så er det, jeg skal tænke mig om, hvad er det, der er sket her. Der er selvfølgelig sket det, at Venstre stemmer imod det 1. »at«, som vi hele tiden har gjort, og specielt 3. »at«, at vi anviser pengene på en idrætspulje. Det er helt forkasteligt for Venstre.

Vi havde under alle omstændigheder tænkt os at stemme for det 2. »at«, altså det midterste »at«, og det gør det jo ikke værre, havde jeg nær sagt, at økonomiforvaltningen har fundet nogle penge, så det vil vi også opretholde.

Jeg håber, der kommer andre efter mig, fordi jeg skal lige ned og gennemtænke det her. Det kan være, der kommer et ændringsforslag senere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Finn Rudaizky (A): Det var synd, at Leslie Arentoft ikke fik mere tid til at tænke over, hvad der egentlig skulle ske nu. Men jeg kan forstå, at Venstres reserveordfører fra budgetforhandlingerne nu alligevel har fundet ud af, at han heller ikke skulle være med til at stemme for de 700.000 kr., således at dette problem kunne blive løst.

Jeg vil godt sige fra Socialdemokratiets side, formentlig ikke overraskende, at vi kan støtte begge dele.

Men det kræver faktisk et par bemærkninger til Leslie Arentoft, for det er jo en kendt sag, at Venstre stort set aldrig stemmer for de bevillinger til medborgerhusene, så der kender vi sådan set Venstres holdning til det. Plus at Venstre ved fordelingen af idrætspuljen, og det er jo den, som Leslie Arentoft kritiserer, var Venstre jo slet ikke med til fordelingen af de midler. De ønskede jo ikke nogen indflydelse på, hvordan de midler skulle bruges, og stod altså uden for den fordeling og det forlig om det. Så derfor kan man selvfølgelig meget nemt komme og kritisere det hele bagefter. Det er selvfølgelig ret nemt.

Men der mangler én væsentlig oplysning, som Leslie Arentoft enten glemmer eller bevidst undlader, der kan man efter temperament selv vælge. Men det er jo således, at det er jo ikke første gang, at der sker noget i forbindelse med nogle byggerier, at de bliver dyrere.

Denne fordyrelse af dette byggeri, og det vil jeg godt understrege for dem, der eventuelt ikke skulle kende alle detaljerne i det, skyldes udelukkende, at der skete nogle uforudsete ting i relation til miljøet, nemlig selve grunden, hvor dette medborgerhus skal ligge. Det kan man altså ikke altid få afklaret på det tidspunkt, hvor man sætter et byggeri i gang, eller hvor man projekterer tingene.

Det var altså undervejs, at man sagde: Her er der noget, vi skal undersøge. Og det vil sige, at hvis disse ekstraudgifter til spunsning og miljørensning af byggegrunden skulle tages af det oprindelig bevilgede beløb til medborgerhuset, så ville det medføre, at mange af de lokaler ikke ville kunne laves, at der simpelt hen ikke ville blive plads nok, således som det var projekteret.

Derfor er det ikke alene rimeligt, men det er også en fornuftig beslutning at sige, at nu ser vi at få dette problem løst, således at det ikke kører videre, således at medborgerhuset kan bygges færdigt, og således at problemet bliver løst. Så kan Venstre jo overveje, om de nu fremover alligevel vil have indflydelse på idrætspuljen, i stedet for bare at stå og demonstrere heroppe fra Borgerrepræsentationens talerstol.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skulle jo have vidst det. Jeg havde regnet med en stille og rolig aften og havde søreme ikke troet, at dette kunne hidse sindene op. Men jeg må nok sige, at når Leslie Arentoft anstrenger sig sådan for at komme i dialog, så kræver det jo et svar.

Én ting er, at man ikke selv ved, hvad Venstre mener, og slet ikke, hvad man selv mener, det er helt fair. Men når man kommer og påstår, at en pulje hedder noget andet, som man ikke selv har vedtaget eller besluttet, så er man altså ganske langt ude. Det var nemlig en samling af partier sidste år, 3 ganske nøjagtigt, der besluttede og definerede, og siden hen har der stået i vores indstillingspapir hver gang: Puljen til forbedring af både kultur- og idrætsfaciliteter.

Ud over det kan jeg oplyse Leslie Arentoft om, at før budgettet, som vi nu lever under, hvor puljen eksisterer, sagde Enhedslisten fra talerstolen, at vi vidste, at der af det, der blev sat af i puljeværk, skulle ekstra penge til medborgerhuset. Det vidste vi allerede på daværende tidspunkt sidste år, det var ingen nyhed, og det blev sagt fra talerstolen.

Godt. Men det, man egentlig kan lære af sagen, er såmænd ikke så meget den byggesagkyndige Finn Rudaizkys meget tekniske gennemgang, det var noget af det mest kedelige, jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

har hørt i lang tid, Finn, men jeg blev faktisk ikke overbevist om det. Jeg tror, det var en helt anden ting, der stak frem.

Næh, det afgørende i denne sag er spørgsmålet om, desværre, må jeg nok sige, at økonomiforvaltningen i sin tid troede, de lavede et smart greb, da de skulle finansiere medborgerhuset ude på Islands Brygge. Man gik ud med en fast ramme, Thustrup Hansen fik endda lov til nærmest at klippe en snor over for det vindende projekt og sad endda i dommerkomiteen.

Ingen beskæftigede sig med, ingen gad snakke med arkitekten, der stod for det vindende projekt, allerede samme dag den fredag eftermiddag kunne man spørge arkitekten, og han sagde, at det her holder ikke økonomisk, og det sagde alle de andre, både arkitekter og byggesagkyndige, som var til stede.

Men det var altså, fordi overborgmesteriets planafdeling havde ment, man virkelig havde lavet et æg her, der var penge i, kommunen ville spare penge. Det var ikke så meget det med forureningen i jorden som sådan. Det var selve projektet, sådan som det oprindeligt var tænkt, hvor mange kvadratmeter plads der skulle være osv., de materialer, man skulle bygge af. For det var faktisk det første offentlige byggeri, kommunale vel at mærke, nede på den forkætrede havnefront. Derfor skulle den da have lidt en skalle, og man skulle ikke bare opføre et lille skur. Sådan tænkte man ikke dengang i plandirektoratet – sludder, økonomiforvaltningen, det var økonomiforvaltningens planafdeling.

Det synes jeg i virkeligheden er det, man kan lære af det, og det synes jeg, man skulle tage og evaluere oppe hos overborgmesteren. Hvorfor gik denne proces så forkert? Jeg skal ikke nævne navne, der var mange oppe i den afdeling, som var så stolte over denne bedrift, de havde lavet, med den måde, man havde arrangeret at skulle bygge dette hus. Altså man havde presset prisen mere end rimeligt overhovedet var, og det er bortset fra forureningen.

Så det synes jeg egentlig er læren af historien, at man godt må have lidt flere ambitioner, når man bygger offentlige byggerier, altså kommunale byggerier, og ikke skal have som udgangspunkt, at man laver nogle smarte økonomiske tricks, hvor man bare presser prisen ned til et fuldkommen urealistisk niveau.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Af projektet i april 2001 fremgik det faktisk, at der senere ville blive behov for yderligere omkring 2 mill. kr. til færdiggørelsen, og det er rigtigt, som Finn Rudaizky siger, at det skyldtes uforudsete merudgifter i forbindelse med bl.a. miljørensning af byggegrunden.

Nu er man færdig med oprensningen, nu ved man, hvad der kommer til at mangle. Prisen på de resterende opgaver vil være 1,9 mill. kr.

Som det fremgår af indstillingen, har Kultur- og Fritidsudvalget kun kunnet finde 1,2 mill. kr. til projektet. For at sige det ligeud, der er faktisk ikke flere penge på kontoen, det var det, der var, den blev tømt. De resterende 700.000 kr., som KUC har ansøgt om, måtte derfor nødvendigvis, som sagen stod, findes inden for de eksisterende økonomiske rammer for byggeprojektet.

Nu tilføres Kultur- og Fritidsudvalget de resterende 0,7 mill. kr. fra Økonomiudvalget, og det er jo ganske rart, at de penge bliver overført fra Økonomiudvalget til Kultur- og Fritidsudvalget, så hjertelig tak.

Karin Storgaard (O): Et flertal i Kultur- og Fritidsudvalget og også i Borgerrepræsentationen har tidligere bevilget 3,5 mill. kr. til dette projekt.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at de penge kan bruges bedre andre steder. Vi mener, det er kedeligt, at det bl.a. går ud over idrætten, man kunne have brugt pengene dertil. Og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

så undrer det os ikke, at Socialdemokratiet har den holdning, som de giver udtryk for, fordi indimellem har man indtryk af, at de støtter hvad som helst, og det var jo også det, som Finn Rudaizky gav udtryk for. Man føler faktisk taget, det er en hel gavebod, i hvert fald indtil valget. Men fra 1. januar kan det jo være, det ser anderledes ud.

Så synes jeg, det er jo ikke første gang, vi er ude for, at et byggeri bliver dyrere hen ad vejen, og også at der er udgifter til miljøforanstaltninger. Jeg synes, det er for dårligt, at man ikke kan prioritere det noget bedre. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke stemme for det her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde. 2. runde.

Finn Rudaizky (A): Jeg er da utroligt ked af at høre, at Jens Kjær Christensen synes, at mit indlæg var kedeligt. Jeg synes så til gengæld, at Jens Kjær Christensens indlæg var helt fantastisk.

Jeg vil godt understrege, at jeg har refereret til det, der står i betænkningen, og det, som er oplyst i udvalget, nemlig årsagen til merudgifter, nemlig uforudsete merudgifter i forbindelse med spunsning og miljørensning af byggegrunden, således som det også er blevet bekræftet af borgmester Thustrup Hansen.

Så det er sådan set lidt svært at få øje på, hvad Jens Kjær Christensens forsøg på at fremstille en eller anden form for uenighed mellem Socialdemokratiet og Enhedslisten i denne sag. Det er selvfølgelig hyggeligt nok at diskutere med Jens Kjær Christensen, for om et øjeblik stemmer vi sammen, og så viser det sig, så er vi tilsyneladende enige om at give den bevilling, og så kan man diskutere videre ude i restauranten bagefter.

Jeg vil godt sige til Karin Storgaard, at det altså er meget, meget vanskeligt at starte med at bygge et hus og så kun få et halvt hus færdigt. Det er faktisk Socialdemokratiets holdning at lave huset færdigt, således at de grupper og de kredse, som ønsker at bruge medborgerhuset, kan komme til at bruge det.

Det er meget, meget svært at få øje på, at dette skulle have noget med valget at gøre. Det er altså en beslutning, der er truffet for mere end halvandet år siden, om, at der skulle bygges et medborgerhus, og vi har allerede på det tidspunkt bevilget pengene, og der er så kommet denne lille ekstrabevilling, som allerede er omtalt. Så man skal altså virkelig se syner, hvis man kan få det til at ligne, at det skulle have noget med valget at gøre.

Leslie Arentoft (V): Jeg har fået klarhed over sagen ... (*Afbrydelser*). Nej, man skal ikke grine. Det var et sidste øjeblik finansieringsforslag, der bliver annonceret fra talerstolen, fordi hvis bare man fulgte indstillingen, så var det jo en ganske anden sag, vi havde med at gøre her.

Jeg kan forstå, at der på den konto, hvor man mener, der er penge til 0,7 millioner, også er flere penge til rådighed. Venstre har på den foranledning et ændringsforslag til det 3. »at«, og det lyder:

»Den kassemessige dækning for anlægsbevillingen anvises på Økonomiudvalgets konto 6.51.«

Det vil sige, at vi faktisk slipper for at betale ud af en kasse, som kan bruge pengene til noget andet fornuftigt, nemlig idrætten. Så har vi pludselig lidt luft og nogle penge, vi kan bruge til idrætten og de opgaver, som idrætten står over for. Det var den ene ting.

Den anden ting var, at jeg skal så høre her fra Finn Rudaizky, fra Socialdemokratiet, at Venstre er imod medborgerhuse. Der må jeg så sige, Venstre har stemt for bevilling til med-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

borgerhuset nede på Islands Brygge, klokkeklart, vi har været med til at give de penge, der skulle gives. Det, vi har sat os på hælene over for, er de budgetoverskridelser, der er kommet.

Når man så siger, at vi slet ikke har været med til at tage stilling til udmøntningen af de her 30 mill. kr., der ligger i idrætspuljen, så er det jo ikke rigtigt, og det fremgår jo også af sagens akter her, at man kan se, at der er blevet stemt på kryds og tværs til hvert eneste punkt. Vi har gennemgået hvert eneste punkt, og langt de fleste punkter har Venstre stemt for. Der har været divergens på næsten alle sager med et forskelligt politisk flertal.

Så det at Venstre ikke har været med – vi er med på hovedparten af de her punkter, langt hovedparten har Venstre stemt for.

Så påstand nr. 1: Jo, Venstre har stemt for medborgerhuset, vi har været med til at finde pengene, og det var faktisk budgetstof i tidernes morgen. Så det må jeg tilbagevise. Vi er hverken mod medborgerhuse eller gavlmalerier – det var så det, vi fik at vide sidste gang, at det var gavlmalerierne, som vi var imod. Det passer ganske enkelt ikke, ganske enkelt ikke.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Inden Jens Kjær får ordet, så føler jeg mig alligevel foranlediget til at sige lidt mere i denne debat, og det rækker lidt ud over det konkrete projekt.

Jeg synes, der er meget, der tyder på i øjeblikket, at Venstre har utroligt svært ved at finde ud af, hvor Venstre befinder sig henne. Venstre er ikke imod noget som helst overhovedet, Venstre er for alt, der ikke generer nogen mennesker overhovedet, og hvis det ikke er på det ene område, så undgår man at genere nogle andre, og så er vi for her. Det er jo helt bizart det her.

Dette er ikke et overraskelsesforslag. Det er et forslag, der blev varslet af et stort flertal i Økonomiudvalget, da det blev stillet, og for at ingen skulle monopolisere forslaget, tilkendegav jeg, at så ville jeg stilfærdigt stille det ved begyndelsen af debatten om det her. Vi er jo helt ude i noget, Leslie Arentoft, som er grotesk, som klart overstiger debatten om det, vi så om HS tidligere, og det, vi har set om HUR her for lidt siden.

Jeg er tilhænger af, at vi opererer med én konto og ét udvalg, der foretager den samlede, overordnede prioritering, det vil være en god ting. Men det er jo lidt vidt i forhold til en debat som den her. Det her anser jeg for at være noget bizart, når det har været kendt for stort set enhver gruppe her i forsamlingen, at vi var i gang med at prøve at løse et praktisk problem.

Og som Jens Kjær Christensen meget rigtigt siger, at når Københavns Kommune for første gang skal ned og lave noget nede ved havnefronten, så skal vi prøve at gøre det på en ordentlig måde, som også lever op til de krav, vi stiller til andre. Det er det, dette er et beskedent forsøg på.

Alt det andet er jo bare et led i Venstres almindelige, diffuse valgkamp, hvor man ikke tør være imod noget som helst, men går ind for alt muligt, uanset hvad det handler om, og regner med, at vi andre fejrer økonomien op bagefter. Det her er simpelt hen for meget under lavmålet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Til Finn Rudaizky: Jeg fandt bare hans indlæg så kedeligt, fordi han stod og læste op af noget, man må formode, alle borgerrepræsentanterne har læst hjemmefra, før de møder op. Jeg er ikke kommet herind for, at Finn Rudaizky skal stå og læse udvalgte tekststykker, det er ikke særlig interessant.

Så til Leslie Arentoft. Der er ingen grund til at kommentere, hvem der har besluttet det budget, vi er inde i i øjeblikket. Det er Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, undskyld, sådan forholder det sig, og det var dem, der lavede aftalen også om den pulje til både kultur- og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

idrætsfaciliteters forbedring, som vi har levet med i dette år. Det er de 3 parter, som har defineret, hvad puljen skulle gå til. Undskyld, det kan ikke laves om, det står også i annalerne.

Altså hvordan Venstre vil finde ud af at stemme på kryds og tværs, og den kasse er ikke god nok, og den anden er forkert, og i øvrigt er idræt fremragende godt, hvorimod kultur som sådan eller kulturaktiviteter åbenbart er noget rigtig skidt. Hvad i alverden er det for en måde at tænke på, Leslie Arentoft? Det er jo ikke sådan – må jeg bruge du-formen – du normalt tænker til daglig, når man er alene sammen med dig. Så lad være med at prøve at skabe mening ud af sådan noget sludder fra en talerstol. Det er ikke propaganda, det er dårligt tænkt.

Det, der var min indvending, var, Gimle lå som et stort medborgerhus ude på Islands Brygge. Da man så planlagde det nye medborgerhus, var arealet jo allerede skrumpet godt og grundigt ind. Og i den proces, der nu er pågået, med den virkelige økonomi, er det skrumpet endnu mere ind. Det var det, der var min kritik: Hvad er det, man vil have, hvad er det, man tænker?

Vi havde en anden sag, som denne Borgerrepræsentation også kan huske. Det var sagen om Lossepladsvej, omklædningsfaciliteter, endnu en gang den samme historie. Der startede med at blive bevilget 0,8 mill. kr., som man jo næsten ikke engang kunne købe en kasse øl for. Det blev da også resultatet, at forvaltningerne kom rendende til os efterfølgende og sagde: Det går jo ikke, vi kan ikke bygge de her badefaciliteter. Det er dyrt at lave vådrum, det ved Finn Rudaizky i hvert fald.

Så det var det, der ligesom var mit synspunkt, at når man laver ting i kommunalt regi, så må man afsætte de midler, der er nødvendige for at opfylde et formål, og så skal man ikke som en almindelig, privat bygherre gå hen og snævre til og enten lade kvaliteten eller kvadratmeterantallet falde. Desværre er resultatet, at kvadratmeterantallet er faldet voldsomt ude på Islands Brygge i det nye medborgerhus, så der allerede før huset er færdigt er problemer med at placere alle de aktiviteter ind, som vi egentlig gerne ville, og som havde plads i det gamle medborgerhus.

Karin Storgaard (O): Nå, men jeg vil da sige til Finn Rudaizky, at det da er rigtigt, at halve huse kan man ikke rigtig bruge til noget.

Men bortset fra det vil jeg sige, at den holdning, som vi giver udtryk for i dag fra Dansk Folkeparti, er jo ikke noget nyt. Det har vi givet udtryk for både ved førstebehandlingen i Kultur- og Fritidsudvalget og ved behandlingen i Borgerrepræsentationen, og derfor kan det jo ikke undre, at vi fastholder den.

Vi synes stadig væk, at man er for dårlig til at finde ud af, hvordan man økonomiserer med et byggeri af denne art. Vi synes simpelt hen, det bliver for dyrt. Og det viser sig hver eneste gang, at der kommer nogle ekstra omkostninger på, og måske er det meget tit miljøomkostninger, der kommer på. Jeg ved så ikke, om man ikke er god nok til at finde ud af det, eller hvad det er der går galt. Derfor har vi stadig væk den holdning, og vi kan ikke se nogen grund til at ændre den, og vi synes, at pengene kan bruges bedre enten til idræt, eller man kunne bruge dem til et helt andet område, til de ældre måske.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har bedt om ordet. Forhandlingerne om denne sag er afsluttet. Vi skal stemme. Rækkefølgen bliver sådan, at vi først stemmer om 1. »at«, og derefter om Leslie Arentofts ... (*Afbrydelse af Leslie Arentoft*). Det er ikke rigtigt, at Leslie Arentoft havde trykket sig ind. Leslie Arentoft var i gang med en samtale med Søren Pind, da jeg sluttede forhandlingerne, og derfor har Leslie Arentoft ikke trykket på knappen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Leslie Arentoft (V): Det, der bringer mig på talerstolen, er, at det, vi i virkeligheden står over for her, er, at Socialdemokratiet indleder det her med at stille et ændringsforslag i form af overborgmesteren. Nærværende, som er kendt – nej, vel er den ej kendt. Det, som offentligheden har fået sendt ud, det, som folket ude i landet sidder og tager stilling til, er den her indstilling, det er den, som er offentliggjort, og deri lyder det – og jeg citerer for folk, der ikke kan læse indenad:

»Økonomiudvalget har ingen indvendinger mod, at nærværende forslag søges gennemført.«

Og det inkluderer 2. »at«-punkt, og det hedder:

»At de resterende 0,7 mill. kr., som KUC har ansøgt om, findes inden for de eksisterende økonomiske rammer ...«

Det er, hvad der bliver sendt ud i offentligheden, det er helt præcis, hvad offentligheden har at tage stilling til, det er, hvad vi bliver bedt om at tage stilling til.

Det, som overborgmesteren indleder med, er i virkeligheden et ændringsforslag, det er et ændringsforslag, og så kan det godt være, at hans opfattelse er, at han på et økonomiudvalgs-møde lige når at sige: I øvrigt har jeg tænkt mig at ændre de her ting. Så må man faktisk som udvalg, hvis man i øvrigt er enig i det, ændre den indstilling. Så nytter det ikke noget, at man sender en besked ud, der hedder, at man ikke har nogen indvendinger mod det foreslåede, indstillede. Så må man ændre den indstilling, og så må det være den indstilling, der går til BR-salen, vi skal tage stilling til.

Det nytter ikke noget, man har sin egen opfattelse af, hvordan udvalgsstyret fungerer, og jeg synes, det i denne situation er lidt farligt for overborgmesteren, at han går ud og meddeler, som han meddeler, at han har en opfattelse af, at man lige i sidste øjeblik kan indskyde, og så i øvrigt indsender, at udvalget ikke har nogen indvendinger mod nærværende forslag.

Så det ligger jo helt fast, at der er tale om et ændringsforslag. Vi skal tage stilling til Socialdemokratiets ændringsforslag til det 2. »at«-punkt. Kan jeg få bekræftet det? Det vil jeg meget gerne have bekræftet, fordi det er indstillingen, der er vores udgangspunkt, det er indstillingen, som offentligheden får sendt ud.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sådan set bare sige i al stilfærdighed her i 3. runde, at det er sådan, at på det økonomiudvalgsmøde var det ikke bare noget, der lige blev sagt, ups! Det var rent faktisk en del af diskussionen på det pågældende møde. Det tror jeg, at Leslie Arentoft kan få bekræftet ved at tale med sit medlem af Økonomiudvalget, borgmester Søren Pind. Det ville være rart, hvis alle ændringsforslagene til sagerne her fremgik af papirerne; så kunne vi jo klare møderne noget hurtigere.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil bare sige til Leslie Arentoft, at han går fuldstændig bersærk over finansieringen af 700.000 kr., et forslag, som han mener er stillet uden noget som helst varsel. Jeg vil bare sige, at det er sådan, at Venstre beder os andre om at tage stilling til jeres budgetforslag, og det er immervæk en anelse mere og mere uigennemskueligt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det var lige på kanten, kan man sådan set sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Lars Hutters (L): Jeg vil egentlig også godt spørge Venstres ordfører på denne sag: Mener Venstres ordfører og Venstre i det hele taget, at der bliver begået fejl, fordi der bliver stillet ændringsforslag? Mig bekendt er behandlingen i Borgerrepræsentationen selvstændig, og man kan jo stille ændringsforslag, lige indtil der kommer afstemning. Så jeg forstår ikke helt, hvad det er Venstre er så vred over. Det er jo den fuldstændig korrekte fremgangsmåde.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at vi har da oplevet tidligere i dag, at offentligheden ikke har været bekendt med, hvad der kommer af finansieringsforslag af en helt anden størrelse. Var det 200 mill. kr. eller sådan noget lignende? Hvorfor skældte Leslie Arentoft ikke ud over det? Det synes jeg da egentlig, der var større grund til.

Men som sagt, jeg vil egentlig godt have slået fast, at ifølge forretningsordenen kan der stilles ændringsforslag, indtil afstemningen går i gang, så der er jo ikke gjort noget forkert i denne sag.

Jens Johansen (F): Jeg skal bare bekræfte det, overborgmesteren siger, nemlig at han på økonomiudvalgsmødet annoncerede, at han ville stille det her ændringsforslag.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 44 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).
Imod stemte: O.

Et af Socialdemokratiet stillet ændringsforslag til indstillingens 2. at om, at de resterende 0,7 mill. kr. – som KUC har søgt om – anvises på Økonomiudvalgets budget 2001, konto 6. 51. 3 (puljen til uforudsete udgifter), blev godkendt med 45 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).
Imod stemte: O.

Et af Venstre stillet ændringsforslag til indstillingens 3. at om, at den kasse-mæssige dækning for anlægsbevillingen anvises på Økonomiudvalgets konto 6. 51. 3, blev forkastet med 42 stemmer imod 7.

For stemte: V.
Imod stemte: A, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Endelig blev indstillingens 3. at godkendt med 38 stemmer imod 11.

For stemte: A, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).
Imod stemte: V og O.

Hermed var indstillingen, herunder det tiltrådte ændringsforslag fra Socialdemokratiet, godkendt.

=====

11) BR 345/01. Dækning af udgifterne ved kommunalvalg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Indstilling om tillægsbevilling på 8,045 mill. kr. til dækning af udgifterne ved valg til Borgerrepræsentationen d. 20. november 2001.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 340/01. Skole med integreret fritidsordning

Indstilling om, at der etableres en ny skole med integreret fritidsordning (KKFO) til elever med gennemgribende udviklingsforstyrrelser.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

13) BR 354/01. Opgaver om udviklingen inden for specialundervisningsområdet

Indstilling om, at Københavns Kommune nedsætter et regionalt udvalg vedrørende vidtgående specialundervisning.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

14) BR 334/01. Folkeskole- og KKFO-projekter i 2001

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 2,00 mill. kr. til handleplanarbejder på Bavnehøj Skole under HP 2000, at der gives kapitalbevilling på 1,00 mill. kr. til handleplanarbejder på Brønshøj Skole under HP 99, at der gives kapitalbevilling på 1,10 mill. kr. til handleplanarbejder på Heibergskolen under HP øvrige, at der gives kapitalbevilling på 2,50 mill. kr. til handleplanarbejder på Holbergskolen under HP 97, at der gives kapitalbevilling på 2,70 mill. kr. til handleplanarbejder på Kirkebjerg Skole under HP 2000, samt at der gives kapitalbevilling på 2,90 mill. kr. til handleplanarbejder på Rødkilde Skole under HP 99.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 353/01. Udpegning til valgbestyrelsen for skolebestyrelsesvalget ved Heimdalsgades Overbygningsskole (HGO)

Indstilling om udpegning af et BR-medlem til valgbestyrelsen for skolebestyrelsesvalget ved Heimdalsgades Overbygningsskole (HGO).

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Karen A. Hækkerup (A) blev udpeget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

=====

16) BR 344/01. Forslag til ny ældrepolitik

Indstilling om forslag til ny ældrepolitik for København - bestående af en række mål og en plan for implementering og evaluering.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Peter Martinussen**: Man kan jo ikke sige andet, end at denne forsamling ved flere lejligheder har brugt tid på ældrepolitikken. Det gør vi så også lidt i aften, men med et andet udgangspunkt, synes jeg nok.

Og jeg synes faktisk på det samlede Sundheds- og Omsorgsudvalgs vegne, jeg godt her vil sige, at det er en ganske flot proces, vi i dag kan præsentere Borgerrepræsentationen for resultatet af. Det er snart et års tid siden, vi satte processen i gang og lancerede, at vi gerne ville i dialog med alle interessenter på ældreområdet, og det er som bekendt ikke så lidt endda. En ambitiøs opgave, ikke mindst i en periode, hvor vi jo i øvrigt står over for en række konkrete udfordringer på netop dette område.

Jeg synes derfor, det var modigt af udvalget at turde stoppe op og sætte så ambitiøst et projekt som ældrepolitikken i gang, og den store bilagsmappe, som Borgerrepræsentationen har fået adgang til, giver et godt billede af, hvor omfattende en proces det er, vi har været igennem.

Jeg vil så godt i dag, her et år efter, at vi satte processen i gang, sige, at vi undervejs i forløbet har mødt stor opbakning til arbejdet og faktisk kun har fået positive tilbagemeldinger på denne måde at involvere parterne på. Jeg tror også, jeg taler på et enigt udvalgs vegne, når jeg siger, at vi alle sammen har fået ganske meget ud af denne proces.

Det er vigtigt at understrege, at det produkt, som vi står med i dag, er blevet til i samarbejde med både ældreråd, ældreorganisationer, pårørende, ældre selv, samarbejdspartnere og med de mange ledere og medarbejdere, der hver dag yder et stort arbejde i sundhedsforvaltningen. Alle har ydet et stort bidrag til det resultat, vi behandler her i dag.

Det leder mig faktisk frem til det, det egentlig handler om nu, nemlig at få vedtaget de målsætninger, som er kommet ud af denne dialog. Der er i alt 23 målsætninger, jeg skal nok lade være at gennemgå dem alle sammen her, bare sige, at hovedessensen er, at de handler om 4 hovedtemaer, som det fremgår af sagen, valgmuligheder og fleksibilitet som den ene, information og kommunikation som den anden, ansvar og indflydelse som den tredje og samarbejde og netværk som det fjerde.

Jeg tror ikke, jeg vil trække nogen af målsætningerne frem på bekostning af andre, men bare sige, at vi har i hvert fald fået et klart signal om, hvad vi vel egentlig godt vidste, at fremtidens ældre stiller nye krav til kommunens service, at fremtidens ældre vil have en bred vifte af tilbud, som er fleksible nok til, at de kan tilpasses til den enkelte ældres behov. Og der skal være mere at vælge imellem, når man skal planlægge sin alderdom.

Målene er som bekendt ikke blevet til fra den ene dag til den anden. De er et produkt af denne lange proces, der har bestået af 2 store konferencer, 4 arbejdsgrupper, 4 borgermøder og 2 skriftlige høringer. Fra den første høring i april i år, hvor vi sendte de første forslag til høring, over 4 arbejdsgrupper med borgere, ældreråd, ældreorganisationer, ledere og medarbejdere, som hver især har bidraget med forslag til målsætninger, igennem processen har vi fået en lang række kommentarer, nye ideer til, hvilke områder der burde gøres en ekstra indsats for, og forslag til helt nye tiltag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Jeg vil bare sige, at hen over processen har tingene selvfølgelig ændret sig. Forslagene er blevet til de endelige målsætninger, og de er blevet tilpasset ganske meget, og det manglede jo også bare med sådan en dialogproces, som har været til stede her.

Må jeg sige om den sidste del af høringen, at den faktisk netop er afsluttet, og sådan set har den ført frem til, at høringen er så nys overstået, at der også var problemer med at få alle de mange høringssvar, vi fik, korrekt frem til os politikere her i den sidste fase og samtidig nå det hele til tiden. Det skulle der nu være rådet bod på. Vi kan så til gengæld være sikre på, at det er aktuelle temaer og problemstillinger, som udtrykkes i høringssvarene.

Der er mange, der har benyttet høringen til at fortælle os, at de synes, målsætningerne er gode og visionære, og for øvrigt også fortalt, at den måde at lave politik på egentlig er ganske god. Vi har selvfølgelig også hørt, at målene er meget brede, og sådan skal det vel egentlig være med målsætninger. De skal konkretiseres, før de kan omsættes til praksis.

Til gengæld har mange givet udtryk for, at de glæder sig til at deltage i det videre arbejde med implementeringen og dermed også konkretiseringen af målene, og det skal der nok blive rig lejlighed til.

Mange har også ønsket, at kommunen får formuleret et klart og tydeligt serviceniveau, så borgerne ved, hvilken hjælp de kan få, og det er vi jo heldigvis ved at have styr på. I mandags drøftede vi netop sagen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og tog første skridt mod et klart og tydeligt serviceniveau ved at vedtage de ellers meget omdiskuterede kvalitetsstandarder for dele af ældreområdet i Københavns Kommune.

Andre har påpeget, at der er behov for øget samarbejde på tværs af de involverede parter og sektorer, og så mener flere, der er et behov for at få præciseret de involverede parter på ældreområdet og deres rolle i den fremtidige proces.

Så der er masser af ting at tage fat på. Det er kommentarer, som jeg synes, det er godt at høre, for både samarbejdet og præciseringen af parternes rolle er emner, som indgår i flere af målsætningerne.

Der er selvfølgelig også andet end kun roser i høringssvarene. Især tvivler flere på – hvordan kan de få den tanke? – om der nu er økonomi nok til at gennemføre målsætningerne. Og må jeg sige, det er der jo ikke noget at sige til, når man tænker på de diskussioner, der har præget og fortsat vil præge ældreområdet igennem den sidste tid og formentlig også i fremtiden. Jeg er overbevist om, at der også her er en vej ud af det, men det hører jo mere til i budgetforlig og andre debatter.

Som sagt, ældrepolitikken indeholder forskellige typer af forslag. Det er ikke alle målsætninger, der koster penge. Flere handler faktisk mere om holdninger, om værdier frem for nye tilbud. Nogle kan gennemføres ved at omdefinere og omprioritere inden for eksisterende rammer, andre kræver, at der tilføres flere midler.

Summa summarum, nu skal de forskellige interessenter på banen igen og komme med forslag til hvornår, hvordan og i hvilket tempo vi skal gennemføre forslagene, og så må vi vende tilbage til økonomi og det andet igen. Jeg synes, det vigtige er, at denne forsamling i aften anerkender processen og med vedtagelsen af de 23 målsætninger trækker en streg i sandet, og foreslår, at vi lader de bemærkninger, der er kommet frem under høringen, indgå i arbejdet med at få implementeret målene.

Det er vigtigt at huske, at vi således ikke er færdige endnu, men vi står i dag med en række mål, som der er bred opbakning til, og så ligger der som sagt et stort arbejde foran os med at få implementeret det. Vi har med denne ældrepolitik sat en vigtig proces i gang, vi har afprøvet nye metoder, jeg synes, vi har fået god respons, og nu er det op til os at føre arbejdet videre ud i livet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Så tak til alle, der har bidraget, også det samlede Sundheds- og Omsorgsudvalg, som har været meget aktiv deltager i dialogen.

Bente Møller (Ø): I den valgperiode, der nu er ved at være slut, har Sundheds- og Omsorgsudvalget ikke altid været det mest spændende udvalg at være medlem af. Ikke fordi man kan sige, at sådan spændingen i dagligdagen var fraværende, men fordi det, man mest blev kendt for i pressen, var kedelige historier.

Men der er ét punkt, hvor jeg synes, alle andre medlemmer af Borgerrepræsentationen bør være smaddermisundelige, og det er netop den proces, der har været omkring at få lagt rammerne for en ny ældrepolitik. Fordi der er ikke ret mange af jer andre, der nogen sinde vil opleve at komme til konference med så mange mennesker, og hvor der er så meget energi til stede i lokalet, som der har været ved de 2 store ældrehøringer, der har været, og ved de 4 borgermøder.

Fremmødet har været fantastisk, engagementet har været højt. Det var der, man kunne se, at vi havde fagligt dygtige og velkvalificerede og engagerede medarbejdere, der også gerne brugte lidt af deres fritid på at få lov til at være med til at lave den her politik.

Det var her, vi kunne se, at den her by myldrer med borgere, også nogle af dem, der er blevet mere grå i toppen, end jeg er blevet endnu, der har masser af energi, der har holdninger, meninger om, hvordan de gerne selv vil leve deres liv, et engagement, der gør, at de også gerne vil være med til at yde noget for at udvikle ældreområdet i København. Det har simpelt hen været noget af det mest spændende, jeg har prøvet som politiker.

Derfor er det jo ærgerligt, at det ender med at blive sådan en sag, der er sidst på dagsordenen, som der ikke er så mange, der gider snakke om. Man kan så sige, at det gode er jo, at nogle af os har fået lov til at snakke om den i så mange andre sammenhænge.

Det, vi står med nu, er jo ikke nogen revolution, altså man kan sige, om borgerinddragelse er en revolution. Tænk, hvis det var sådan, at hver gang denne kommune skulle lave politik eller planer eller andet, så startede man med at gå i dialog med borgerne, før man overhovedet satte den første streg til en lokalplan eller skrev de første målsætninger til en socialplan. Inden man gjorde det, så gik man ud og tog en dialog med dem, planen skulle handle om. Så lod man dem sidde og arbejde i fred og ro i nogle arbejdsgrupper, servicerede dem med de hjælpere, de havde brug for til at få skrevet rent og formuleret. Og først når de havde fået lov til at være igennem deres proces, begyndte politikerne at blande sig i, hvad det var for nogle ord, hvordan de skulle se ud, og hvordan de skulle hænge sammen.

Det synes jeg, nu hvor vi skal til at diskutere nærdemokrati og inddragelse af borgere og alt muligt andet, at her kunne vi måske på mange andre udvalgsområder lære noget af den måde, der er lavet ældrepolitik på.

Derudover er det jo ikke nogen revolution, det, vi får vedtaget her i aften. Det er resultatet af et godt og gedigent stykke arbejde, der havde den overskrift, som nogle af os måske rynkede lidt på næsen af fra starten, »ønsketænkning«, og det er jo stadig væk en ønskeliste.

Jeg ved ikke, hvor meget vi kan nå inden for de økonomiske rammer, vi har nu. Det er jo sådan, at ønskelisten ikke er specificeret så meget ud, så man ikke kan sige, at den ikke er dialektisk. Den vil nemlig kunne tilpasse sig hele tiden til de borgere, der nu kommer i aldersgruppen, og til de behov, de får.

Men i hvert fald ros til processen til de ansatte i sundhedsforvaltningen, både dem inde i Sjællandsgade og alle de mange dygtige medarbejdere i vores hjemmepleje og på vores plejehjem. Ros til alle de frivillige organisationer og græsrodsorganisationer, der har engageret sig,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

og ikke mindst ros til de mange hundrede ældre københavnere, der har gidet være med til det her.

Louise Frevert (O): Som det også er blevet sagt heroppe fra talerstolen, er der jo sagt mange flotte ord. Jeg vil også sige, at efter mange år herinde er det nok den eneste gang, man har haft mulighed for at være med i sådan en demokratisk proces. Så jeg synes, det har været utrolig positivt også at være ude og tale med en del af de ældre mennesker og kunne se, at folk har kunnet mødes på tværs af både alder og arbejde og baggrund.

Dog vil jeg nok sige, at i begyndelsen af høringerne og i begyndelsen af hele dette projekt har man haft utrolig svært ved at adskille nogle af tingene, og det kan jeg ikke fortænke de ældre i, fordi det eneste, de egentlig talte om, var, hvor dårligt de havde det med hjemmehjælpen på det tidspunkt, da vi startede med det her.

Jeg har også talt med en del ældre om, hvor svært de har haft ved at forholde sig til at være med i en proces, som var så langsigtet for dem, som var 79-80 år, som faktisk godt var klar over, at de måske kun havde 10 eller 15 år tilbage, og så skulle tage stilling til en ældrepolitik, der for dem ville være så langt frem i tiden, at det var svært for dem at forholde sig til store visioner og flotte ord og penge.

Det er klart, at hvis man er nået den alder, og man måske ikke har haft de mest favorable vilkår i sin ungdom og har skullet arbejde hårdt, så er det svært pludselig at skulle sidde og tage stilling til sådan nogle store, visionære ting, som man måske aldrig nogen sinde har haft mulighed for at tage stilling til før i tiden.

Så når man sorterer det fra, vil jeg alligevel have lov at sige, at det har været en meget, meget interessant proces at være igennem. Jeg har da været glad for, at jeg har haft mulighed for at følge den på tæt hold.

De 4 temaer, som man valgte i udvalget, giver jo et fantastisk godt billede af, hvilken spændvidde de ældre egentlig er i besiddelse af og kunne tilføre samtalen og det, de foretager sig.

Desværre er der mange af de ældre, som skal have glæde af denne ældrepolitik, som vil være så dårlige, når den skal gennemføres, og de skal have del i den, at det er en forkert måde. Så er vi igen inde i en diskussion om at lave alderdomshjem eller hjem, hvor folk kommer til at tilbringe deres alderdom på en mere givtig måde end tidligere. Men det er så en anden snak.

Vi har valgt, jeg vil næsten sige selvfølgelig, fordi alt andet lige er det positivt, at man endelig har lavet en visuel og visionær ældrepolitik i Københavns Kommune, selvfølgelig at sige ja til det her, også fordi processen har været meget givtig. Men med en protokolbemærkning, hvor vi mener, at i stedet for kun de løse forslag havde det måske i længden været bedre for de gamle, hvis man havde haft nogle konkrete løsningsforslag, og at man måske ikke decideret havde sat en rigtig økonomi på, men at man havde givet et bud på løseligt, hvad man kunne have tænkt sig at sætte af kroner og øre i den anden ende af dette projekt.

Men visionerne er gode. Man skal ikke altid blande visioner sammen med økonomi. Derfor støtter Dansk Folkeparti hele denne sag med ældrepolitikken, men har som sagt en protokolbemærkning om disse ting.

Grete Henius (C): Man måtte jo være et skarn, hvis man gik imod de intentioner, der ligger i denne plan. Jeg har selv deltaget i, jeg tror godt, jeg tør sige samtlige de møder, der har været. Jeg kan ikke erindre, at jeg ikke har været til dem alle sammen, både de store høringer i Bella Center og de mange møder ude på plejehjemmet og de mange andre møder, der har været rundt om i forskellige organer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Selvfølgelig er det jo da en pæn og ordentlig tanke, at man vil høre, hvad de forskellige grupper, som skal bruge de ydelser, som kommunen forhåbentlig vil kunne tilbyde, som den uden tvivl gerne vil tilbyde, men de økonomiske ressourcer må jo være til stede.

Hvem har ikke grinet deres ... nå, det skal jeg ikke sige ... deres tøj i laser ... (*Afbrydelse*). Jamen jeg kunne ikke drømme om at sige sådan noget ... deres tøj i laser, da vi i sin tid ustandselig hørte om Sovjetunionens 5-års-plan og 10-års-plan? Hver en plan gik jo altid i skuddermoder, og ingen af dem kunne jo gennemføres. Men de fortsatte jo ufortrødet med den ene 5-års-plan efter den anden.

Nu har vi her en 10-års-plan, og jeg kan godt forstå, at mange gamle mennesker siger: Åh gud. Vi ligger under mulde, når det her engang bliver til noget. Men man kan selvfølgelig ikke undlade at prøve at lave nogle planer for fremtiden, selv om man ikke selv vil komme til at nyde godt af dem. Der er jo også noget, der hedder medmennesker, og der kunne jo være nogle andre på vejen, i opgangen, i nabolaget, i familien, som ville kunne nyde godt af nogle ting, der blev vedtaget.

Men det er lidt, altså det synes jeg gik lidt igen, det er lidt, som hvis man sammenkalder familien til familieråd og siger: Nu skal vi diskutere, hvad vi skal have til middag i den kommende måned. Og så siger Lillepeter: Jeg vil gerne have hakkebøf med løg. Og så siger moderen: Jamen du ved godt, at hakkebøf med løg kan jeg ikke lave. En anden siger: Jeg vil gerne have frikadeller. Jamen du ved godt, at frikadeller er så usundt, og det feder. Og sådan bliver det ved hele vejen igennem, så hvad spørger man så for, for ingen af retterne kunne laves, ingen af de her ting kan vi formentlig gennemføre, fordi de økonomiske ressourcer ikke er til stede?

En af de ting, der går igen i indstillingen, og som også gik igen ved møderne, var, at vi skal jo huske, at vi er forskellige. Men samtidig med at man prøver at få fastlagt, at vi er forskellige, og det er vi ved gud, så fremgår det jo også af de ting, der skal etableres, at næh, næh, vi skal alle sammen kunne passe ned i nogle forskellige æsker, nogle udmærkede æsker, og der har vi sandelig at passe ned i. Jeg kunne ikke drømme om at sige: Fanden gale mig. Det kunne jeg ikke drømme om, så den skal vi sandelig værsgo passe ned i. Det tager jo så ikke rigtig hensyn til, at vi er forskellige.

Men det, der gik meget igen, og som var et problem for mange af de gamle, der gav deres besyv med enten personligt eller ved repræsentant for ældrerådet eller ældreorganisationer, var jo, at man ønskede forskellighed på alle mulige områder.

Nu træder jeg jo ud af denne forsamling den 31. december, men det er mit håb, at kommende borgerrepræsentanter vil sikre og arbejde for, at gamle mennesker her i København bliver behandlet nøjagtig lige så forskelligt, som de blev behandlet, da de selv kunne tage stilling til, hvorledes de ønskede deres tilværelse skulle være.

Marlene Krogh (F): Jeg skal gøre det kort. Jeg kan kun bekræfte, at det har været en lang proces, og indimellem har det været svært som politiker at finde sine ben i det. Skulle vi sige ja til alle de her ting, og hvordan fik vi implementeret alt det her i nogle målsætninger, som kunne bruges til noget?

Jeg er kommet dertil, at jeg glæder mig til, at det her også skal udmøntes. Jeg synes, det bliver den væsentlige del af det at få tingene udmøntet i konkret handling. Det stykke arbejde glæder jeg mig til, og jeg kan kun glæde mig over, at der er så mange borgere, der har deltaget i og været med til at udvikle en ny form for politik, for politik er det jo sådan set, fordi det er nyt, at man overhovedet har spurgt borgerne i København så meget om, hvordan de kunne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

tænke sig, at dette område skulle være i fremtiden. Jeg har også selv hørt mange nye tanker, og det har glædet mig også at blive inspireret den anden vej rundt.

Så jeg er klar til at gå i arbejdstøjet, så vi kan få implementeret nogle af de mange ønsker og de mange gode målsætninger, der ligger i dette stykke arbejde.

Lars Hutters (L): Nu har denne borgerrepræsentationsperiode jo ikke været den mest rare for de ældre i Københavns Kommune, så jeg er da glad for at høre fra Sundheds- og Om-sorgsudvalget, fra borgmester Peter Martinussen, Bente Møller og andre, at det her er altså virkelig noget godt noget for de ældre.

Jeg kan da høre, at der har været omfattende processer. Jeg tror, det var borgmester Peter Martinussen såvel som Bente Møller, der sagde, at når vi vedtog det her i aften, så skulle det anvendes til, at de ældre virkelig blev hørt om de forskellige sager, som fremover ville være på dagsordenen for de ældre i København. Fordi jeg vil godt spørge, om det er det, der er meningen. Det er vel det, der er meningen, det skal vel konkret bruges i forskellige situationer?

Altså hvis jeg må bruge et tænkt konkret eksempel, at hvis der er nogen i Borgerrepræsentationen, der drømmer om, at der skal nedlægges plejehjem, så vil jeg spørge borgmester Peter Martinussen og Bente Møller: Så bliver det vel forelagt de ældre at tage stilling til? Hvis man fra de ældres side ikke synes, det er særlig hensigtsmæssigt, så lytter man helt anderledes til det, end vi i denne periode har oplevet, da man nedlagde adskillige hundrede plejehjems-pladser..

Jeg kan selvfølgelig så være ked af, at man ikke har haft det her vedtaget, inden vi vedtog bidraget til HS i aften, så de ældre havde haft mulighed for at blive hørt om de 42 geriatriske senge ude på Bispebjerg Hospital.

Men jeg har noteret mig, at der er denne begejstring, og det er da utrolig dejligt. Det har også altid været SOL's indstilling, at man skal inddrage og lytte til de ældre. For SOL's vedkommende kan vi i hvert fald erklære, at vi altid vil følge, hvad det er de ældre ønsker.

Jeg skal bare for at være helt sikker, inden jeg stemmer for det i aften, have et svar fra borgmester Peter Martinussen, Bente Møller m.fl. på, at det er det, der er hensigten, at når der er et eller andet forslag, der vedrører de ældre, så bliver det, inden der tages stilling i Borgerrepræsentationen, forelagt for de ældre, og så har man til hensigt at ville følge de ældre. Det vil jeg gerne have en sådan helt konkret stillingtagen til heroppe fra talerstolen.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Jeg vil som mange af de foregående talere sige, at det forslag til ny ældrepolitik er noget helt unikt. Det har bevirket, at mange ældre føler, de er taget med respekt, de har fået lov at sætte deres fingeraftryk på den ældrepolitik og de visioner, vi har for de næste 10 år.

De møder, vi har haft i Bella Center, den proces, der har været hele vejen igennem, de møder, vi har haft ude omkring i de forskellige bydele ... (*Afbrydelse*). Lars Hutters, ikke så højt; så kan jeg også høre, hvad jeg ... Alle de møder, vi har haft ude i de forskellige bydele, det har været helt fantastisk. Der er mødt fantastisk mange ældre op, og samtidig må vi sige, at de alle sammen har haft visioner. De har alle sammen haft ønsker og alle – det er også til fru Louise Frevert – alle de ældre har oplyst, jamen vi ved da godt, det ikke er os alle, der måske kommer til at opleve mange af de forslag, der nu er stillet, men så kommer det andre til gode.

Noget af det, de ældre så meget frem til, var bl.a. seniorbofællesskaber. Det er jo noget, man i boligpakken i hvert fald har sat 3 mill. kr. af til. Det er ikke meget, og det er bare noget af det, vi håber i løbet af de næste år bliver prioriteret højt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Jeg vil for mit vedkommende sige, at jeg synes, det har været rigtig rart, og jeg ved, at vi er mange politikere, der har fået en rigtig god dialog med de ældre, og mange af de ældre har også fået en bedre forbindelse ind til Rådhuset og noget af et netværk til os politikere, som man så på hver sin måde kan bygge videre på den kommunale politik inden for ældreområdet.

Samtidig med det vil jeg, som Bente Møller også sagde, sige tak til forvaltningen, men ikke mindst de ældre. Det er jo faktisk dem, som har båret alt det frem, som vi nu er nået frem til i den her ældrepolitik. Jeg synes, det har været godt, og jeg glæder mig til, at vi formentlig enstemmigt kan stemme det her igennem, hvis der overhovedet skal være en afstemning. Jeg synes, det er et flot resultat, vi er nået frem til.

Indstillingen blev godkendt.

Dansk Folkeparti mener, at målsætningerne er gode, men konkrete løsningsforslag ville i længden være bedre for de ældre.

Dog mener Dansk Folkeparti, at dette er det bedste på nuværende tidspunkt, selv om det absolut ikke er det optimale.

De flotte intentioner bliver vanskelige at gennemføre, uden at den politiske velvilje er til stede i en forbedret udgave.

=====

17) BR 357/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet over hjemmehjælpen

Indstilling om, at udkast til udtalelse i anledning af en klage fra borgerrepræsentant Louise Frevert, Dansk Folkeparti, over hjemmehjælpen i Københavns Kommune fremsendes til Indenrigsministeriet.

(Sundhedsforvaltningen)

Borgmester **Peter Martinussen**: Denne sag har jo været til behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget, som vi bad om ved første behandling, om man kan kalde det det, her i salen. Der blev stillet en række forslag til sagens behandling og spørgsmål, som jeg dels vil besvare her, og som dels er skrevet ind i et uddybet svar til Indenrigsministeriet, der så ligger til vedtagelse i aften.

Lad mig sige, at sundhedsforvaltningen har, som det blev pålagt efter sidste borgerrepræsentationsmøde, haft en korrespondance med Borgerrepræsentationens Sekretariat om de forvaltningsretlige aspekter af sagen, som det hedder. Juristerne i Borgerrepræsentationens Sekretariat har ikke fundet problemer af forvaltningsretlig karakter i denne sag. Det er så svar på det ene af Dansk Folkepartis ønsker ved sidste behandling af sagen.

Herudover handler sagen selvfølgelig stadig om, hvorvidt kommunen har gjort sig skyldig i ulovligheder ved ikke at give borgerne al den hjemmehjælp, som de er blevet visiteret til.

Efter klagens indgivelse er det jo kommet frem, at Københavns Kommune i 1. halvår af 2001 har aflyst 1,6 pct. af besøgene i hjemmeplejen. Stadig væk vil jeg gerne understrege langt fra de store procenttal, som er baggrunden for klagen.

Alligevel vil jeg skynde mig at sige, at det selvfølgelig ikke er acceptabelt, og det er meget beklageligt oven i købet, at kommunen aflyser besøg, som vi har lovet borgerne, og det er kommet klart frem i de seneste uger, hvor socialministeren har udmeldt, at det som udgangspunkt er ulovligt, og at han vil fremsætte et lovforslag om, at kommunerne skal forpligtes til at give erstatningsbesøg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Så de 1,6 pct. af besøgene, som kommunen har aflyst i foråret, er derfor 1,6 pct. for mange. Jeg kan derfor ikke sige så meget til selve klagen over aflysningerne. Klageren har ret, og kommunen må sikre sig, at der ikke sker aflysninger af planlagte besøg, uden at der samtidig gives tilbud om erstatningsbesøg. Det skal selvfølgelig indrettes efter de regler, som Folketinget måtte vedtage, og det indgår så også, heldigvis, i den aftale om hjemmeplejen, som et bredt flertal af partierne herinde har tilsluttet sig.

Sundhedsforvaltningen har på baggrund af Socialministeriets udmelding skrevet til alle hjemmeplejeenheder og meddelt dem, at der ikke må ske aflysning, uden at der tilbydes et erstatningsbesøg.

Det løser dog ikke alle problemer på området. Som det fremgår af indstillingen, sker der i øjeblikket i øvrigt en markant effektivisering og omstilling af hjemmeplejen. Vi vil indføre indkøbsordninger m.v. for at sikre, at der er en så effektiv drift som muligt i den praktiske bistand. Og jeg kan sige, at faktisk er sundhedsforvaltningen med vores hjælp nu ved at gennemføre en effektivisering af den praktiske bistand på op mod 15-20 pct. Herudover er vi ved at gennemføre de sidste dele af bestiller-udfører-modtager-modellen, BUM-modellen – et militært udtryk – og parallelt hermed er indførelsen af det nye omsorgssystem i gang.

Der sker således store omvæltninger i hjemmeplejen i disse dage, og det gør, at der rokes ved rutinerne og den stabile planlægning, og det øger selvfølgelig risikoen for at begå fejl. Herudover ser det ud til også at påvirke sygefraværet, der faktisk efter at være faldet konstant fra 1997 til 2000, nu desværre er steget igen her i foråret 2001.

Som sådan er der altså sat mange projekter i gang, hvor fællesnævneren er at få bedre styr på driften i hjemmeplejen. Hertil kommer, hvad jeg synes er meget vigtigt at tage med i denne sag, at Sundheds- og Omsorgsudvalget i mandags har vedtaget et velbeskrevet serviceniveau for hjemmeplejen, som det nu er forvaltningens opgave at udmønte til de ældre i kommunen, som har behov for hjælp, og med vedtagelsen dermed også opfylder lovgivningens krav om kvalitetsstandarder, og det manglede jo bare.

Endelig skal det faktum, at der er indgået budgetaftaler om budget 2002, som sikrer serviceforbedringer på en række områder i hjemmeplejen, også nævnes, forbedringer, som er forslået allerede træder i kraft her i 2001. Men det tager vi jo ved et senere punkt.

Da vi jo ikke kan gøre det gjorte om og dermed få forårets aflysninger af hjemmehjælpen til at forsvinde, så synes jeg, at vi som ansvarlige politikere skal fokusere på, hvad der fremadrettet skal gøres for at få bragt tingene på plads. Vi kender problemerne i hjemmeplejen, vi har set, at denne forsamling har pålagt hjemmeplejen en lang række af de omstillingstiltag, som der arbejdes med i øjeblikket, og vi har heldigvis fået lagt tingene åbent og ærligt frem af sundhedsforvaltningen.

Derfor synes jeg, vi har et godt grundlag for en konstruktiv dialog om løsningen af problemerne, og målet må for os alle være, at vi sikrer os, at tingene kommer på plads.

En vigtig forudsætning for det er et politisk godkendt og klart serviceniveau. En anden vigtig forudsætning er de ekstra midler, som er på vej til området. Og så en tredje forudsætning, at vi selvfølgelig også har en sikkerhed for, at pengene bliver brugt efter hensigten. Og endelig en forudsætning, at hjemmeplejen i dagligdagen fungerer og arbejder ud fra et værdi- og normsæt, der understøtter, at borgeren oplever kommunens hjælp som en hjælp til en forbedret livskvalitet.

En lang række politiske partier med undtagelse af Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti har nu tilsluttet sig en aftale, hvori man beskriver den ånd og omsorgsfilosofi, som vi ønsker, at hjemmeplejen arbejder ud fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Samtidig har partierne pålagt sundhedsforvaltningen at arbejde med en løbende forbedring af en række forhold i forvaltningens organisation og ressourceudnyttelse. Forvaltningen skal bl.a. gennemføre en benchmarking af sig selv i forhold til andre kommuner, og det vil også kunne give nogle klare signaler om, hvordan Københavns Kommune er indplaceret på kommunekortet hvad angår serviceniveau og effektivitet.

Herudover vil jeg gerne nævne vores IT-system, KOS – ikke at forveksle med den græske ø af samme navn – som vi vedtog i denne forsamling i foråret, der skal sikre en bedre kommunikation og dokumentation i hjemmeplejen. KOS bliver taget i brug i de første bydele i foråret 2002.

Med alt dette mener jeg, vi har lagt en række af de helt centrale grundstene for, at vi kan få en hjemmepleje, vi igen kan være stolte af, og som vores medarbejdere også er stolte af at være en del af.

Jeg vil slutte med at henstille til forsamlingen at godkende udkastet til udtalelse til Indenrigsministeriet.

Louise Frevert (O): Så vil jeg sige, at jeg vil henstille til forsamlingen ikke at godkende udtalelsen.

Jeg synes, det har været en lang træls vej. Alene det, at når man indgiver en klage, skal det tage 4 måneder, før den kan blive afleveret tilbage igen, synes jeg er meget ringe, og det håber jeg ikke vil skabe præcedens i sager, som vil opstå senere hen. Jeg synes, det er meget, meget dårligt.

Men det, der bekræfter mig i det, jeg hele tiden har påstået, at dette ville være ulovligt, er, når Socialministeriet ligefrem beder om, at Indenrigsministeriet igen skal henvende sig til forvaltningen. Altså denne sag er jo så penibel, og så synes jeg også, at den korrespondance, der har været i et meget hurtigt tempo, også tyder på, måske ikke ligefrem, at der er en rotte, der ligger begravet et eller andet sted, men jeg synes rent faktisk, at når man tænker på, at der er gået 4 måneder, fra jeg indgav klagen, til vi er her.

Nu er der gået lidt mere end 4 måneder, fordi vi har været enige om, at vi skulle have den til behandling, så alt andet lige, det skal jeg ikke kritisere nogen for. Men at man så oven i købet på 3 uger i korrespondancen pludselig har kunnet svare både Indenrigsministeriet og Socialministeriet og forvaltningen og alle mulige andre, så synes jeg, det er meget, meget flot ... Det er utrolig en snak. Det kan godt være, at borgmesteren og alle mulige andre synes, at Dansk Folkepartis udtalelser i denne sag er fuldstændig irrelevante ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Altså vi beder borgmesteren om at høre, hvad fru Louise Frevert siger, og tie stille i mellemtiden, også til Preben Møller Hansen. Og så fortsætter fru Frevert.

Louise Frevert (O): Det bekræfter mig kun i min påstand, at når man pludselig kan handle så hurtigt og så hurtigt i en korrespondance, så må der være noget, der er lusket, noget, der stikker under. De breve, vi har fået, og de svar, vi har fået også fra forvaltningen, tyder jo også på, at man prøver at bortforklare, og man oplister, i stedet for at man kommer med konkrete forhold.

Jeg vil stadig væk henholde mig til, at ifølge det, som er blevet udmeldt af Henrik Dam Kristensen i sin tid, var det ulovligt, så vores klage er stadig væk relevant.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Jeg har lavet en protokolbemærkning i udvalget, som jeg meget gerne vil have videreført med klagen til ministeriet, samtidig med at jeg også gerne vil have den bemærkning fra sidste BR-møde med, der blev indleveret, som også er i korrespondancen.

Jeg synes, det er trist, at det skal gå så langt, men jeg er da glad for, at vi mere eller mindre indirekte har opnået det, vi gerne ville, netop at skabe den fornødne opmærksomhed rundt omkring om de kritiske tilstande, der har været i hjemmehjælpen og stadig væk er i hjemmehjælpen, de kritisable forhold i hjemmehjælpen. Og jeg tror ikke, at vi er færdige med det her.

Det er jo ganske utroligt, at man lige pludselig kan finde denne store pose penge og tilføje en masse midler både her i år 2001 og i 2002 fra de nye forligspartier, der har været. Det lugter kun af én ting: Dårlig samvittighed. Det er det eneste, jeg kan sige om det her, dårlig samvittighed.

Men for os er det faktisk ikke så vigtigt, hvem det er der tegner billedet. For os er det vigtigt, at det er de ældres tarv, vi skal sætte højt. Jeg tror nogle gange, at man glemmer i denne forsamling, at vi trods alt er her for at varetage de ældres tarv i denne forbindelse. Det kan godt være meget dårligt, når man hører, at folk sætter sig selv højere end det, de egentlig skal varetage.

Så sluttelig vil jeg sige, at vi er af den faste overbevisning, at vi stadig væk helt sikkert tror, at der er blevet handlet ulovligt. Vi glæder os til at se svaret, og jeg er sikker på, at det svar, der kommer, nok vil komme lidt hurtigere, at de er lidt hurtigere i optrækket, end man har været i denne her forvaltning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi kan oplyse, at både referatet af forhandlingerne her plus de 2 bilag, som fruén nævnte, vil blive medsendt til ministeriet.

Marlene Krogh (F): Jeg kan kun sige, at jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er fru Louise Frevert snakker om. Jeg forstår det simpelt hen ikke, det er fuldstændig sort snak ... Jeg ved ikke, om Louise Frevert har lyst til at høre, hvad jeg siger? Jeg siger til dig, at det er sort snak, det du fortæller. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad du mener. Hvad er det der skulle stikke ind under gulvtæppet eller andre steder? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad du siger ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Ikke direkte tale, fru Malene Krogh.

Marlene Krogh (F): Nej, det skal jeg huske, men det er sent på aftenen, og når man så ikke forstår, hvad det er det er uforklarligt i det her, så forstår jeg slet ingenting.

Jeg kan kun sige, at nu har jeg siddet i klagerådet, og klagerådet har fulgt de retningslinier, som har ligget, og hver eneste gang der har været sager på, hvor ældre ikke har fået deres erstatningstimer, så er det blevet påpeget over for forvaltningen.

Jeg kan henholde mig til lov om social service, § 56, stk. 4, og retssikkerhedslovens § 15. Der står der noget om overholdelse af tidsfrister og sådan nogle ting. Det synes jeg, fru Louise Frevert bør læse og sætte sig ordentligt ind i tingene, så vi undgår den her slags mystiske diskussioner.

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D og Aage H. B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O.

Undlod at stemme: Lubna Elahi (UP).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Dansk Folkeparti tilkendegav, at man ønskede at få henholdsvis sine 2 ændringsforslag fra sagens behandling i Borgerrepræsentationen den 23. august 2001 samt sin protokolbemærkning fra sagens behandling i Sundheds- og Omsorgsudvalget den 3. september 2001 medsendt udtalelsen til Indenrigsministeriet.

=====

18) BR 356/01. Medlemsforslag om bedre service i ældreplejen i 2001

(Stillet af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Radikale Venstre, Centrum Demokraterne, Solidarisk Alternativ, Fælles Kurs, Lubna Elahi og Aage H.B. Pedersen):

Forslag om bedre service i ældreplejen i 2001

Ældreområdet tilføres 10,1 mill. kr. fordelt på :

Vask hver anden uge 6,5 mill. kr.

Flyverkorps 1,25 mill. kr.

Ekstra plejeboligkøb 2,3 mill. kr.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal nok gøre det kort, men jeg vil gerne sige, at jeg er meget glad for, Den Socialdemokratiske Gruppe er glad for, at vi i denne sag kan få taget fat på længe ønskede serviceforbedringer på dette område. Vi tyvstarter jo faktisk lidt på implementeringen af den budgetaftale, som er indgået for 2002.

I forlængelse af det, vi drøftede ved det forrige punkt, skal jeg bare sige, at vi er ved at gennemføre en række meget efterspurgte serviceforbedringer af hjemmeplejens tilbud til de ældre københavnere.

Jeg vil egentlig mest kommentere på spørgsmålet: Hvad nu når disse penge – forhåbentlig, det gør de vel – bliver vedtaget i aften? Er det så sådan, at vi pr. 1. oktober er klar til, om jeg så må sige at levere varen fra dag ét? Vi har hørt, at det kan være endda uhyre svært at rekruttere ny og veluddannet arbejdskraft til hjemmeplejen i dag. Jeg ved også, at der er stor forskel på, hvor langt de forskellige bydele er i deres bestræbelser på at indføre f.eks. vaskeordninger.

Men sundhedsforvaltningen oplyser, at det i store træk, når det gælder udsigterne for at kunne levere varen her, ser fornuftigt ud. Men netop på grund af den svære rekrutteringssituation har forvaltningen svært ved på nuværende tidspunkt at garantere præcis, hvornår alle borgere er blevet revisiteret og har fået hjælpen efter de nye servicestandarder.

I forhold til vask vil forvaltningen søge at løfte opgaven, dels ved at udnytte vaskerierne på byens plejehjem, det er vi faktisk godt i gang med, dels ved også at kunne lade private vaskerier stå for noget af tøjvasken, hvis det er nødvendigt.

I relation til flyverkorpsset kan det være svært at få en helt ny organisation hurtigt på benene, men indtil det er på plads, kan de ekstra midler bruges til at hyre ekstra timelønnede eller vikarer for at undgå aflysninger og dermed sikre de erstatningsbesøg, vi lige har talt om.

På plejeboligområdet er der særlig fokus på plejehjemmet Hjortespring, hvor der p.t. er tomme pladser, idet institutionen er overgået til det, vi kalder SOU-modellen. Med de ekstra midler her kan forvaltningen igen åbne for visitationen bl.a. til Hjortespring.

Så alt i alt er det sundhedsforvaltningens overbevisning, at disse midler vil kunne få en hurtig og mærkbar effekt, og det var sådan set også det, der var meningen med at lave budgetaftalen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Jeg skal til slut love, at Sundheds- og Omsorgsudvalget løbende bliver holdt orienteret om status i sagen her – også andre medlemmer af Borgerrepræsentationen naturligvis.

Louise Frevert (O): Vi har jo som princip i udvalget stemt imod, og vi vil gerne fremsætte et ændringsforslag her i aften, fordi vi mener ikke, at det, forligspartierne har vedtaget i udvalget, er langsigtet nok. Det har jeg også tidligere været inde på i debatten her i aften. Og jeg skal jo holde mig til emnet, vil formanden om lidt sige, så det vil jeg så gøre. Vores ændringsforslag går ud på, at:

»Borgerrepræsentationen beslutter, at der bevilges 20 mill. kr. til umiddelbar optimering af hjemmeplejen i 2001.«

Vi ved udmærket godt, at det ikke hjælper kun at tilføre området penge, den diskussion har vi været ude i flere gange. Vi mener også, at der skal en strukturændring til, men vi mener ikke, at de 10,1 mill. kr., man har bevilget på nuværende tidspunkt, er nok til flyverkorps og andre ting. Vi mener, at for at det skal fungere fuldstændig optimalt, så skal det være status quo, og så skal vi begynde forfra på tingene, og det gør man ikke ved de her lappeløsninger og de her småbeløb.

Hvis der er nogle, der spørger om, hvor vi vil anvise pengene, ja, det er fra den uforbrugte pulje. Det har jeg ikke skrevet her på mit ændringsforslag, men jeg vil godt bede om, at det bliver ført til ændringsforslaget, så jeg har anført, hvorfra pengene skal skaffes.

Så jeg håber, at forsamlingen vil stemme for vores forslag, fordi det vil være i de ældres interesse. Hvis det ikke vil være tilfældet, så vil jeg gerne under alle omstændigheder have min protokolbemærkning videreført fra udvalget.

Lars Hutters (L): Jamen det er da en utrolig glædelig begivenhed, at Borgerrepræsentationen forhåbentlig om lidt træffer denne beslutning. Jeg er da altid meget glad for, at de reaktioner, der kommer fra vores borgere, bliver imødekommet, så det ældreoprør, der har været her, har fået resultater.

Jeg bemærkede borgmester Peter Martinussens skitsering af de vanskeligheder, der kan ligge for forvaltningen. Jeg må jo gå ud fra, at forvaltningen faktisk rimelig hurtigt efter sommerferien har været klar over, at der vil komme en sådan bevilling, idet det stort set har været inddraget i samtlige budgetordføreres taler, lige så vel som både jeg og andre har fremsat forslag, som nu altså resulterer i, at et kæmpestort flertal af Borgerrepræsentationen vedtager denne ekstrabevilling.

Jeg siger det på denne måde som en af aftalepartnerne, at jeg vil blive meget, meget skuffet, for ikke at sige, at det vil grænse til aftalebrud, hvis jeg i de kommende uger og måneder oplever Ældre Sagen eller andre konstatere, at servicen ikke er sådan, som vi om lidt vedtager. Jeg siger det bare klart og tydeligt, fordi efter min opfattelse har forvaltningen haft ca. 2 måneder til at forberede, at det her kan gennemføres.

Winnie Berndtson (A): Til Lars Hutters vil jeg bare sige, at det kan vi jo lige så godt tage nu så, at den der tidsregning med, at man i 2 måneder har kunnet forberede det her, kan jeg ikke få øje på, og jeg kan i hvert fald ikke garantere, uanset hvor meget man står på hovedet i forvaltningen og i de enkelte hjemmeplejeenheder, at vi fra på mandag har alting på plads med de 10 mill. kr., vi bevilger i aften. For der skal jo rent faktisk ud og ansættes personale, som kan gå ind og dække de her ting af. Så den tidsfrist mener jeg faktisk ikke, man har haft i forvaltningen til at arbejde med det. Så det vil jeg ikke garantere sker på mandag, hvis det er det, Lars Hutters beder os om at gøre i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Mit egentlige ærinde var til Louise Frevert, og det er, fordi det er mig en gåde, at et medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget kan sige, at der ikke sker strukturændringer på ældreområdet. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man har kunnet deltage i udvalgsbehandlingen på dette område uden at notere sig, hvor mange strukturændringer vi har i gang. Jeg troede faktisk også, der var en fælles forståelse i udvalget inklusive Dansk Folkepartis medlemmer om, at det måske er noget af årsagen til, at det har været så svært, at vi har sat så mange ting i gang på samme tid.

Så når man både fra Venstre i dagspressen og fra Dansk Folkeparti her i aften tordner frem med, at penge gør det jo ikke, nu må der strukturændringer til, så må jeg bede om, at Dansk Folkeparti præciserer, hvad det er for nogle af de ændringer, vi har i gang, som Dansk Folkeparti ikke kan tilslutte sig, og hvad det er Dansk Folkeparti vil foreslå i stedet for. For det er faktisk ikke muligt at forhandle og diskutere dette område, hvis man ikke kan være konkret i forhold til, at der åbenbart er noget galt med det, vi har sat i gang, og hvad er det så man vil foreslå i stedet for. For strukturændringer tror jeg, at både de ældre og hjemmehjælperne og forvaltningen godt kan mærke i det daglige.

Det er mig en gåde, at Louise Frevert kan stå heroppe i aften og sige, at der ikke sker strukturændringer på ældreområdet. Jeg troede faktisk, vi var nået til den erkendelse, at det måske var en del af problemet, at vi havde sat for meget i gang.

Borgmester Søren Pind: Det har været ret interessant at følge forligspartiernes ageren, siden forliget blev indgået. Særligt har jeg hæftet mig ved overborgmesterens udtalelser i Berlingske Tidende, hvor der blev udstedt en garanti, som selv ikke Poul Nyrup kunne have gjort bedre: Nu ville hjemmehjælpen komme til at virke. Der ville ikke være én aflysning længere. Ingen ældre skulle længere kunne sige, at der var aflysninger i København.

Hvis det er tilfældet, så skal ingen blive gladere end vi. Men jeg tvivler på, at det bliver resultatet. For løsningen er den sædvanlige. Løsningen er den, som forligspartierne allerede prøvede i april måned. Denne gang har man bare formindsket beløbet med en tredjedel. Nu er det altså ikke 35 mill. kr. mere, nu er det 10 mill. kr., som man så bruger til øjeblikkelig krisehjælp.

Hvor jeg forstår Bente Møller sige, at på HS-området virker det ikke at putte flere penge i, fordi der er mangel på personale, og der kan ikke skaffes mere, der kan ikke gøres mere, og det duer ikke, så er det eneste rigtige løsning på hjemmehjælpsområdet her og nu, 2½ måned før kommunalvalget, at stoppe 10 mill. kr. mere i hjemmeplejen. En hjemmepleje, som er kaotisk, som ikke fungerer, som i 1. kvartal har haft 30.000 aflysninger.

Jeg siger velbekomme. Det er ikke vores kop te, endsige vores glas whisky, og derfor for at forholde os til det her vil vi ikke stemme for det. Vi er så i den situation, at vi er nødt til at erkende, at vi skal have en serviceplan for det her, og derfor vil vi i salen i modsætning til, hvad vi gjorde i udvalget, undlade at stemme.

Men at tro på, at det her er løsningen, vil jeg godt sige, at det tror jeg ikke. Jeg er helt sikker på, at netop når nu Lars Hutters siger, at han vil blive meget berørt, hvis Ældre Sagen kommer med flere sager frem til den 20. november eller frem til 1. januar, jeg lover allerede nu, Lars Hutters, at det vil Ældre Sagen gøre. Det vil igen vise, at det er systemet, den er gal med, det er ikke pengeforbruget, desværre. Derfor smider man nu gode penge efter dårlige, og man vælger bevidst en dårlig løsning. Vi siger det her i aften, men jeg håber naturligvis ikke, at vi får ret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Marlene Krogh (F): Jamen jeg ville have startet ud med at sige til lykke til de ældre københavnere og dem, der har brug for hjemmehjælp. Jeg synes faktisk, at det her er et rigtig flot resultat.

Når jeg ser på, hvordan det ser ud i det øvrige land, så ligger vi langt over gennemsnittet for, hvilken service vi har over for de ældre. Vi kan faktisk være stolte af det niveau, men det har sandelig også, hvis man skal komme med nogle kritiske røster, taget frygtelig lang tid.

Allerede i 1979, havde jeg nær sagt, i 1999, rejste jeg spørgsmålet om, hvornår vi skal diskutere den her service. Første gang jeg hørte, at der kun var vask hver 4. uge, blev jeg faktisk dybt rystet og tænkte: Det kan da ikke passe, at man byder de ældre borgere det her. Vi har spurgt til det og spurgt til det og spurgt til det.

Så var der det, at vi skulle have styr på vores økonomi i forvaltningen. Så skulle vi have lavet kundevalgsordningen, og det hele trak ud. Den del af processen er jeg ikke stolt af, men jeg er stolt af det resultat, der ligger her i dag, og jeg synes, det er vigtigt, vi nu kan melde et serviceniveau ud, som ligger langt over gennemsnittet.

Jeg synes, det er godt, at Venstre og ja, det ved jeg så ikke, andre har indset, at det er vigtigt, fordi man lovgivningsmæssigt faktisk har en forpligtelse til at lave sådan et serviceniveau. Jeg er glad for, at vi ændrer signaler.

Jeg synes så, det er ærgerligt, at vi ikke kan bakke op omkring det. Men jeg kan sådan set ikke se, Søren Pind, at der er forskel. Der er 2 niveauer i det her. Det ene er serviceniveauet, det andet er, hvordan man skal udføre det. Man tager sådan set ikke stilling til, hvordan det skal udføres her og nu.

Men hvis Venstre tænkte sig lidt om, så synes jeg, det var en overvejelse værd at give det her en fælles opbakning fra Borgerrepræsentationen. Det kunne være vigtigt at sende et signal om, at vi er enige om, at det her var serviceniveauet. Så kan vi være uenige om, hvem der skal udføre det eller ej, men et serviceniveau er altså noget, der er lovpligtigt, og det bør vi have.

Jeg har også siddet og spekuleret på: Hvad er det egentlig, Venstre ønsker, hvad er det, de er utilfredse med? Er det udførerne? Man får på fornemmelsen, at det er udførerne af opgaverne, de er utilfredse med. Men er det servicen? Det hører jeg ikke, det kunne jeg godt tænke mig at få nogle forklaringer på. Hvad er det reelt Venstre er utilfreds med?

Bente Møller (Ø): Borgmester Søren Pind er en forunderlig mand. Han har i hvert fald en eller anden magt over mig, fordi hver gang jeg har besluttet mig for, at nu vil jeg ikke på talerstolen, så går borgmester Søren Pind op og siger noget, der provokerer mig så meget, at det bliver jeg simpelt hen nødt til.

Der er den afgørende forskel på den sag, vi har til behandling i dag, og de 35 mill. kr. fra foråret, at den sag, vi har til behandling i dag, medfører f.eks. på tøjvask den første serviceforbedring på hjemmehjælpsområdet siden 1992 i Københavns Kommune. Siden 1992 har standarden været tøjvask hver 4. uge. Med den her merbevilling bliver den, så hurtigt som det overhovedet praktisk kan lade sig gøre, tøjvask hver 14. dag.

Den bevilling på 35 mill. kr. i foråret var en panikløsning for at rette op på års nedskæringspolitik, bl.a. med Venstre som aktiv deltager. Hvis hr. Søren Pind havde været til stede på sidste BR-møde – hvor jeg ved, han havde lovligt forfald, og bestemt en grund, jeg også ville have brugt, jeg ville heller ikke være gået glip af en af mine søskendes bryllup – ville han have oplevet citater fra socialplanens vedtagelse i Borgerrepræsentationen.

Den eneste gang, der er blevet diskuteret serviceniveau i hjemmeplejen i denne forsamling, stillede Enhedslisten ved deres daværende ordfører, som tilfældigvis var mig, flere forslag, der både skulle styrke de ældres retssikkerhed og højne serviceniveauet. Det blev stemt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

ned af 2 partier herinde, 2 partier, der dengang havde majoriteten i forsamlingen, nemlig Socialdemokratiet og Venstre. Og så er det svært ikke at opfatte det som hykleri, når man skal udsættes for det korstog, der er i øjeblikket med Venstre som københavnernes og de ældres ægte frelser.

Selv en udliciteringselsker som hr. Søren Pind må da erkende, at hvis det var det, vi var enige om herinde, så er vi ikke engang i stand til at udlicitere vores hjemmepleje i dag. Fordi hvis man skal udlicitere noget og være sikker på, at man får leveret det, man ønsker, så skal man være i stand til at beskrive i detaljer, hvad de, der påtager sig opgaven, skal lave. Så langt er vi desværre ikke, ikke fordi Enhedslisten vil have det udliciteret, men vi vil gerne have, at borgernes retssikkerhed bliver styrket.

I dag kunne man i Politiken på side 8 nærmest få den misforståede opfattelse, at hjemmeplejen i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er en privilegeret enhed, hvor alt fungerer efter bedste evne, og alle hjælpsmodtagere er smadder godt tilfredse, og at det kun er i sundheds- og omsorgsforvaltningen, der var problemer.

Hvis nu man prøver at regne lidt på de tal, journalisten havde brugt, så vil man kunne komme frem til, at klageprocenten pr. besøg i sundheds- og omsorgsforvaltningen er 0,0041 pct., og den tilsvarende i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er 0,0039 pct. Hvis man så deri lægger, at de fleste klager kommer over praktisk bistand, og de fleste hjælpsmodtagere i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen er nogle, der også får personlig bistand, så er det ikke så underligt, at der er den lille, marginale forskel.

Jeg er da glad for, at det ikke er sådan, at der ikke var brug for de 15 mill. kr., der blev ekstra tilført til familie- og arbejdsmarkedsforvaltningens hjemmeplejebudget, ikke uden sværds slag, som der stod i Politiken i dag, men fordi De Radikale og Enhedslisten i budgetforhandlingerne holdt fast i, at vi ikke ville have et uens serviceniveau for over og under 65-årige.

Grete Henius (C): Når vi ikke har stemt for den ekstra tildeling af penge, så er det, fordi det er som at kaste gode penge efter dårlige penge. Det er en gammel kliche, det ved jeg godt, men jeg vil gerne prøve at pinde lidt ud, hvad det er.

Man har afsat 1 1/4 mill. kr. til flyvere. Man kan få 4 mennesker ansat for 1 1/4 mill. kr. Tror man virkelig, at 4 mennesker ... (*Afbrydelse*). Ja, vi får at vide, at en hjemmehjælpstime koster mindst 200 kr., så for 1 1/4 mill. kan man ikke få mere end 4 mennesker. Der skal også lidt administration og lidt telefon og lidt feriepenge og lidt sygepenge osv. til. Det er ganske simpel regning, og det er jeg faktisk ret god til, både den simple og den lidt mere komplicerede. Så sådan er det.

Uh, så skal vi ud og købe ekstra plejeboliger. Jamen det lyder jo pænt, men for 2,3 mill. kr. kan man købe mellem 6 og 7 plejhjemspladser. Der går ca. 3 plejhjemspladser på 1 mill., så 2,3 mill. kr. er til 7 plejhjemspladser. Jamen der mangler altså 75-100, bare vi skal have dækket dem, der ligger på hospitalet. Så tror man virkelig, at man kan redde verden og de gamles ve og vel ved at købe 7 plejhjemspladser?

Så kan man meget vel sige, jo, men som jeg selv plejer at bruge som billede, havet består af dråber, men nu må der altså efterhånden være en grænse for, hvor mange dråber den lille halve kop vand skal sammensættes af.

Det svarer lidt til, at man siger, at det her hus trænger til at blive kalket eller malet, men vi har kun penge til at male den ene side af huset. Jamen så mal den ene side af huset og så færdig. Men man vælger her at sige, jamen så maler vi lidt på den ene side, lidt på den anden,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

lidt på den tredje og lidt på den fjerde. Så har vi været på alle 4 sider, men de ser alle 4 stadig væk herrens ud.

Det er præcis det samme, der sker her, hvis jeg skal bruge lidt allegori, og det er sådan set baggrunden for, at vi ikke har kunnet stemme for det her.

En anden grund er, at der er for mange forbehold. Det skal være så godt som muligt, så praktisk som muligt, så hyppigt som muligt. Nej, det skal være praktisk, godt og hyppigt, hvis det er det, der er behov for. Der skal ikke hele tiden være sådan nogle elastikker tilbage i ydelsen med, at det skal være så godt som muligt eller inden for de økonomiske rammer.

Jamen man skal lade være med at love noget, når man hele tiden kan vaske hænderne bagefter og sige: Jamen der var ikke penge til mere, eller: Det var ikke muligt at gøre det bedre eller hyppigere. Så må man hellere helt lade være. Det her er at narre ældrebefolkningen ved at blive ved med at stikke sådan et par småøre ud. Det er som at smide en hundekiks hen i kurven. Vi kan ikke være det bekendt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil godt have lidt mere ro i salen. Så går vi over til 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at de borgerlige partier er meget gavmilde, det må jeg sige. Jeg glæder mig til, at de kommer til lommerne, næste gang vi har brug for at levere et 2-3-cifret millionbeløb til at forbedre velfærdssamfundet i København.

Jeg vil sige, at det her drejer sig jo om de ældres praktiske hverdag. Der er ingen som helst tvivl om, at spørgsmålet om hjemmehjælp bliver en stor sag, når københavnernes tager stilling den 20. november, og der er lidt over 10 uger til valget.

Jeg hæftede mig naturligvis også med glæde, hvad jeg også sagde i mit første indlæg, ved, at ikke mindst overborgmester Jens Kramer, Socialdemokratiet, støttede mit synspunkt, at den budgetforbedring, der skal komme med budget 2002, skulle vi prøve at fremskynde, så det allerede havde virkning så hurtigt som overhovedet muligt her i 2001. Så jeg er naturligvis glad for, at overborgmesteren har udstedt denne garanti for, at nu kommer hjemmeplejen til at fungere.

Men det er da også lige så sandt, at hvis de nuancer i forbehold, jeg hører leveret fra borgmester Peter Martinussen og Winnie Berndtson fra Socialdemokratiet, er noget, der kan komme til at betyde, at det ikke kommer til at fungere i 2001, så er de, som har indgået aftalen, i en meget svær politisk situation. Så er der jo ikke nogen garanti, så er der ikke nogen garanti for, at det her kommer til at fungere.

Jeg håber, jeg har misforstået det, jeg håber, at jeg har fuldstændig misforstået det. Der er 10 uger, til der er valg til Borgerrepræsentationen, og her beder jeg altså forvaltningen om at høre meget grundigt efter. Hvis forvaltningen ønsker en ny overborgmester, så skal de lade være med at lade den garanti komme til at gælde. Fordi jeg tror ikke, der er jeg altså enig med kritikerne, selv om jeg ikke giver fem flade øre for deres pludselige omsorg, for jeg har ikke glemt, hvor meget de har skåret ned i den tidligere periode.

Men der har kritikerne ret, at hvis man inden for de næste 10 uger ikke får det her til at fungere, så får Borgerrepræsentationen en ny overborgmester og en ny formand.

Winnie Berndtson (A): Jeg vil sige igen, igen, igen, igen, for det spørgsmål kan man jo stille sig, nærmest uanset hvad det er for en sag, vi har til behandling her i Borgerrepræsentationen, når det handler om det politiske indhold: Hvad er det, Venstre foreslår?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Venstre er medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, oven i købet med indtil flere medlemmer. Man har fulgt ældredebatten lige så tæt, som vi andre har. Man har haft nøjagtig de samme oplysninger, man har fulgt de omstillinger, de strukturændringer, alt, hvad vi har været i gang med, har man fulgt, ligesom alle vi andre har haft lejlighed til at følge det. Nu er man kommet til den erkendelse, at systemet er problemet.

Godt. Hvad er det så, Venstre foreslår? Det, man foreslår, som man bare ikke vil sige nu, for man ved godt, hvor upopulært det er blandt de ældre, er at sælge hele ... undskyld, jeg siger ikke det ord, jeg ikke må sige, men til private firmaer. Det er fuldstændig umuligt. Venstre ved lige så godt som alle os andre, at grunden til, at kundevalgsordningen, som ikke er konkurrence på pris, men som er valgmuligheder og konkurrence på kvalitet, som vi har vedtaget sammen med Venstre, ikke er gennemført, fordi man ikke er i stand til at foretage udbud, indbyde private, når man ikke ved, hvad det er man indbyder dem til. Det ved Venstres medlemmer af udvalget, det ved Søren Pind.

Så jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare endnu en gang går op og siger: Jamen det er udlicitering, og vi vil have det, uanset om vi kender grundlaget. Så vidste de ældre københavnere da, hvad de havde at regne med. Men det har man åbenbart fundet ud af er en anelse for upopulært, i hvert fald blandt de ældre, for de ønsker ikke en privat hjemmehjælp, de ønsker en velfungerende offentlig hjemmehjælp, som er knyttet op på, at der er politikere, der vil tage ansvaret for det serviceniveau, vi har i Københavns Kommune.

Til Grete Henius vil jeg sige, at hvis det er rigtigt, at vi fra nu af, for det er her, bevillingen på de 10 mill. kr. gælder, den gælder jo de resterende måneder af året, ansætter 4 personer til 1,2 mill. kr., så har vi i hvert fald opfyldt Grete Henius' længe nærrede ønske, at man får gode hjemmehjælpere ved at give dem en god løn. Jeg vil gerne, uanset at jeg ikke har det faglige grundlag, lægge billet ind på en hjemmehjælperstilling til 100.000 om måneden. Det skulle jeg nok kunne holde til i 3 måneder.

Lad nu være med at regne sådan på tallene, at det ser ud, som om man ikke får en disse for de her penge, for det gør man rent faktisk, og man får dem på et tidspunkt, der gør, at vi kan gå i gang, så vi også er i stand til at bruge de penge, vi har været enige om at bevilge i de næste år.

Til Lars Hutters vil jeg sige, jamen jeg siger ikke de her ting, for at der skal næres tvivl om, at vi gerne vil have det her til at fungere. Jeg siger de her ting, fordi jeg godt ved, at der sidder nogle nede på rækkerne, som på mandag vil komme og sige, at hr. Hansen på 3. sal et eller andet sted i byen har fået aflyst sin rengøring, og derfor er denne aftale ingenting værd.

Vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for, at det her skal lykkes, og der skal være synlige serviceforbedringer, når vi når til november, og det skal der også være før. Men vi kan bare ikke rende fra hinanden, vi, der vil de ældre her i byen det godt, hvis det viser sig, at vi også på mandag er nødt til at lave en aflysning, fordi vi ikke har været i stand til at ansætte personalet endnu. For det bliver jo virkeligheden et lille stykke tid endnu, at de her forbedringer kommer først, når vi har personalet.

Så jeg vil meget, meget, meget gerne måles til november, men jeg gider ikke have en politisk plidderpladderdiskussion om en aflysning på mandag, fordi det synes jeg er lige så meget bluff. Jeg synes, man skal være ærlig og sige til de ældre, at det her vil vi gerne, og nu går vi i gang, og vi går så meget i gang, at vi også har fundet pengene i år 2001. Men vi skal ikke udstede garantier om, at på mandag foregår der ikke en eneste aflysning, og vi skal heller ikke garantere, at der gør det. Men det kan blive hverdagen på mandag, og det synes jeg ikke, at de partier, som har lyst til at gøre det bedre for de ældre, skal slå hinanden oven i hovedet med og så rende fra aftalen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Louise Frevert (O): Der er jo blevet fremsat mange gode, udmærkede forslag om, hvordan det skulle gøres. Jeg vil slet ikke gå ind i noget med udlicitering eller udbud eller noget som helst andet i det her. Næh, jeg vil simpelt hen spørge forvaltningen konkret, hvornår de sidst egentlig selv har været ude med en gulvskrubbe og været ude i marken for egentlig at se, hvordan det foregår.

Jeg kan heller ikke forstå, at man ikke rent strukturmæssigt, når vi er inden for strukturen, egentlig har fundet ud af, hvordan det kan lade sig gøre at bruge så mange ressourcer på eksempelvis én person, som skal have 55 timers hjemmepleje og hjemmehjælp på en uge. Jeg mener, det er 1½ person, personale, der skal bruges til at pleje en person. Så må vi sige, at man faktisk har spillet fallit for lang tid siden. Nu skal jeg ikke gå tilbage i fortiden, men man har jo spillet fallit, eftersom der ikke er pladser nok på plejehjemmene. Det er jo fuldstændig hen i vejret, længst »umuligt« i eget hjem, at man skal bruge 1½ person til at være ude i et hjem og passe et sygt og gammelt menneske. Det synes jeg er helt uacceptabelt. Jeg tror, det er der, man skal ind.

Winnie Berndtson bad mig om at komme med nogle helt konkrete eksempler og nogle forslag. Jeg mener, det er dér, man skal sætte ind. Jeg mener, det er dér, hvor man skal til at finde ud af, hvor meget er der egentlig brug for at bruge ude i marken og i hjemmene, i stedet for om det egentlig var billigere, at vi får de plejehjemspladser, de ældreboliger og de plejeboliger, som vi har brug for, og som der er mangel på ... nej, hvor er her støj ... og som forligspartierne jo ved sidste budget har vedtaget skulle være lukket. Så vi må simpelt hen starte forfra på en frisk.

Bl.a. kan jeg påpege, at jeg er fuldstændig overbevist om, at der er for mange led, der er simpelt hen alt, alt for mange led. Der er for mange op til der, hvor ordren bliver givet. Man kunne rationalisere og lade være med at have så mange led, hvor tingene skulle gå igennem. Det ved jeg ude fra marken også, når man har føling med de personer, som arbejder derude.

Og så en anden ting, der har været tæsket i. Det er sygefraværet. Jeg er nødt til at pointere, at i den sidste opgørelse, vi har fået, er sygefraværet steget i 1. kvartal, sygefraværet er steget i 2. kvartal, og hvis man ikke gør noget drastisk ved det, er der ikke nogen, der aner, hvordan det kommer til at se ud i 3. og 4. kvartal.

Ergo vil jeg stadig væk påstå, at de 10 mill. kr. – nu kommer jeg tilbage til sagens kerne – som man har afsat til forbrug her i 2001, ikke vil være nok med de uforudsete hændelser, der kan ske i resten af året. Vi har altså stadig væk september, oktober, november og december, der er 4 måneder, til året er slut, 4 måneder. Derfor vil jeg stadig væk indtrængende bede om, at man stemmer for Dansk Folkepartis forslag om at bevilge her og nu de 20 mill. kr.

Borgmester Søren Pind: Marlene Krogh stiller mig et spørgsmål, som måske egentlig er, at det, der i øjeblikket giver ekko ude i den københavnske debat omkring hjemmeplejen ... nu kan jeg ikke se Marlene Krogh; nå, jeg kan håbe, hun kommer.

Så kan jeg i stedet for vende mig til Winnie Berndtson, som spørger – et efterhånden klassisk socialdemokratisk trick, det har vi jo set over de sidste 4-5 år: Hvad vil Venstre? Winnie Berndtson kommer i samme åndedrag med en forklaring på, hvorfor den kundevalgsordning, vi havde forlig om, som vi var enige om, aldrig er blevet gennemført.

Det er såmænd meget enkelt: Venstre vil et opgør med de stive systemer, som bestemmer på borgerens vegne. Vi vil, at den enkelte ældre, i modsætning til, hvad et flertal af politikere herinde ønsker, selv får lov til at bestemme, om man vil have den kommunale hjemmehjælp,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

om man vil have den private hjemmehjælp, eller sågar om man vi have moster Erna, vi er fuldstændig ligeglade. Vi ønsker en total konkurrence på systemet.

Om der skal udlicitering fra bunden eller fra toppen, om man kan lave overbygningsmodeller og underbygningsmodeller og sidestel og højrestel, jeg er ligeglad, den diskussion kan vi til enhver tid tage, men så længe den grundlæggende præmis for den politiske diskussion her i Borgerrepræsentationen er den altovervejende, at Socialdemokratiet som anfører for venstrefløjen i denne sag nægter de ældre nogen som helst form for indflydelse på det valg, som vel nok i virkeligheden er det vigtigste, man overhovedet kan træffe, nemlig valget af, hvem der skal komme i ens hjem, hvem der skal varetage nogle dybtliggende personlige opgaver, så længe et politisk flertal herinde ønsker at træffe den beslutning på de ældres vegne, jamen så er Venstre ikke enig, så står Venstre af. Og det får så være.

Så det er, hvad Venstre vil, fru Winnie Berndtson, i al sin enkelhed.

Det, jeg ville have sagt til Marlene Krogh, var en reaktion på Marlene Kroghs spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvad det egentlig er, Venstre er utilfreds med, hvad det egentlig er, Venstre er utilfreds med. Det spørgsmål er meget sigende for det flertal, der opererer her i aften, for det spørgsmål kan med lethed overføres til de tusinder af ældre, der sidder derude. Her lyder det arrogante spørgsmål fra denne sal: Hvad er det egentlig I er utilfredse med? Herreste du milde gud. Nu tilfører vi jo 10 mill. kr., og i foråret tilførte vi 35 mill. kr. Hold nu op.

Jeg tror ikke, jeg kan besvare det spørgsmål, i hvert fald ikke således, at jeg øjensynligt kan gøre det forståeligt for denne sal, for man mangler totalt den virkelighedsopfattelse af den dagligdag, der er derude. Derfor ville det ærlig talt være spild af både Borgerrepræsentationens og min tid, om jeg prøvede på at forklare det yderligere.

Lars Hutters (L): Nu interesserer det mig selvfølgelig ovenud meget, hvad Venstre og Søren Pind mener, fordi de har jo sådan set, hvad Socialdemokraterne også har påpeget, rent faktisk været nogle af dem, der har imødekommet mig mest med hensyn til to-trecifrede millionstørrelsesbeløb på, hvad der skulle forbedres for københavnere. Så derfor har jeg lyttet utrolig meget.

Jeg tror nok også, at borgmester Søren Pind må indrømme, at jeg måske nok er en af de borgerrepræsentanter, der stort set igennem mit arbejde har utrolig mange samtaler med de ældre om hjemmehjælp. Så jeg ved ret meget om, hvad de ældre egentlig gerne ønsker sig omkring hjemmehjælpssituationen. Nu har jeg oven i købet det privilegium at lytte til ældre i en anden kommune, den konservative kommune Frederiksberg, som sjovt nok har den samme form for hjemmehjælp, som man har i Københavns Kommune.

Jeg kan altså forstå, at Venstres bud er, hvis jeg må oversætte, at de ældre frit må vælge, om de vil have en kommunalt ansat hjemmehjælp til at komme en gang om måneden og levere vask til dem, eller det skal være en privatansat hjemmehjælp. Jeg kan forstå, det er det, der sådan set er Venstres bud på det.

Der må jeg så sige til Venstre og Søren Pind: Det synes jeg, I skal gå ud og sige. Det synes jeg, I skal gå ud og sige er den mangelfulde form for hjemmehjælp, enten kommunal eller privat, I tilbyder de ældre. Vær helt ærlige, vær helt åbne. Fordi så ved de ældre, hvor de har Venstre, for det er absolut ikke det, som de ældre ønsker. De ældre ønsker, at der er tilstrækkeligt med hjemmehjælp, det er først og fremmest tilstrækkeligt med hjemmehjælp, så behovene bliver dækket, så opgaverne bliver løst.

Det har jeg forstået, og det har jeg sådan set også gættet mig til ikke er det, Venstre ønsker. Det drejer sig om, at der er tilstrækkelig med hjemmehjælp, og at man kan stole på, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

---

den kommer, og at der ikke konstant bliver ændret i det af en eller anden form for økonomiske grunde.

Så jeg er glad for, at det, der sker i aften, bevæger sig i den retning. Og som jeg tidligere har sagt, forventer jeg som aftalepartner i denne aftale, at det fungerer, så vi stolt kan gå frem til valget den 20. november og sige: Vi har påtaget os ansvaret, det fungerer, forvaltningen står bag ved os. De ældre kan regne med, at der er garanti for, at hjemmehjælpen fungerer i Københavns Kommune.

Borgmester Søren Pind: Jeg er nødt til at spørge Lars Hutters og Winnie Berndtson: Hvad er det egentlig der gælder? Nu er overborgmesteren her desværre ikke til denne debat, så han kan jo ikke svare for sig i relation til sine udtalelser i Berlingske Tidende. Men er det overborgmesterens og Lars Hutters' garanti fra før om, at der ikke vil ske aflysninger mere? Er det Winnie Berndtsons udtryk om, at det vil være plat at rejse en aflysningssag på mandag? Hvad er det, de ældre har at holde sig til? Hvad er det, Lars Hutters har indgået forlig om? Hvad er det, Socialdemokratiet vil stå ved? Jeg synes, det er meget uklart.

Men jeg hører Lars Hutters sige, at enhver aflysning fra nu af er et brud på en aftale. Jeg ønsker Lars Hutters held og lykke.

Jeg hører også Lars Hutters sige, at de ældre ikke selv ønsker at bestemme. Tænk, det troede jeg.

Winnie Berndtson (A): Nu kan vi jo altså ikke opdatere Søren Pind på det, som Venstres medlemmer af Sundheds- og Omsorgsudvalget burde have lært de sidste 3½ år og lidt til.

Til Søren Pinds store løfter om selv at kunne vælge mig dit og dat vil jeg bede Søren Pind om lige engang at tjekke op på den nationale lovgivning, inden de skriver det store, forkromede forslag, sådan at den del af det frie valg, der allerede er i national lovgivning, ikke kommer til at indgå som en gavebod fra Venstre op til valget, fordi det ville jo være ærgerligt at skulle gå ud og sige, at Venstre bare lover noget, Folketinget allerede har indført.

Og begge dele gælder, både det, overborgmesteren har sagt, og det, som jeg har sagt.

Der er i hvert fald én ting, de ældre helt kan regne med, og det er, at Venstre er helt og aldeles stået af ældredebatten og af ansvaret. Igen, igen, igen vælger Venstre ikke at sige noget om indholdet. Igen, igen, igen vælger Venstre at undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Til borgmester Søren Pind vil jeg da sige, at naturligvis har jeg da stor tiltro til, når overborgmester Jens Kramer Mikkelsen går ud og giver en garanti. Jeg har ikke grundlag for at tro, at det skulle være anderledes, og det synes jeg sådan set også, jeg har fået bekræftet, at inden vi når frem til det valg, vi skal have om 10 uger, så vil københavnernes være stolte af den hjemmehjælp, der kommer til at fungere i København.

Jeg vil sige til Søren Pind, at de ældres store ønske først og fremmest er, at hjemmehjælpen fungerer. Jeg ved heldigvis, og nu kan jeg jo referere til Frederiksberg Kommune, at de ældre derude er utrolig glade for den kommunale hjemmehjælp. De kunne ikke drømme om, at det skulle være anderledes. Den er de faktisk ret begejstrede for.

Ole Hentzen (C): Vi er da mange, der selvfølgelig vil huske Lars Hutters' ord, især om den garanti, han stillede, om, at han ville garantere Københavns befolkning, at vi havde en anden overborgmester efter valget den 20. november, hvis det ikke fungerede. Det står heldigvis i forhandlingerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 6. september 2001

Et af Dansk Folkeparti stillet ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationen beslutter, at der bevilges 20 mill. kr. til umiddelbar optimering af hjemmeplejen i 2001, der finansieres af puljen til uforudsete udgifter, blev forkastet med 37 stemmer imod 4.

For stemte: O.

Imod stemte: A, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Herefter blev indstillingen godkendt med 33 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Undlod at stemme: V, O og C.

Dansk Folkeparti bemærker, at det er typisk, at man før et kommunevalg vil ind og lege julemand med en stor pose penge til de ældre i hjemmeplejen.

Var der ikke på nuværende tidspunkt indgået en budgetaftale, havde partierne været nødt til at bevilge penge til området, selv om Dansk Folkeparti ikke er med i dette forlig. Dansk Folkeparti er dog glade på de ældres vegne for, at de får forbedret deres vilkår.

Vi mener dog ikke, at det er nok og kæmper fortsat videre for at skaffe de ældre tålelige og gode vilkår.

=====

19) BR 343/01. Modelområdeansøgninger

Indstilling om, at der indsendes 2 modelområdeansøgninger - én for området Tingbjerg - Utterslevhuse og én for området Remisevænget, Dyvekevænget og Hørgården. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 4.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L, D og Aage Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: O.

Vedrørende modelområdet for Tingbjerg – Utterslevhuse savner Enhedslisten en præcisering af forholdet mellem andels- og ejerboliger og karakteren af udlejningsforsøgene. Den sidste problemstilling gør sig også gældende for modelområdet Remisevænget, Dyvekevænget og Hørgården.

Socialistisk Folkeparti tilsluttede sig denne protokolbemærkning.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at der på papiret er mange gode tanker, men sandheden omkring kvarterløftprojekterne er, at det ofte har vist sig umuligt at leve op til de flotte hensigtserklæringer, fordi de pågældende områder er på vej til at blive socialt meget belastede områder.

Andre steder er samme forsøg blevet igangsat uden hidtil at have vist synlige resultater, f.eks. Vollsmose i Odense.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

Hvis indsatsen skal have effekt, bør der gives mulighed for, at de pågældende områder/boligforeninger i højere grad selv kan bestemme, hvem der bliver beboere.

=====

20) BR 349/01. Brandsikring af bygninger opført som let pavillonbyggeri

Indstilling om kapitalbevilling på 8.254.000 kr. til brandsikring af 41 daginstitutioner og 22 legepladsbygninger, der er opført som let pavillonbyggeri.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 337/01. Nødinstitution, Kettegård Alle 67-69, Hvidovre

Indstilling om kapitalbevilling til etablering af en nødinstitution til 5 vuggestue/børnehavegrupper på Kettegård Alle 67-69, 2650 Hvidovre, i alt kr. 10.186.000.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 336/01. Småbørnspladser i børnehaven Amager Fælledvej

Indstilling om kapitalbevilling til omlægning af 12 småbørnspladser til 12 vuggestuepladser i børnehaven, Amagerfælledvej 97, i alt kr. 495.000.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 335/01. Montering af børnehavepladser i Upsalagade

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling til supplerende montering af 22 nye børnehavepladser i den integrerede institution, Biksen, Upsalagade 19, st. tv., i alt beløb 200.000 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Dørene blev lukket kl. 23.47

Disse sager behandlede for lukkede døre:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 6. september 2001**

---

24) BR 347/01. Klagesag

(Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

25) BR 352/01. Udlejning af lokaler

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingens 1. at blev godkendt med 29 stemmer imod 15. 2 undlod at stemme.**Indstillingens 2. – 8. at blev godkendt under ét med 30 stemmer imod 0. 15 undlod at stemme.****Af tekniske årsager er det ikke vedrørende ovennævnte 2 afstemninger muligt at oplyse, hvorledes de enkelte borgerrepræsentanter har afgivet deres stemme.**

=====

Mødet sluttede kl. 23.54